

Fremsat den 25. april 2022 af udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, lov om individuel boligstøtte, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, sundhedsloven og integrationsloven

(Kommunal indkvartering og forplejning og tilpasning af regler på integrationsområdet, børne- og undervisningsområdet, social- og ældreområdet, indenrigs- og boligområdet og sundhedsområdet som følge af modtagelse af personer, der er fordrevet fra Ukraine)

§ 1

I lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Kommunal indkvartering og forplejning m.v.

§ 20 a. Kommunalbestyrelsen kan efter reglerne i dette kapitel tilbyde indkvartering og forplejning, jf. dog stk. 3 og 4, til en udlænding, der har indgivet eller inden for fem hverdage indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov, og som ikke er undergivet Udlændingestyrelsens forsørgelse efter kapitel 4 eller udlændingelovens § 42 a, indtil der er truffet endelig afgørelse om ansøgningen. Adgangen til at modtage kommunal indkvartering og forplejning gælder dog ikke, hvis udlændingen åbenbart ikke er omfattet af §§ 1 eller 2.

Stk. 2. En udlænding som nævnt i stk. 1, der er blevet meddelt opholdstilladelse efter denne lov, kan efter reglerne i dette kapitel tilbydes indkvartering og forplejning af kommunalbestyrelsen, indtil det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. § 30, stk. 2.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for udlændinge, der har indgået ægteskab med en herboende person eller som mindreårig er indkvarteret privat hos herboende forældre, medmindre særlige grunde foreligger.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 gælder ikke i det omfang, udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse i kommunen efter anden lovgivning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 1 og 2 skal henvises til Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. § 14. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 2 skal henvises til forsørgelse af den kommune, hvortil udlændingen er visiteret efter § 30, stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med eller efter en henvisning bestemme, at den kommunale indkvartering og forplejning ophører.

§ 20 b. Kommunalbestyrelsen kan medvirke til indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov.

§ 20 c. Kommunalbestyrelsens indkvartering og forplejning efter § 20 a kan tilvejebringes i samarbejde med private aktører eller andre myndigheder, herunder ved oprettelse og drift af indkvarteringssteder. Dette kan ske ved udbetaling af kontante ydelser. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte retningslinjer for kommunalbestyrelsens indkvartering og forplejning og samarbejde med private aktører eller andre myndigheder efter dette kapitel.

§ 20 d. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsernes indkvartering og forplejning og samarbejde med private aktører eller andre myndigheder efter dette kapitel.«

2. I § 30, stk. 2, 1. pkt., ændres »4 dage fra« til: »4 hverdage efter«.

3. I § 30, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Ansvar efter integrationslovens § 4, stk. 1, for personer, der meddeles opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, på baggrund af en ansøgning indgivet uden for landet, påhviler uanset 1. pkt. kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen«.

4. Efter § 30 indsættes i kapitel 8:

»§ 30 a. Kommunalbestyrelsen kan uanset integrationslovens § 12, stk. 2, anvise personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov, et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke i øvrigt er mulighed for at anvise midlertidige opholdssteder eller boliger, der ikke er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.«

5. I *overskriften* til kapitel 9 indsættes efter »indkvartering«: »m.v.«

6. I § 31 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Byggeloven finder ikke anvendelse på eksisterende bygninger og transportable konstruktioner, som tages midlertidigt i brug til dagtilbud, skoler, institutioner og lignende for fordrevne fra Ukraine.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

7. I § 31, stk. 2, som bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »eller 2«.

8. I § 31 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal orientere redningsberedskabet, når der gives udtalelser efter stk. 3 til mere end 50 personer eller 10 sovepladser. Kommunalbestyrelsen skal anmode redningsberedskaberne om at gennemføre vejledende og informerende besøg, i det omfang det findes nødvendigt.«

9. Efter kapitel 9 indsættes:

»Kapitel 9 a

Særlige bestemmelser på social- og ældreområdet

§ 31 a. Kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om anbringelsessted for et barn eller en ung, der skal anbringes efter §§ 52 eller 58 i lov om social service, kan godkende en netværksplejefamilie efter § 66 b, stk. 1, i lov om social service som konkret egnet til et bestemt barn eller en bestemt ung, der er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, hvis netværksplejefamilien deler et kulturelt og sprogligt fællesskab med barnet eller den unge.

Kapitel 9 b

Særlige bestemmelser på børne- og undervisningsområdet

§ 31 b. Pasning af børn i skolealderen og undervisning af børn, unge og voksne med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine,

kan uanset bestemmelser på Børne- og Undervisningsministeriets område foregå på engelsk eller ukrainsk med undtagelse af undervisningen i faget dansk. Endvidere kan undervisningen tilrettelægges som fjernundervisning, herunder med brug af fjernundervisning, der stilles til rådighed af det ukrainske undervisningsministerium eller andre ukrainske aktører.

Kapitel 9 c

Særlige bestemmelser på sundhedsområdet

§ 31 c. Sundhedsministeren kan for fordrevne fra Ukraine, der har ansøgt om eller er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, eller som er blevet folkeregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), når dette er nødvendigt for at fastholde eller sikre effektive rammer, kapacitet eller fleksibilitet i de samlede sundhedstilbud, fastsætte regler, som supplerer eller fraviger sundhedslovens bestemmelser, om følgende:

- 1) Regionsråds, kommunalbestyrelser, private virksomheders, herunder sådanne virksomheders varetællelse af opgaver m.v. for offentlige myndigheder, sundhedspersoners og sundhedstjenesteyderes gennemførelse, organisering, tilrettelæggelse og planlægning af virksomhed og indsatser på sundhedsområdet.
- 2) Retten til ydelser efter sundhedsloven for personer, som benytter sundhedstilbud efter nr. 1. 1. pkt. omfatter ikke sygehusbehandling efter sundhedslovens § 80 og behandling af livstruende sygdomme efter sundhedslovens § 88. Sundhedslovens bestemmelser om informeret samtykke, selvbestemmelsesret, aktindsigt, tavshedspligt og videregivelse og indhentelse af oplysninger og om sundhedspersoners ansvar kan ikke suppleres eller fraviges.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan fastsætte regler, som sætter regionsråd og kommunalbestyrelser i stand til at gennemføre de foranstaltninger, der er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan fravige lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og bestemmelser fastsat i medfør heraf.«

§ 2

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* til kapitel 11 ændres »flygtninge« til: »flygtninge m.v.«

2. I § 65, *nr. 4*, ændres »til en sådan person, eller« til: »til en sådan person,«.

3. I § 65, *nr. 8*, ændres »efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller« til: »efter udlændingelovens § 7 eller 9 c,«.

4. I § 65, *nr. 9*, ændres »efter udlændingelovens § 7.« til: »efter udlændingelovens § 7,«.

5. I § 65 indsættes som *nr. 10 og 11*:

»10) §§ 1 og 2 i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller

- 11) §§ 1 og 3 i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.«

§ 3

I lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., indsættes efter »udlændingeloven«: », efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.«

2. I § 10 a, stk. 4, indsættes efter »udlændingeloven«: », efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.«

§ 4

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret senest ved § 35 i lov nr. 324 af 16. marts 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 b, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 3« til: »jf. dog stk. 2 og 3«.

2. § 4 b, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om forlængelse af suspensionsperioden som anført i stk. 1 for en bestemt periode, når dette, som følge af en større tilstrømning til landet, er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsernes arbejde med modtagelsen af nyankomne udlændinge. Regler udstedt i medfør af 1. pkt. skal ophæves, når der ikke længere er grundlag for at forlænge suspensionsperioden efter 1. pkt.«

3. I § 12, stk. 2, indsættes efter »i lov om almene boliger m.v.«: », jf. dog § 30 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.«

4. I *overskriften* til kapitel 12 indsættes efter »Definitioner«: »m.v.«

5. I § 57 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. En udlænding, som meddeles opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, skal ikke anvises et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter § 12. Udlæn-

dingestyrelsen kan dog, hvis der foreligger ganske særlige personlige forhold, træffe afgørelse om, at en udlænding omfattet af 1. pkt. skal anvises et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter § 12.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 20 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder også anvendelse for udlændinge, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden modtager indkvartering og forplejning efter aktstykke nr. 232. For disse udlændinge gælder fristen i § 20 a, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, om inden for fem hverdage at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, fra tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 3. § 31, stk. 4, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, finder også anvendelse for kommunalbestyrelsens udtalelser efter § 31, stk. 2, i lov nr. 324 af 16. marts 2022, der er afgivet før lovens ikrafttræden. For udtalelser afgivet før lovens ikrafttræden orienteres redningsberedskabet senest 14 dage efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 31 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, ophæves den 17. marts 2024.

Stk. 5. § 31 c i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, ophæves den 17. marts 2024, jf. dog 2. pkt. Sundhedsministeren kan forlænge bemyndigelsen til den 17. marts 2025, hvis udlændinge- og integrationsministeren efter § 3 i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, fastsætter regler om, at opholdstilladelse meddelt efter loven forlænges til den 17. marts 2025.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 1-3 og nr. 6-8, og § 31 c i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Kommunal indkvartering og forplejning
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Anvisning af midlertidige opholdssteder og permanente boliger i udsatte boligområder til personer, der er fordrevne fra Ukraine
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Ændring af reglerne om, hvornår kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for personer, der meddeles opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Forlængelse af suspensionen af kommunens forpligtelser
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Ændring af reglerne om fordeling, tidspunktet for overtagelse af ansvar og anvisning af midlertidigt opholdssted eller bolig til familiesammenførte til fordrevne fra Ukraine
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Fravigelse af byggelovgivningen ved midlertidig brug af lokaler for dagtilbud, skoler, institutioner og lignende
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Indenrigs- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Netværkspleje
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.8. Mulighed for fjernundervisning og fravigelse af sprogkrav for fordrevne fra Ukraine på Børne- og Undervisningsministeriets område

2.8.1. Gældende ret

2.8.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.9. Boligstøtteleven – lån til betaling af indskud mv. til flygtninge

2.9.1. Gældende ret

2.9.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.10. Lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag

2.10.1. Gældende ret

2.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.11. Bemyndigelse til at supplere eller fravige visse regler i sundhedsloven

2.11.1. Gældende ret

2.11.2. Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. FNs verdensmål

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Ruslands invasion af Ukraine har medført en helt ekstraordinær situation i Danmark og i hele Europa. Millioner af mennesker er fordrevet fra Ukraine, der søger fred og sikkerhed i Europa. Det er kernen i regeringens flygtningepolitik, at personer, der er fordrevet fra konflikter, skal hjælpes i konfliktens nærområde, og Danmark har derfor allerede gjort det klart, at Danmark er klar til at løfte sit ansvar.

Folketinget vedtog den 16. marts 2022 lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine

(herefter særloven). Efter loven kan der meddeles midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, med gyldighed frem til 17. marts 2024, som kan forlænges til 17. marts 2025. Med loven blev det sikret, at der som følge af den helt ekstraordinære situation vil være mulighed for effektivt at yde en særlig indsats over for de personer, der er fordrevet fra Ukraine, uanset om de pågældende i øvrigt opfylder de almindelige betingelser for ophold efter udlændingeloven, således at de pågældende blev sikret forudsætningerne for hurtigt og effektivt at kunne fortsætte deres liv og aktivt være en del af det danske samfund.

På nuværende tidspunkt har ca. 5 millioner mennesker forladt Ukraine. Regeringen forventer en fortsat stor tilstrømning af fordrevne fra Ukraine.

For fortsat at kunne sikre tryghed og stabilitet samt de bedst mulige forhold for de personer, der er fordrevne fra Ukraine, og som opholder sig i Danmark, foreslås det med lovforslaget, at lovgivningen på en række forskellige ressortområder tilpasses efter situationen.

Formålet med lovforslaget er bl.a. at sikre, at kommunerne fortsat kan tilbyde indkvartering og forplejning til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og således sikre persongruppen tag over hovedet, mens de afventer udlændingemyndighedernes afgørelse af deres ansøgning om opholdstilladelse efter særloven. Lovforslaget lægger således op til, at der indføres lov hjemmel til, at kommunerne kan tilbyde indkvartering og forplejning til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Med henblik på at understøtte kommunernes mulighed for at anvise et midlertidigt opholdssted eller bolig til personer, der er meddelt opholdstilladelse efter særloven, lægges der endvidere op til, at kommunerne kan anvise midlertidige opholdssteder eller permanente boliger, som er beliggende i udsatte boligområder.

Der lægges herudover med lovforslaget op til at ændre reglerne om overgang til kommunerne og reglerne om fordeling og anvistning af bolig til familiesammenførte til fordrevne ukrainere, ligesom det foreslås at indføre en bemyndigelsesbestemmelse, der bemyndiger udlændinge- og integrationsministeren til at fastsætte regler om forlængelse af kommunernes adgang til at suspendere kravene til de forskellige integrationstilbud.

Med lovforslaget lægges der desuden op til at skabe mulighed for, at byggelovgivningen kan fraviges ved midlertidig brug af lokaler for dagtilbud, skoler, institutioner og lignende for fordrevne fra Ukraine.

Lovforslaget vil endvidere udvide kredsen af personer, som kommunalbestyrelsen kan godkende som konkret egnet som netværksplejefamilie til et bestemt barn eller en bestemt ung, der er meddelt opholdstilladelse efter særloven.

Endelig vil lovforslaget skabe mulighed for virtuel undervisning og fravigelse af sprogkrav for fordrevne fra Ukraine på Børne- og Undervisningsministeriets område, tilpasse regler om boligstøtte og børnetilskud samt skabe mulighed for tilpasning af sundhedsvæsenets ressourcer og visse rettigheder for fordrevne fra Ukraine.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Kommunal indkvartering og forplejning

2.1.1. Gældende ret

Kommunerne kan inden for kommunalfuldmagten etablere og drive vandrerhjem (inkl. forplejningsmuligheder) mod at

opkræve betaling (kostprisen). Baggrunden herfor er kommunernes almindelige interesse i at tilvejebringe og stille faciliteter til rådighed for borgernes fritidsaktiviteter. Hertil kommer, at kommuner antages at kunne varetage opgaver, der har til formål at fremme turismen i kommunen. Kommunerne har ikke hjemmel til inden for kommunalfuldmagtens rammer at udvide vandrerhjemskapaciteten eller på andet grundlag skaffe overnatnings/boligfaciliteter med henblik på at tilvejebringe kost og logi til fordrevne fra Ukraine, fordi kommunen herved ville varetage en boligforsyningsopgave samt forplejning af enkeltpersoner, som kommunen ikke har hjemmel til. Kommunerne har derfor ikke en generel hjemmel til at tilvejebringe og yde kost og logi til personer i Danmark, der er fordrevet fra Ukraine.

På baggrund af situationen i forbindelse med Ruslands invasion af Ukraine blev der med aktstykke nr. 213 tiltrådt den 10. marts 2022 etableret midlertidig hjemmel til, at kommunerne kan tilvejebringe og yde indkvartering og forplejning til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Efter aktstykket er der afsat penge til at dække kommunale udgifter under ét til at tilvejebringe og yde indkvartering og forplejning af personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Det fremgår af aktstykket, at kommunerne kan få dækket udgifter på op til 500 kr. pr. plads pr. dag.

Det fremgår herudover, at etablering af en ordning, hvorefter kommunerne kan tilvejebringe og yde indkvartering og forplejning af personer, der er fordrevet fra Ukraine, ved aktstykke er usædvanlig, idet den ydelse, der stilles til rådighed for modtagergruppen, leveres af kommunerne. Det er imidlertid vurderingen, at der i en ekstraordinær situation som den foreliggende vil kunne etableres en ordning som den beskrevne ved aktstykke i en midlertidig periode.

Det bemærkes i aktstykket, at det ikke vurderes administrativt muligt, at modellen kan udelukke personer, der har privat indkvartering eller i øvrigt ressourcer til at håndtere kost og logi.

Ved aktstykke nr. 219 tiltrådt den 16. marts 2022 blev ordningen forlænget.

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Konservative, Liberal Alliance og Kristendemokraterne indgik den 1. april 2022 aftale om, at kommunerne fortsat skal have mulighed for at tilbyde fordrevne fra Ukraine indkvartering og forplejning forud for en eventuel opholdstilladelse, og at der snarest muligt skal etableres lov hjemmel hertil.

Aktstykke nr. 219 blev på den baggrund ved aktstykke nr. 232 tiltrådt den 4. april 2022 forlænget. Det følger af aktstykke nr. 232, at hjemlen i aktstykket gælder i perioden frem til ikrafttrædelsen af den forventede lovændring og bortfalder, hvis Folketinget måtte forkaste forslaget om lovændring.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I overensstemmelse med den politiske aftale af 1. april 2022 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Konservative, Liberal Alliance og Kristendemokraterne om indkvartering og forplejning er det Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der ved lov skal etableres hjemmel til, at den ordning, der er etableret ved aktstykke nr. 213, 219 og 232, kan fortsætte.

Det er dog samtidig Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der bør indføres krav om, at udlændinge, der ønsker indkvartering og forplejning efter ordningen, har indgivet eller inden for få dage vil indgive ansøgning om opholdstilladelse efter særloven. Udlændinge- og Integrationsministeriet henviser i den forbindelse til, at det fremgår af aftalen af 1. april 2022, at aftaleparterne er enige om, at det er vigtigt, at de fordrevne fra Ukraine, der opholder sig i Danmark, ansøger om et opholdsgrundlag, der sikrer adgang til uddannelse, sundhedsydelser og arbejdsmarkedet.

Der foreslås på den baggrund indsat et nyt kapitel 4 a om kommunal indkvartering og forplejning i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine (særloven). Kapitlet har til hensigt at lovfæste den ordning, hvorefter kommunerne kan tilbyde indkvartering og forplejning til fordrevne fra Ukraine, mens de afventer udlændingemyndighedernes afgørelse om opholdstilladelse efter særloven.

Kommunalbestyrelsen vil efter reglerne i det foreslåede kapitel 4 a kunne tilbyde indkvartering og forplejning til en udlænding, der er fordrevet fra Ukraine og har indgivet eller inden for fem hverdage indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov, og som ikke er undergivet Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter kapitel 4 eller udlændingelovens § 42 a, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse. Kommunalbestyrelsen vil endvidere kunne tilbyde indkvartering og forplejning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter særloven, indtil det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. § 30, stk. 2.

Det vil være frivilligt for de pågældende kommunalbestyrelser, hvorvidt de ønsker at tilbyde indkvartering og forplejning efter den foreslåede ordning. Den enkelte kommunalbestyrelse vil således kunne beslutte, om kommunen ønsker at medvirke til indkvartering og forplejning af personer, der er fordrevet fra Ukraine, og i hvilket omfang og på hvilken måde kommunen ønsker at medvirke hertil.

Det bemærkes, at den kommunale indkvartering og forplejning alene vil omfatte fordrevne fra Ukraine, der har søgt om eller inden for fem hverdage indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter særloven.

I forlængelse heraf foreslås det, at kommunalbestyrelsen vil kunne medvirke til, at der indgives ansøgning om op-

holdstilladelse efter særloven. Dette vil f.eks. kunne ske ved hjælp til at indhente og udfylde et ansøgningsskema, ligesom kommunalbestyrelsen bl.a. vil kunne udlevere ansøgningsskemaer til de pågældende.

Det bemærkes, at det er udlændingens eget ansvar at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter særloven, herunder at dette sker inden for fem hverdage. Hvis kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at udlændingen ikke rettidigt har indgivet ansøgning efter særloven, vil kommunalbestyrelsen ikke længere have mulighed for at dække udgifterne til den pågældendes underhold.

Det er en betingelse for at kunne modtage indkvartering og forplejning, at den pågældende udlænding ikke modtager anden offentlig forsørgelse, f.eks. efter særlovens kapitel 4 eller udlændingelovens § 42 a om indkvartering og forsørgelse i regi af Udlændingestyrelsen.

De ydelser, som kommunalbestyrelsen vil kunne tilbyde, er indkvartering og forplejning. Herved forstås bl.a. kost og logi, inkl. køkken- og badefaciliteter, men også andre ydelser, der har naturlig sammenhæng med forplejning, f.eks. hygiejneartikler, vil kunne være omfattet. Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der afgør, hvilke ydelser der er behov for at tilbyde.

Ydelser efter anden lovgivning, f.eks. efter sundheds- og sociallovgivningen, er ikke omfattet af bestemmelserne. Om sådanne ydelser kan tilbydes persongruppen, afhænger af reglerne i den pågældende lovgivning.

Kommunalbestyrelsens indkvartering og forplejning vil kunne tilvejebringes i samarbejde med private aktører eller andre myndigheder, herunder ved oprettelse og drift af indkvarteringssteder, ligesom kommunalbestyrelsen vil kunne fastsætte retningslinjer for kommunens indkvartering og forplejning og samarbejde med private aktører eller andre myndigheder.

2.2. Anvisning af midlertidige opholdssteder og permanente boliger i udsatte boligområder til fordrevne fra Ukraine

2.2.1. Gældende ret

Kommunerne er efter reglerne i integrationsloven forpligtede til at sørge for et midlertidigt opholdssted til nye flygtninge, som fordeles til den enkelte kommune. Kommunen kan i stedet vælge at anvise en bolig.

Efter integrationslovens § 2, stk. 2, defineres udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevne fra Ukraine, som *flygtninge*.

Det følger af § 30, stk. 4, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevne fra Ukraine, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om fordeling af de pågældende til kommunerne efter integrationslovens § 10 på grundlag

af kommunernes forholdsmæssige andel, den pågældendes personlige forhold og forholdene i kommunen.

Efter integrationslovens § 10, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til en flygtning afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering).

Kommunalbestyrelsen skal anvise et midlertidigt opholdssted til en flygtning, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen efter integrationslovens § 10, jf. integrationslovens § 12, stk. 1, 1. pkt. Kommunalbestyrelsen kan i stedet anvise en bolig til en flygtning, som er omfattet af 1. pkt., jf. integrationslovens § 12, stk. 1, 2. pkt.

Det fremgår af integrationslovens § 12, stk. 2, at kommunalbestyrelsen ikke kan anvise et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.

En almen boligorganisation skal efter kommunalbestyrelsens bestemmelse stille indtil hver fjerde ledige almene familiebolig til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen, jf. § 59, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.

Boligorganisationen og kommunalbestyrelsen kan også indgå en aftale om, at boligorganisationen stiller ledige familieboliger til rådighed til løsning af påtrængende boligsociale opgaver, jf. § 59, stk. 2, i lov om almene boliger m.v. Aftalen kan dække op til 100 pct. af de ledige boliger i en afdeling, og kommunalbestyrelsen og boligorganisationen kan i forbindelse hermed aftale kriterier for, hvilke af boligorganisationens ledige boliger som stilles til rådighed for kommunalbestyrelsen, f.eks. kriterier vedrørende boligernes størrelser, beliggenhed og husleje.

Kommunalbestyrelsens anvisning skal i hvert enkelt tilfælde ske på baggrund af en vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, som den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisningstidspunktet, jf. § 59, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., i lov om almene boliger m.v. Kommunen skal på baggrund heraf anvise boligen til den ansøger, som vurderes at have størst behov. Det betyder, at en flygtnings boligbehov skal vurderes på lige fod med andre boligsøgende med et akut boligsocialt behov.

I henhold til § 59, stk. 6, i lov om almene boliger m.v., må ledige boliger, som er stillet til rådighed for kommunalbestyrelsen, og som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, ikke anvises til boligsøgende, hvor et medlem af husstanden enten er dømt for overtrædelse af straffeloven mv., har fået sit lejemål ophævet eller opsagt som følge af grove overtrædelser af god skik og orden, ikke er statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Schweiz mv. (med undtagelse af studerende, som er indskrevet ved en offentligt anerkendt uddannelsesinstitution), i 6 sammenhængende kalendermåneder har modtaget selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse,

uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension mv., eller i 6 sammenhængende kalendermåneder har modtaget arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring mv., sygedagpenge efter lov om sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter lov om aktiv socialpolitik.

I § 59, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., i lov om almene boliger m.v., reguleres almindelig kommunal anvisningsret som led i løsningen af påtrængende boligsociale opgaver. Det henhører således under den enkelte kommunalbestyrelse at vurdere, om den enkelte boligsøgende skal anvises en bolig.

Hvis den boligsøgende eller et medlem af husstanden er omfattet af § 59, stk. 6, nr. 1-7, i lov om almene boliger m.v., må kommunalbestyrelsen ikke anvise en ledig bolig i et udsat boligområde. Vurderer kommunalbestyrelsen dog, at der ikke er mulighed for at anvise en ledig bolig i en boligafdeling, der ikke er beliggende i et udsat boligområde, skal kommunalbestyrelsen anvise en ledig bolig i det nævnte område, jf. § 59, stk. 9, i lov om almene boliger m.v. Almenboliglovens skærpede anvisningsregler i § 59, stk. 6, indeholder således ikke et absolut forbud mod anvisning af ledige boliger i et udsat boligområde til visse persongrupper i modsætning til den gældende integrationslovs § 12, stk. 2. Formålet med reglerne relative karakter er dels at sikre, at de boligsøgende får anvist en bolig, dels at give kommunerne mulighed for at løfte sin anvisningsopgave, når der ikke findes andre løsninger end at anvise en bolig i et udsat boligområde.

Integrationsloven indeholder en selvstændig regulering af spørgsmålet om anvisning af midlertidigt opholdssted eller bolig i forbindelse med kommunens modtagelse af en visiteret flygtning efter integrationsloven, herunder personer omfattet af lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Mens § 59, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., i lov om almene boliger indebærer, at kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret vurdering af den boligsøgendes boligsociale behov, indeholder integrationslovens regler om boligplacering en pligt for kommunalbestyrelsen til at anvise en flygtning, der visiteres til kommunen, et midlertidigt opholdssted. Kommunalbestyrelsen har i stedet mulighed for, men ikke pligt til at anvise en bolig til en flygtning. Integrationslovens regler gælder, uanset om de kriterier, som den enkelte kommunalbestyrelse anvender ved tildeling af bolig som led i løsningen af boligsociale opgaver, i øvrigt er opfyldt.

Integrationslovens selvstændige regulering skal ses i sammenhæng med, at anvisning af bolig til en flygtning udgør en væsentlig forudsætning for den enkelte flygtnings muligheder for at blive integreret, idet flygtningen herved sikres det fornødne grundlag for sin videre integration i det danske samfund og deltagelse i det lokale samfundsliv. Integrationslovens boligplaceringsregler varetager derfor, foruden hensynet til løsning af boligsociale opgaver over for nyankomne

flygtninge, hensynet til flygtningens integration i bl.a. det lokale samfund.

Reglerne i lejeloven finder ikke anvendelse i forbindelse med indkvartering på midlertidige opholdssteder, jf. integrationslovens § 12, stk. 6.

Det betyder bl.a., at lejelovens opsigelsesvarsler ikke finder anvendelse. Flygtningen har således alene ret til at bo på det midlertidige opholdssted, indtil kommunen tilbyder et andet midlertidigt opholdssted eller en bolig. Et midlertidigt opholdssted har således ikke karakter af et egentligt lejemål. Der er fastsat et loft for, hvor meget en kommune kan kræve i egenbetaling fra en flygtning, som er indkvarteret i et midlertidigt opholdssted, jf. bekendtgørelse om flygtninge og andres betaling for ophold i midlertidige indkvarteringer og opholdssteder. Bekendtgørelsen herom udstedes af udlændinge- og integrationsministeren årligt i medfør af integrationslovens § 12, stk. 8. Det bemærkes, at der i forbindelse med midlertidig indkvartering ikke er mulighed for at søge støtte til dækning af boligudgifter.

Det midlertidige opholdssted behøver ikke være en selvstændig bolig eller et selvstændigt værelse. Det betyder, at kommunen kan anvise et værelse i et bofællesskab eller – hvis man er enlig flygtning – et værelse til deling med en eller flere (enlige flygtninge), jf. § 18 i bekendtgørelsen om boligplacering af flygtninge. Der skal herved tages hensyn til de pågældende flygtninges personlige forhold, herunder alder, køn og særlig psykisk sårbarhed, f.eks. grundet traumatisering, og disse forhold skal sammenholdes med opholdsstedets beskaffenhed, herunder rummets størrelse og egnethed til at dele mellem flere.

Der kan endvidere lægges vægt på adgangen til fælles faciliteter og den forventede tidsmæssige udstrækning af den midlertidige indkvartering. Endelig skal der ved vurderingen tages højde for det integrationsmæssige sigte med de særlige boligplaceringsregler for flygtninge, således at det anviste midlertidige opholdssted i videst muligt omfang understøtter en tidlig igangsættelse af flygtningens integrationsproces.

Der kan således ikke opsættes en udtømmende liste over, hvad der kan tjene som midlertidig indkvartering. Der kan f.eks. være tale om indkvarteringssteder, der oprettes særligt med henblik på at kunne fungere som midlertidigt opholdssted, f.eks. omdannelse af eksisterende bygninger, herunder tidligere plejecentre eller institutioner og skoler. Som midlertidige indkvarteringssteder kan endvidere benyttes f.eks. ledige ældreboliger og kollegieværelser eller leje af værelser på nærliggende hoteller og vandrerhjem mv. Derudover kan der ske midlertidig indkvartering hos private, ligesom der kan opsættes midlertidige beboelsespavilloner mv.

Det bemærkes, at indkvartering på midlertidige opholdssteder alene kan ske i en anden kommune, såfremt der foreligger en aftale herom mellem den integrationsansvarlige kommune og den kommune, hvor opholdsstedet er beliggende, jf. integrationslovens § 12, stk. 6. Integrationsansvaret,

som omfatter integrationsindsatsen, boligplacering og udgifter i forbindelse med den enkelte flygtning, vil dog fortsat påhvile den kommune, hvortil flygtningen er visiteret, jf. folketingsstidende 2018-19, tillæg A, L 140, s. 35, spalte 1-2.

Bemyndigelsesbestemmelsen i integrationslovens § 12, stk. 7, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1290 af 31. august 2020 om boligplacering af flygtninge (boligplaceringsbekendtgørelsen), som også finder anvendelse i forbindelse med kommunernes anvisning af midlertidige opholdssteder og boliger efter integrationslovens § 12.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På nuværende tidspunkt har ca. 5 millioner mennesker forladt Ukraine. Regeringen forventer en fortsat stor tilstrømning af fordrevne fra Ukraine.

Fordrevne personer fra Ukraine, som meddeles opholdstilladelse i Danmark, vil skulle anvise et midlertidigt opholdssted eller en bolig af den kommune, som de visiteres til. Tilstrømningen af fordrevne fra Ukraine medfører derfor et umiddelbart behov for lokaliteter, som er egnede til anvisning som midlertidige opholdssteder eller boliger.

Kommunerne må på grund af forbuddet i integrationslovens § 12, stk. 2, ikke anvise visiterede udlændinge til midlertidige opholdssteder eller boliger i udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., hvorfor eventuelt egnede lokaliteter eller boliger i disse områder ikke p.t. kan inddrages i løsningen af kommunernes anvisningsopgave.

For at understøtte kommunernes mulighed for at anvise et midlertidigt opholdssted eller bolig til udlændinge, der meddeles ophold i Danmark efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, foreslås det at indføre en mulighed for, at kommunerne kan anvise de pågældende udlændinge et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, hvis kommunen ikke i øvrigt er i stand til at anvise midlertidig indkvartering, som ikke ligger i et udsat boligområde.

Med den foreslåede bestemmelse vil udgangspunktet i integrationslovens § 12, stk. 2, fortsat være gældende, sådan at fordrevne fra Ukraine ikke kan anvises midlertidigt opholdssted eller bolig i udsatte boligområder i forbindelse med visitation til kommunen. Udgangspunktet opretholdes af hensyn til visiterede udlændinges mulighed for at deltage og integreres i lokalsamfundet.

Den foreslåede bestemmelse vil dog kunne give mulighed for, at kommunalbestyrelsen undtagelsesvist kan anvise visiterede personer, som har fået meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidigt opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, et midlertidigt opholdssted eller en bolig i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.

Det vil kun være muligt at anvise et midlertidigt opholdssted

eller en bolig i et udsat boligområde, hvis kommunen ikke i øvrigt vurderer, at det er muligt at anvise et midlertidigt opholdssted et andet sted i kommunen, som ikke er beliggende i et udsat boligområde.

Forslaget vil indebære, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med boligplacering af den berettigede personkreds (anvisning af et sted at bo til de pågældende udlændinge) egentlig skal foretage samme vurdering, som kommunalbestyrelsen i dag foretager efter almenboliglovens § 59, stk. 9.

2.3. Ændring af reglerne om, hvornår kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for personer, der meddeles opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine

2.3.1. Gældende ret

Efter § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, påhviler ansvaret efter integrationslovens § 4, stk. 1, for personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov, kommunalbestyrelsen senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvars overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkomende hverdag.

Bestemmelsen bygger på "Aftale om modtagelse af fordrevne ukrainere" af 11. marts 2022 mellem regeringen og Kommunernes Landsforening (KL). Det fremgår af aftalen bl.a., at "Regeringen og KL er enige om, at kommunerne i videst muligt omfang vil tilstræbe at overtage ansvaret for personer, der får ophold efter særloven, hurtigst muligt og senest fire hverdage efter, at de har fået en opholdstilladelse og visiteres til kommunerne." ("Aftale om modtagelse af fordrevne ukrainere" af 11. marts 2022 mellem regeringen og KL).

Udlændinge- og Integrationsministeriet har imidlertid efterfølgende konstateret, at ordlyden af § 30, stk. 2, ikke præcist opfylder hensigten med teksten i Aftale om modtagelse af fordrevne ukrainere, idet der i beregningen af dage fra Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering og indtil tidspunktet for, hvornår den pågældende kommune skal overtage ansvaret, efter den gældende ordlyd, kan medregnes weekender og helligdage. Dette er ikke hensigtsmæssigt over for den enkelte kommune, idet der vil kunne forekomme sager, hvor kommunen ikke vil have haft reel mulighed for at forberede modtagelsen af den pågældende person, der er blevet visiteret til kommunen. Det kunne være tilfældet, hvis Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse lige før en weekend eller en helligdag, hvorefter kommunen først 1-2 dage før, at personen skal ankomme til kommunen, er blevet bekendt med Udlændingestyrelsens afgørelse. Det vurderer Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke er til gavn for det videre forløb, hverken for den enkelte kommune eller den person, der er blevet visiteret til kommunen, ligesom det

ikke er i overensstemmelse med aftalen mellem regeringen og KL, jf. ovenfor.

For at begrænse denne uhensigtsmæssighed rettede Udlændinge- og Integrationsministeriet henvendelse til Udlændingestyrelsen den 26. marts 2022 og oplyste, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med deres afgørelse om opholdstilladelse og visitering og fastsættelse af tidspunkt for, hvornår ansvaret for den enkelte overgår til visiteringskommunen, alene skal medregne hverdage og ikke weekender eller helligdage, hvilket også er i overensstemmelse med ordlyden af Aftale om modtagelse af fordrevne ukrainere samt hensigten med bestemmelsen i loven, der bygger på samme aftale.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at uanset, at Udlændingestyrelsen efter den 26. marts 2022 har administreret efter ordlyden af "Aftale om modtagelse af fordrevne ukrainere" af 11. marts 2022 mellem regeringen og KL i stedet for ordlyden af § 30, stk. 2, så har dette ikke haft nogen betydning for den enkelte person, der er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, idet denne administration af reglerne alene har betydning for Udlændingestyrelsen og den kommune, der overtager ansvaret for den pågældende person. Denne administration af reglerne har således ikke medført indgreb i forhold til den enkelte person, som præciseringen vedrører, idet præciseringen alene har betydning for beregningen af antal dage, der går fra Udlændingestyrelsens afgørelse om opholdstilladelse og visitering og indtil visiteringskommunen overtager ansvaret for den enkelte person. Denne administration vil i visse tilfælde i stedet være til gavn for den enkelte person, idet visiteringskommunen derved får en reel mulighed for at tilrettelægge modtagelsen af den pågældende personer, hvilket må anses at være til gavn for den pågældendes videre forløb i visiteringskommunen.

2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er der tilvejebragt et særligt og midlertidigt opholdsgrundlag til personer, der grundet krigen med Rusland er fordrevet fra Ukraine, så de pågældende under deres ophold i Danmark sikres de bedst mulige forudsætninger for hurtigt og effektivt at kunne fortsætte deres liv og være en del af det danske samfund.

For at sikre, at både børn og voksne, der bliver meddelt opholdstilladelse efter denne lov, ikke skulle opholde sig i indkvarteringssystemet unødigt længe, efter at de er meddelt en opholdstilladelse, så de hurtigst muligt kunne fortsætte deres liv og blive en del af det danske samfund, blev der i loven fastsat særlige regler for, hvornår kommunalbestyrelsen skulle overtage ansvaret for de personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov. Disse regler bygger på regeringens og KLs Aftale om modtagelse af fordrevne ukrainere af 11. marts 2022, hvoraf det fremgår, at "Regeringen og KL er enige om, at kommunerne i videst muligt omfang

vil tilstræbe at overtage ansvaret for personer, der får ophold efter særloven, hurtigst muligt og senest fire hverdage efter, at de har fået en opholdstilladelse og visiteres til kommunerne.”

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, ikke klart gengiver aftalens ordlyd om, hvornår kommunalbestyrelsen skal overtage ansvaret for de personer, der meddeles opholdstilladelse efter loven, idet det alene fremgår, at modtagelsen af den enkelte person, der er blevet visiteret til kommunen, ikke kan ske i en weekend eller på en helligdag, og at det således ikke klart fremgår, at Udlændingestyrelsen i deres beregning af, hvornår ansvaret skal overgå til kommunen, ikke skal medregne weekender og helligdage. Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer derfor, at der er behov for at ændre bestemmelsen således, at det klart fremgår, at weekender og helligdage ikke skal indgå i Udlændingestyrelsens beregning af, hvornår ansvaret skal overgå til visiteringskommunen.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen således, at det fremgår, at ansvaret for personer, der meddeles opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, påhviler kommunalbestyrelsen senest 4 hverdage efter tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering.

Den foreslåede ændring indebærer, at ansvaret for den pågældende person, der er fordrevet fra Ukraine, overgår til den pågældende kommune senest fire hverdage efter, at Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om opholdstilladelse og visitering. Det betyder f.eks., at hvis Udlændingestyrelsen – i en almindelig uge uden helligdage, træffer afgørelse om visitering på en tirsdag, så vil den pågældende person overgå til den kommune, som den pågældende er visiteret til senest om mandagen. Det betyder endvidere, at hvis Udlændingestyrelsen – i en almindelig uge uden helligdage, træffer afgørelse om visitering om mandagen, så vil den pågældende overgå til den kommune, som den pågældende er visiteret til, senest om fredagen.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at ændringen ikke medfører et indgreb i forhold til den enkelte person, som ændringen vedrører, idet ændringen alene har betydning for beregningen af antal dage, der går fra Udlændingestyrelsens afgørelse om opholdstilladelse og visitering og indtil den enkelte person overgår til visiteringskommunen, og derfor reelt alene vedrører forholdene mellem Udlændingestyrelsen og visiteringskommunen. Den foreslåede ændring vil i visse tilfælde i stedet være til gavn for den enkelte person, idet visiteringskommunen med den foreslåede ændring vil have bedre mulighed for at tilrettelægge modtagelsen af den pågældende person, hvilket må anses at være til gavn for den pågældende persons videre forløb i visiteringskommunen.

Det bemærkes, at reglerne om, at tidspunktet for ansvars

overgang ikke kan falde i en weekend eller på en helligdag, fortsat vil være gældende.

2.4. Forlængelse af suspensionen af kommunens forpligtelser

2.4.1. Gældende ret

Efter integrationslovens § 4 b, stk. 1, suspenderes integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., i 3 måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen efter integrationslovens § 4, stk. 2, eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, jf. dog stk. 3.

Det fremgår af § 4 b, stk. 2, at i tilfælde af massetilstrømning kan suspensionsperioden som anført i stk. 1 forlænges i yderligere op til 3 måneder.

Efter § 4 b, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen beslutte ikke at suspendere eller at forkorte suspensionen af denne lovs bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., såfremt antallet af personer, der bliver visiteret til den pågældende kommune, ikke er til hinder herfor.

Bestemmelsen bygger på Aftale mellem regeringen og KL om modtagelse af fordrevne ukrainere af 11. marts 2022, hvoraf det bl.a. fremgår, at ”Regeringen og KL er samtidig enige om, at kommunerne sikres fleksibilitet i forhold til integrationsindsatsen. Det vil af særloven fremgå, at kommunerne i en periode kan udsætte eller berostille krav, regler mv. i forhold til integrationslovens regler om program. Det skal være med til at sikre, at kommunerne kan håndtere modtagelsen af personer efter særloven, og at den lokale integration fortsat kan fungere godt og effektivt”.

Det fremgår af bemærkningerne til § 4 b, stk. 2, vedrørende forlængelse af suspensionsperioden, at formålet med bestemmelsen er at skabe yderligere fleksibilitet for de enkelte kommuner, hvis tilstrømningen stiger markant, og kommunerne af den grund ikke vil have kapacitet til at opfylde deres pligter, over for de udlændinge, der er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 145 som fremsat, side 88.

2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På nuværende tidspunkt har ca. 5 millioner mennesker for-

ladt Ukraine. Regeringen forventer en fortsat stor tilstrømning af fordrevne fra Ukraine.

Ved lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, blev der af hensyn til kommunernes arbejde med integration af nyankomne udlændinge, der er omfattet af reglerne i integrationsloven om program, indført regler om at suspendere integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., i tre måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen. For at skabe yderligere fleksibilitet for de enkelte kommuner, blev der endvidere indført en adgang til at forlænge suspensionsperioden i yderligere op til tre måneder i tilfælde af massetilstrømning.

Uanset, at der på nuværende tidspunkt ikke er en situation, hvor der er massetilstrømning, og at situationen muligvis ikke kommer til at opstå, er den aktuelle situation uforudsigelig. En stigning i tilstrømningen i enten kortere eller længere perioder kan indebære en stor belastning for kommunerne. Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der er behov for at justere reglerne for forlængelse af suspensionsperioden, så det sikres, at kommunerne kan løfte opgaven med modtagelse af de fordrevne fra Ukraine, og at den lokale integration fortsat kan fungere godt og effektivt.

Det foreslås derfor, at udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om forlængelse af suspensionsperioden som anført i § 4 b, stk. 1, for en bestemt periode, når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsernes arbejde med modtagelse af nyankomne udlændinge. Det foreslås endvidere, at regler udstedt i medfør af § 4 b, stk. 2, 1. pkt. skal ophæves, når der ikke længere er grundlag for at forlænge suspensionsperioden efter § 4 b, stk. 2, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte regler i bekendtgørelse om forlængelse af suspensionsperioden. Det forudsættes i den forbindelse, at der bl.a. vil blive fastsat regler om, hvor længe suspensionsperioden skal forlænges, om forlængelsen skal gælde for samtlige kommuner, eller kun enkelte samt om der kan ske forlængelse af flere omgange.

Med betingelsen om, at regler i medfør af den foreslåede § 4 b, stk. 2, 1. pkt., alene kan fastsættes for en bestemt periode, stilles der krav om, at bekendtgørelse udstedt i medfør af bestemmelsen skal indeholde en solnedgangsklausul, eller en anden form for begrænsning, således at det sikres, at suspensionen efter § 4 b, stk. 1, ikke opretholdes i længere tid end nødvendigt. Dette krav vil ikke være til hinder for, at udlændinge- og integrationsministeren på baggrund af en ny vurdering kan beslutte at forlænge en bekendtgørelse ud-

stedt i medfør af den foreslåede bestemmelse, så længe også en forlængelse er afgrænset til en nærmere bestemt periode.

Med betingelsen om, at suspensionsperioden alene kan forlænges, når det som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsernes arbejde med modtagelse af nyankomne udlændinge, afgrænses anvendelsesområdet til de situationer med ekstraordinært pres, hvor tilstrømningen af fordrevne udlændinge fra Ukraine medfører eller risikerer at medføre en sådan belastning for kommunerne i forhold til bl.a. de krav, der stilles til tilrettelæggelsen af integrationsindsatsen, som kommunerne ikke vil kunne honorere.

Det følger af den foreslåede § 4 b, stk. 2, 2. pkt., at regler udstedt i medfør af den foreslåede § 4 b, stk. 2, 1. pkt., skal ophæves, når der ikke længere er grundlag for at forlænge suspensionen af integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5 og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Herved understreges det, at regler udstedt i medfør af den foreslåede § 4 b, stk. 2, 1. pkt., uanset fastsat begrænsning, ikke må opretholdes, når det ikke længere er nødvendigt.

Den foreslåede ændring ændrer ikke på, at det fortsat er udgangspunktet, at kommunerne skal tilvejebringe tilbud efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5, såfremt kommunerne fortsat har kapacitet hertil. Dette fremgår tillige af § 4 b, stk. 3, der fortsat er gældende.

Det bemærkes, at reglerne om suspension i integrationslovens § 4 b, fortsat gælder i forhold til alle nyankomne udlændinge under integrationslovens program.

2.5. Ændring af reglerne om fordeling, tidspunktet for overtagelse af ansvar og anvisning af midlertidigt opholdssted eller bolig til familiesammenførte til fordrevne fra Ukraine

2.5.1. Gældende ret

Det fremgår af integrationslovens § 2, stk. 2, nr. 6, at udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, defineres som flygtninge i integrationslovens forstand. Det betyder bl.a., at integrationslovens regler om boligplacering af flygtninge, herunder kommunernes boliganvisningsforpligtelse omfatter de pågældende personer, dvs. såvel "hovedpersoner" som familiesammenførte.

Det fremgår bl.a. af afsnit 2.13.2 i bemærkningerne til forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 145 som fremsat, side 37, at familiesammenførte til personer, der meddelt opholdstilladelse efter denne lov, ligesom med familiesammenførte, jf. integrationslovens § 2, stk.

3 eller 4, som altovervejende hovedregel ikke visiteres til en kommune, da den familiesammenførte forventes at tage ophold hos den person, der er sket familiesammenføring til. Udlændingestyrelsen kan dog, hvis særlige grunde taler derfor, træffe afgørelse om, at en familiesammenført er omfattet af reglerne om boligplacering efter integrationslovens § 2, stk. 8.

Efter integrationslovens § 10, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til en flygtning afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering). Afgørelsen træffes på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, den pågældendes personlige forhold samt forholdene i kommunen, jf. integrationslovens § 11 samt §§ 6, 7 og 8 om udmelding af landstal og fastsættelse af regions- og kommunekvoter.

Efter integrationslovens § 12, stk. 1, 1. pkt., har kommunalbestyrelsen pligt til at anvise et midlertidigt opholdssted til en flygtning, som Udlændingestyrelsen visiterer til en kommune. Kommunalbestyrelsen kan i stedet anvise en bolig til en flygtning, som er omfattet af 1. pkt.

Reglerne om boligplacering af flygtninge, herunder kommunernes boliganvisningsforpligtelse efter integrationsloven omfatter som altovervejende udgangspunkt ikke familiesammenførte, som forventes at tage ophold hos den, der er meddelt familiesammenføring med.

Det følger af integrationslovens § 57, stk. 1, at meddeles en udlænding med opholdstilladelse, der er omfattet af § 2, stk. 2-4 og 6, herunder eksempelvis en familiesammenført udlænding, efterfølgende opholdstilladelse på andet grundlag, har de i denne lov fastsatte bestemmelser virkning fra den første opholdstilladelse. Bestemmelsen indebærer, at den pågældendes introduktionsperiode regnes fra kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for den pågældende i forbindelse med meddelelsen af den første opholdstilladelse. Bestemmelsen har til formål at sikre, at i de tilfælde, hvor en udlænding skifter opholdsgrundlag, skal den kommunale integrationsindsats ikke starte forfra med et nyt selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram. Bestemmelsen fortolkes samtidig således, at en familiesammenført udlænding, der efterfølgende får opholdstilladelse som flygtning, som udgangspunkt ikke skal boligplaceres. I ganske særlige tilfælde kan der dog boligplaceres efter integrationslovens regler, hvorved den integrationsansvarlige kommune bliver forpligtet til at anvise en bolig, medmindre den pågældende allerede har en bolig. Det gælder f.eks. i den situation, hvor en udlænding efter ganske kort tid skifter opholdsgrundlag til flygtning og Udlændingestyrelsen efter en konkret vurdering beslutter at boligplacere (visitere) udlændingen efter integrationslovens kapitel 3.

Det følger endvidere af integrationslovens § 57, stk. 3, at en udlænding, der har eller tidligere har haft opholdstilladelse, og som meddeles opholdstilladelse som flygtning, ikke bliver omfattet af reglerne om boligplacering, medmindre den

pågældende på tidspunktet for den seneste opholdstilladelses meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted.

Efter integrationslovens § 57, stk. 4, skal der – i forbindelse med en afgørelse efter stk. 3 om at lade en udlænding være omfattet af reglerne om boligplacering – ikke anvises et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter § 12, hvis udlændingens tidligere opholdstilladelse er mistet eller nægtet forlænget på grund af kriminalitet eller svig.

Ved lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, meddeles opholdstilladelse til en udlænding, der er fordrevet fra Ukraine, samt under visse betingelser til familiesammenførte, jf. lovens §§ 1 og 2. Ansøgninger om opholdstilladelse som familiesammenførte efter § 2, stk. 1, kan indgives i Danmark eller uden for landet, jf. lovens § 4, stk. 2. For ægtefæller og enkelte andre, der meddeles opholdstilladelse efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 4, er der endvidere et fremadrettet samlivskrav. De skal således bo sammen i Danmark.

Efter § 30, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, finder integrationslovens regler i §§ 6, 7 og 8 om udmelding af landstal og fastsættelse af regions- og kommunekvoter ikke anvendelse for personer, som meddeles opholdstilladelse efter denne lov.

Efter § 30, stk. 2, påhviler ansvaret efter integrationslovens § 4, stk. 1, for personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov, kommunalbestyrelsen senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1.

Efter § 30, stk. 3, fastsætter Udlændingestyrelsen for hver kommune en forholdsmæssig andel af det samlede antal personer, som meddeles opholdstilladelse efter loven, som skal boligplaceres i den pågældende kommune i det pågældende år.

Efter § 30, stk. 4, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse efter integrationslovens § 10 på grundlag af kommunernes forholdsmæssige andel i medfør af stk. 3, den pågældendes personlige forhold samt forholdene i kommunen.

2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af ”Aftale om modtagelse af fordrevne ukrainere” af 11. marts 2022 mellem regeringen og KL, at fordelingen af personer med opholdstilladelse efter særloven sker ved en særskilt fordeling, hvor der tilstræbes en jævn fordeling mellem kommunerne, så opgaven med at tage hånd om ukrainerne kan ske på bedste vis.

Med de ændringer, der blev foretaget i integrationsloven i forbindelse med indførelsen af lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, hvorefter alle udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter loven defineres som flygtninge efter integrationsloven, er det sik-

ret, at der sker en særskilt fordeling af de pågældende, og at familiesammenførte indgår heri med henblik på bedst muligt at sikre en jævn fordeling mellem kommunerne. Denne ændring kommer imidlertid ikke til udtryk i bemærkningerne til loven, hvoraf det fremgår, at familiesammenførte til flygtninge, jf. integrationslovens § 2, stk. 3 eller 4, som altovervejende hovedregel ikke visiteres til en kommune, da den familiesammenførte forventes at tage ophold hos den person, der er sket familiesammenføring til.

Der er endvidere ikke taget højde for tidspunktet for overtagelse af kommunernes ansvar for den familiesammenførte i de tilfælde, hvor den pågældende har indgivet ansøgningen om opholdstilladelse uden for landet. Det betyder, at ansvaret for den familiesammenførte overgår til kommunen 4 hverdage efter Udlændingestyrelsens afgørelse, selv om den pågældende evt. fortsat opholder sig i udlandet. Der er derfor behov for en ændring af reglerne herom.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en ændring i § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, om tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for de familiesammenførte, som meddeles opholdstilladelse på baggrund af en ansøgning indgivet uden for landet, således at ansvaret i disse tilfælde påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i CPR som tilflyttet kommunen.

Det kan være i tilfælde, hvor f.eks. en ægtefælle får opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, mens pågældende opholder sig uden for Danmark.

Den foreslåede ændring vil betyde, at de pågældende personer, der får opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, fortsat vil indgå i den særskilte fordeling til kommunerne, men at ansvaret for de pågældende først vil overgå til kommunalbestyrelsen, når de pågældende er indrejst, dvs. fra tidspunktet for de pågældendes registrering i CPR som tilflyttet kommunen. Det er indgået i ministeriets overvejelser herom, at det ligeledes følger af integrationslovens § 4, stk. 3, 1. pkt., om tidspunktet for overtagelse af ansvar for kvoteflygtninge, som også fordeles og visiteres til en kommune i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse, at ansvaret for denne persongruppe først påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i CPR som tilflyttet kommunen.

Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede ændring ikke ændrer ved, at personer, der meddeles opholdstilladelse efter §§ 1 eller 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og som har eller tidligere har haft opholdstilladelse, ikke bliver omfattet af reglerne om boligplacering, medmindre den pågældende på tidspunktet for den seneste opholdstilladelses meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted. De pågældende er således fortsat omfattet af reglerne herom efter integrationslovens § 57, stk. 3.

Der er endvidere behov for at foretage en ændring af integrationslovens § 57, som bl.a. vedrører regler om, hvem der skal anvises et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter integrationslovens § 12. Da familiesammenførte personer, der meddeles opholdstilladelse som altovervejende hovedregel ikke visiteres til en kommune, da den familiesammenførte forventes at tage ophold hos den person, der er sket familiesammenføring med, foreslås det derfor, at der i integrationslovens § 57 indsættes et stk. 5, der betyder, at familiesammenførte, der meddeles opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, ikke skal anvises et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter integrationslovens § 12. Udlændingestyrelsen kan dog, hvis der foreligger ganske særlige personlige forhold, træffe afgørelse om, at en udlænding omfattet af 1. pkt., skal anvises et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter integrationslovens § 12.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at familiesammenførte, der meddeles opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som altovervejende hovedregel ikke skal anvises et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter integrationslovens regler, idet de forventes at tage ophold hos den, som der er sket familiesammenføring med. Den foreslåede ændring sikrer således en videreførelse af de gældende regler om kommunernes boliganvisningsforpligtelse efter integrationsloven, som i dag gælder for familiesammenførte, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven.

2.6. Fravigelse af byggelovgivningen ved midlertidig brug af lokaler for dagtilbud, skoler, institutioner og lignende

2.6.1. Gældende ret

Byggeloven finder anvendelse ved opførelse af ny bebyggelse, herunder opsætning af transportable konstruktioner samt anvendelsesændringer og ombygninger, som er væsentlige med hensyn til bestemmelser i byggelovgivningen, jf. byggelovens § 2, stk. 1. Hvis der sker en ændring i anvendelsen af bebyggelse, som udløser skærpede krav i medfør af byggeloven, f.eks. ændring fra erhverv til undervisningsformål, skal der derfor søges om byggetilladelse, jf. byggelovens § 16, stk. 1.

Ved opførelse af ny bebyggelse, herunder opsætning af transportable konstruktioner og ændret anvendelse af byggeri, skal de regler, der gælder i medfør af byggeloven på tidspunktet for ansøgning om byggetilladelse, overholdes.

Ansøgning om byggetilladelse skal indsendes til kommunalbestyrelsen, der herefter skal behandle ansøgningen. Hvis projektet er mere komplekst i brand- og/eller konstruktionsmæssig henseende, skal der tilknyttes én eller flere certificerede rådgivere til udarbejdelse af dokumentation og kontrol til brug for byggesagen. Inden bygningen kan tages i brug, skal kommunalbestyrelsen give en ibrugtagningstilladelse.

Efter de nuværende bestemmelser i loven, er det alene mu-

ligt at fravige byggeloven ved midlertidig indkvartering af fordrevne fra Ukraine.

I bygninger, hvor mange mennesker samles, skal kommunalbestyrelsen (det kommunale redningsberedskab) ved brandsyn i medfør af brandsynsbekendtgørelsen medvirke til, at risikoen for, at brande opstår, at brande breder sig, samt at skader på personer, ejendom og miljø finder sted, formindskes mest muligt. Dette skal gøres ved kontrol, vejledning, information og motivation og således, at der sikres forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand. Der skal bl.a. udføres brandsyn i daginstitutioner med mere end 50 personer eller 10 sovepladser, skoler med mere end 150 personer og hoteller med mere end 10 sovepladser.

Brandsynsbekendtgørelsen finder ikke anvendelse på bygninger og transportable konstruktioner, der etableres i henhold til denne lov, da brandsyn i henhold til brandsynsbekendtgørelsen kun kan ske i bygninger omfattet af byggelovens bestemmelser.

2.6.2. Indenrigs- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På baggrund af den nuværende situation i Ukraine forventes der at komme et stort antal fordrevne fra Ukraine til Danmark. Dette kan lægge et massivt pres på den eksisterende kapacitet til indkvartering. Der ses nu også at kunne opstå et behov for at udvide kapaciteten af bygninger og transportable konstruktioner til dagtilbud, skoler, institutioner og lignende.

Midlertidig anvendelse af bygninger og transportable konstruktioner til dagtilbud, skoler, institutioner og lignende vurderes ikke at være omfattet af det nuværende anvendelsesområde for bestemmelsen, da der ikke er tale om indkvartering.

Det foreslås derfor, at byggeloven ikke finder anvendelse på eksisterende bygninger og transportable konstruktioner, som tages midlertidigt i brug til dagtilbud, skoler, institutioner og lignende for fordrevne fra Ukraine. En bygning eller transportabel konstruktion, som tages midlertidigt i brug til dette formål, skal på tilsvarende vis, som ved midlertidig indkvartering efter bestemmelsens anvendelsesområde, frembyde tilfredsstillende tryghed i brand- og konstruktionsmæssig henseende, og der skal indhentes en udtalelse fra kommunalbestyrelsen forud for ibrugtagning.

Endvidere foreslås det, at kommunalbestyrelsen skal orientere redningsberedskaberne, når der gives udtalelse til anvendelse af en bygning eller transportabel konstruktion til mere end 50 personer eller 10 sovepladser. Kommunalbestyrelsen skal anmode redningsberedskaberne om at gennemføre vejledende og informerende besøg i det omfang, at det findes nødvendigt.

Adgangen til at fravige byggeloven, herunder det i medfør af loven udstedte bygningsreglementet, vil alene kunne anvendes i det omfang, at det ikke er praktisk muligt at tage

bygningen eller den transportable konstruktion i brug i medfør af byggelovens bestemmelser.

Byggeloven varetager en række hensyn, som har meget forskellig karakter spændende fra sundhed og energibesparende hensyn til kerneområderne, som er at sikre personer mod kollaps af bygningskonstruktioner og brand.

Særligt i bygninger, der tages midlertidigt i brug til dagtilbud, skoler, institutioner og lignende for fordrevne fra Ukraine, hvor der kan være en høj koncentration af personer i forhold til arealet, og hvor personerne ikke nødvendigvis har kendskab til bygningen, er det vigtigt, at bygningen har et acceptabelt brandsikringsniveau. Dette gælder både med hensyn til risikoen for brandspredning, flugtvejsmuligheder samt mulighed for hurtig detektering og alarmering i tilfælde af en brand.

Endvidere er det vigtigt, at det vurderes, om bygningens konstruktioner kan klare de normalt forekommende belastninger, så der ikke opstår et helt eller delvist kollaps i en bygning, der nu midlertidigt skal anvendes til dagtilbud, skoler, institutioner og lignende. Dette er især relevant, hvis ældre bygninger tages i brug.

Tilstrækkelig brandsikring af bygningerne samt sikring af, at bygningernes konstruktioner er tilstrækkelige, bør derfor ikke fraviges.

Fravigelse af bestemmelser i bygningsreglementet kan på længere sigt også få indflydelse på den generelle sundhed i disse bygninger. Dette kan f.eks. være forhold, som sikrer, at vandinstallationer er korrekt udført, så der ikke opstår legionella, eller at der er tilstrækkelig ventilation, så der ikke opstår skimmelsvamp mv. Så vidt mulig bør det derfor tilstræbes, at bygningsreglementets sundhedsmæssige bestemmelser også opfyldes i bygninger, der tages midlertidigt i brug til dagtilbud, skoler, institutioner og lignende for fordrevne fra Ukraine.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at der med kort varsel og uden ansøgning om byggetilladelse kan etableres midlertidige dagtilbud, skoler, institutioner og lignende for fordrevne fra Ukraine, f.eks. i erhvervsjendomme, nedlagte skoler, sygehuse, kaserner eller nedlagte plejehjem. Bestemmelsen finder endvidere anvendelse på transportable konstruktioner, såsom telte og pavilloner, og kan anvendes af kommuner, udlændingemyndigheder, organisationer mv.

Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at der forud for etablering af midlertidige dagtilbud, skoler, institutioner og lignende indhentes en udtalelse fra den relevante kommunalbestyrelse. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med deres udtalelse i den konkrete sag indhente fagligt bidrag fra eksterne konsulenter, som f.eks. redningsberedskabet eller rådgivere. Den påtænkte varighed af brugen af den konkrete bygning bør også tages i betragtning.

For at sikre, at redningsberedskabet kan udføre en hurtig og

bedst mulig indsats, er det vigtigt, at redningsberedskabet er forberedt på, hvor mange personer der evt. er i den pågældende bygning. Kommunalbestyrelsen skal derfor ved en udtalelse til anvendelse af byggeri til mere end 50 personer eller 10 sovepladser underrette redningsberedskabet.

Normalt udføres der brandsyn på en række bygninger, såsom daginstitutioner, forsamlingslokaler, skoler, asylcentre, hoteller, og andre type af overnatningssteder.

Beredskabsstyrelsen har oplyst, at brandsynsbekendtgørelsen ikke kan finde anvendelse på bygninger og transportable konstruktioner der etableres i henhold til denne lov, da brandsyn i henhold til brandsynsbekendtgørelsen kun kan ske i bygninger omfattet af byggelovens bestemmelser.

Det kan være vigtigt for brandsikkerheden i en bygning, at det løbende vurderes, om brandforholdene fortsat er opretholdt i den tid, som bygningen er brug.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 6, for yderligere.

2.7. Netværkspleje

2.7.1. Gældende ret

Efter § 52, stk. 3, nr. 7, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022 som ændret ved § 41 i lov nr. 324 af 16. marts 2022, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet på et anbringelsessted. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren samt fra den unge, der er fyldt 15 år. Endvidere kan kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 5, træffe afgørelse om aflastningsordning, jf. § 55, i en almen plejefamilie, i en forstærket plejefamilie, i en specialiseret plejefamilie eller i en netværksplejefamilie, på et opholdssted eller på en døgninstitution, jf. servicelovens § 66, stk. 1, nr. 1-4, 6 og 7.

Er der en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, kan børn- og ungeudvalget i henhold til servicelovens § 58 træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Uanset om anbringelse sker med eller uden samtykke, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om valg af anbringelsessted, jf. servicelovens § 66.

Anbringelsessteder for børn og unge kan i henhold til servicelovens § 66 være: 1) almene plejefamilier, 2) forstærkede plejefamilier, 3) specialiserede plejefamilier, 4) netværksplejefamilier, 5) egne værelser, kollegier eller kollegieliggende opholdssteder, 6) opholdssteder for børn og unge, 7) døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger, eller 8) pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling.

For så vidt angår netværksplejefamilier fremgår det af servicelovens § 66 b, at netværksplejefamilier skal være godkendte som konkret egnede i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen og § 9 i bekendtgørelse nr. 522 af 30. april 2019 om plejefamilier (plejefamiliebekendtgørelsen), at en netværksplejefamilie er en familie, som i kraft af dens personlige relation til et konkret barn eller en konkret ung tager barnet eller den unge i pleje i forbindelse med aflastning eller anbringelse efter serviceloven, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 8 som fremsat, side 18.

Den kommunalbestyrelse, der godkender netværksplejefamilien som konkret egnet, skal i forbindelse med godkendelsen tilbyde plejefamilien et grundkursus i at være plejefamilie. Afgørelser om godkendelse som netværksplejefamilie for et bestemt barn eller en bestemt ung kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Den kommunalbestyrelse, der har godkendt netværksplejefamilien, skal, ud over godtgørelse for kost og logi, jf. servicelovens § 55, stk. 4, dække netværksplejefamiliens øvrige og ekstraordinære omkostninger ved at have barnet eller den unge boende. Op til 20.000 kr. pr. barn årligt kan dækkes som øvrige omkostninger uden forevisning af dokumentation. Netværksplejefamilier kan efter en konkret vurdering desuden få hel eller delvis hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Afgørelser om dækning af øvrige og ekstraordinære omkostninger og om dækning af tabt arbejdsfortjeneste kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 25. februar 2022 (retssikkerhedsloven). Social- og ældreministeren kan efter § 66 b, stk. 7, i serviceloven fastsætte nærmere regler om godkendelse, om grundkursus til netværksplejefamilier, om dækning af netværksplejefamiliers omkostninger ved at have et barn eller en ung boende og om beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste til netværksplejefamilier.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler om netværksplejefamilier, herunder om godkendelse, grundkursus, efteruddannelse, supervision, faglig støtte, intensiv støtte i begyndelsen af en anbringelse, tabt arbejdsfortjeneste mv. i plejefamiliebekendtgørelsen.

2.7.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Social- og Ældreministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at understøtte, at børn og unge, der er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hvor der er truffet afgørelse om aflastning efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 5, eller anbringelse uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 7, kan være i aflastning eller anbringes i en familie, som deler et kulturelt og sprogligt fællesskab

med barnet eller den unge. Ministeriet finder det således hensigtsmæssigt at udvide den personkreds, efter hvilken kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune kan godkende en netværksplejefamilie som konkret egnet til et bestemt barn eller en bestemt ung, der har fået meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Det er afgørende, at børn og unge, der har fået meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hvor der er truffet afgørelse om aflastning eller anbringelse, kan få den rette støtte og omsorg, og at der sikres et godt match mellem barnet eller den unges behov og netværksplejefamiliens kompetencer. Ministeriet vurderer, at et kulturelt og sprogligt fællesskab mellem netværksplejefamilien og det konkrete barn eller den konkrete unge vil understøtte den nødvendige trykthed, forståelse og omsorg for barnet eller den unge. Derudover vurderes det hensigtsmæssigt, at børn og unge, der har fået meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, gives gode betingelser for at fastholde deres kultur, sprog og sproglige udvikling.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, om, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om anbringelsessted for et barn eller en ung, der skal anbringes efter §§ 52 eller 58 i lov om social service, kan godkende en netværksplejefamilie efter § 66 b, stk. 1, i lov om social service som konkret egnet til et bestemt barn eller en bestemt ung, der er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, hvis netværksplejefamilien deler et kulturelt og sprogligt fællesskab med barnet eller den unge.

Bestemmelsen vil medføre, at den personkreds, der vil kunne godkendes som konkret egnet som netværksplejefamilie til et bestemt barn eller en bestemt ung, der har fået meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, vil blive udvidet. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fastholde kulturen, sproget og den sproglige udvikling for et barn eller en ung, der har fået meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Formålet med bestemmelsen er endvidere at understøtte et godt match mellem barnet eller den unges behov og netværksplejefamiliens kompetencer. Da netværksplejefamilien vil blive godkendt efter § 66 b i serviceloven vil de øvrige regler i servicelovens og plejefamiliebekendtgørelsen vedrørende netværksplejefamilier finde anvendelse, herunder reglerne vedrørende grundkursus, dækning af omkostninger ved at have barnet eller den unge boende og dækning af tabt arbejdsfortjeneste.

2.8. Mulighed for fjernundervisning og fravigelse af sprogkrav for fordrevne fra Ukraine på Børne- og Undervisningsministeriets område

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. Sprogkrav i forbindelse med pasning af børn i skolealderen og undervisning af børn, unge og voksne

Sproget i fritids- og klubtilbud samt skolefritidsordning (SFO) er dansk.

Fritids- og klubtilbud reguleres i dagtilbudsloven. Klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge skal skabe aktiviteter og samværformer, der fremmer den enkelte unges alsidige udvikling, selvstændighed og forståelse for demokrati. Tilbuddene skal også give børn og unge kendskab til øvrige aktivitets-, kultur- og fritidstilbud i kommunen og støtte dem i deres fremtidige muligheder inden for uddannelserne og på arbejdsmarkedet.

Fritidstilbud er for børn fra børnehaveklassen til og med 3. klasse. Fritidstilbud skal bygge på demokratiske værdier, og børnene skal have medbestemmelse og medansvar, så de får indflydelse på deres dagligdag. Der skal være opmærksomhed på de børn, der i en kortere eller længere periode har brug for en særlig voksenindsats. Fritidstilbud skal understøtte børnenes trivsel, sundhed, udvikling og læring, og det skal både de fysiske, de psykiske og de æstetiske rammer give mulighed for.

Skolefritidsordninger er en del af folkeskolen, og derfor følger de folkeskoleloven. Skolefritidsordninger skal overholde folkeskolelovens overordnede formål.

Kommunalbestyrelsen fastsætter og offentliggør en mål- og indholdsbeskrivelse for ordningen. Mål- og indholdsbeskrivelsen, jf. folkeskolelovens § 3, stk. 7, skal bl.a. angive hvilke klassetrin skolefritidsordningen omfatter, hvordan skolefritidsordningen skal medvirke til udmøntningen af kommunens sammenhængende børnepolitik samt mål for samspillet mellem skolefritidsordningens pædagogiske aktiviteter, skolens undervisning og samarbejdet mellem skole og hjem.

Det følger af § 2, stk. 3, i bekendtgørelse om krav til indholdet af mål- og indholdsbeskrivelser for folkeskolens skolefritidsordninger, at det skal som minimum fremgå af mål- og indholdsbeskrivelsen, i hvilket omfang og i givet fald på hvilken måde skolefritidsordningen tilbyder lektiestøtte, herunder i samspil i forhold til lektiehjælp og faglig fordybelse i undervisningstiden, jf. folkeskolelovens § 15, stk. 2. Endvidere om der gøres en målrettet indsats i forhold til støtte til børn med særlige behov, forudsætninger mv. samt inddragelse af krop, bevægelse og sundhed i hverdagen, herunder i hvilket omfang det sker i samarbejde med idrætsforeninger eller lignende.

Det er forudsat i folkeskoleloven og ungdomsskoleloven, at undervisningssproget i folkeskolen er dansk.

Det følger videre af folkeskolelovens § 5, stk. 6, 2. og 5. pkt., at børne- og undervisningsministeren bl.a. fastsætter regler om undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede børn og i denne forbindelse kan fravige en række be-

stemmelser i folkeskoleloven. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1053 af 29. juni 2016 om folkeskolens undervisning i dansk som andetsprog. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, at skolelederen ved optagelse – efter inddragelse af fornøden sagkundskab og efter samråd med forældrene – beslutter, om den enkelte elev har behov for sprogstøtte, og i givet fald hvordan eleven skal gives undervisning i dansk som andetsprog. Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 1, at til tosprogede elever, som er i stand til at deltage i den almindelige undervisning i klassen, som en integreret del af den almindelige undervisning i klassen gives undervisning i dansk som andetsprog som en dimension i den almindelige undervisning eller på særlige hold eller som enkeltmandsundervisning.

I henhold til bekendtgørelsens § 4, stk. 1 og 2, skal tosprogede elever, hvis behov for sprogstøtte betyder, at de ikke ved optagelsen kan deltage i den almindelige undervisning i klassen, gives basisundervisning i dansk som andetsprog. Basisundervisningen gives i modtagelsesklasser, hvor eleverne i begyndelsen har alle eller den overvejende del af deres timer, således at de efterhånden får en del af deres undervisning i en almindelig klasse, på særlige hold eller som enkeltmandsundervisning eller i udvidede modtagelsesklasser på 8.-10. klassetrin for tosprogede elever, der er flyttet til Danmark, efter at de er fyldt 14 år.

Efter bekendtgørelsens § 4, stk. 7, ophører basisundervisningen, når eleverne vurderes at kunne deltage i den almindelige undervisning med yderligere undervisning i dansk som andetsprog efter bekendtgørelsens § 3 og senest efter to års forløb.

Undervisningen skal tilrettelægges efter folkeskolelovens krav til fagrække, timetal og lærerkvalifikationer mv.

Det følger af folkeskolelovens § 10, stk. 1, at børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om formålet med undervisningen i folkeskolens fag og obligatoriske emner, om kompetencemål for bestemte klassetrin, inddeling i færdigheds- og vidensområder, ud fra hvilke undervisningen i de enkelte fag/emner skal tilrettelægges, og om opmærksomhedspunkter inden for udvalgte kerneområder i dansk og matematik. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1217 af 19. august 2020 om formål, kompetencemål, færdigheds- og vidensområder og opmærksomhedspunkter for folkeskolens fag og emner (Fælles Mål). Det følger af bekendtgørelsens § 19, at tosprogede elever i dansk som andetsprog skal udvikle sproglige kompetencer med udgangspunkt i deres samlede sproglige forudsætninger, sådan at eleverne kan forstå og anvende talt og skrevet dansk. Undervisningen skal knyttes tæt til skolens øvrige fag. Endvidere skal faget dansk som andetsprog gøre eleverne bevidste om sprog og sprogtilegnelse med henblik på en aktiv og ligeværdig deltagelse i skole og samfund samt forberede til videre uddannelse. Endelig skal faget dansk som andetsprog styrke elevernes følelse af selvverd og fremme deres oplevelse af sprog som kilde til udvikling af personlig identitet.

Det fremgår af § 2, stk. 3, i lov om friskoler og private grundskoler m.v., at undervisningssproget i en fri grundskole er dansk. I de tyske mindretalsskoler er undervisningssproget dog tysk. Børne- og undervisningsministeren kan i særlige tilfælde godkende, at undervisningssproget er et andet end dansk. Med 'særlige tilfælde' menes, at godkendelse af et andet undervisningssprog på skoler, der henvender sig til børn af forældre, der bor i Danmark, og som kun skal bo i landet i kortere tid.

Det drejer sig om internationale grundskoletilbud, som enten er oprettet som en selvstændig fri grundskole eller som en afdeling af en fri grundskole. Der er også mulighed for, at grundskoletilbud kan oprettes som en filial af en international skole.

Engelsk, fransk og tysk kan godkendes som andet undervisningssprog. Godkendelsen til at undervise på f.eks. engelsk gives på den betingelse, at størstedelen af eleverne på skolen er børn af forældre, der bor i Danmark, og som ikke har til hensigt at blive i landet i længere tid, f.eks. fordi de midlertidigt er udstationeret af deres virksomhed til Danmark.

Hvis en skole hovedsagligt henvender sig til børn, hvis forældre ikke bor eller har boet i Danmark, vil det være naturligt, at undervisningssproget er dansk, da det må være en følge af, at forældrene ønsker børnene undervist på en skole i Danmark efter friskolelovens bestemmelser. Der vil altid skulle undervises i faget dansk på modersmålsniveau.

Bestemmelsen om, at undervisningssproget er dansk, tager ikke sigte på at udelukke, at undervisning i fremmedsprog foregår på dette sprog (f.eks. at der undervises på engelsk i faget engelsk).

I henhold til lovens § 36 g, stk. 1, kan frie grundskoler optage elever i et særligt tilbud om grundskoleundervisning til tosprogede elever i den undervisningspligtige alder. Skolen giver tilbud om særlig grundskoleundervisning til elever, hvor elevens bopælskommune vurderer, at eleven har et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte i form af undervisning i dansk som andetsprog, og det vurderes at være pædagogisk påkrævet at henvise eleven til det særlige tilbud om grundskoleundervisning. Sådanne tilbud giver undervisning inden for børnehaveklassen og 1.-9. klassetrin, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Kommunens afgørelse om henvisning til særlig grundskoleundervisning forudsætter, at der ud fra en konkret individuel vurdering af elevens sproglige udvikling, ved fornøden inddragelse af sagkyndig bistand og eventuel brug af testmateriale, konstateres et ikke uvæsentligt behov for undervisning i dansk som andetsprog, der fordrer en særlig tilrettelagt undervisning med henblik på at imødekomme elevens behov for faglig og sproglig udvikling.

Der er ikke krav om dansk som undervisningssprog på efterskoler og frie fagskoler. Skolerne skal dog overholde et krav om, at kurserne skal være åbne for alle, der har opfyldt visse betingelser med hensyn til alder og skolegang, jf. § 13, stk.

1-3, i lov om efterskoler og frie fagskoler. Åbenhedskravet udelukker dog ikke, at f.eks. en efterskole kan udbyde kurser og undervisning, hvor engelsk anvendes som undervisningssprog og som sprog, der også anvendes på skolen uden for undervisningen. Baggrunden herfor er den almindelige udbredelse af engelsk som fremmedsprog i Danmark blandt de unge, som efterskolernes åbenhedskrav omfatter. I faget dansk skal der dog undervises på dansk.

Det fremgår af § 4, stk. 3, i lov om kommunale internationale grundskoler, at undervisningssproget i en kommunal international grundskole efter kommunalbestyrelsens bestemmelse enten er engelsk, tysk eller fransk. I faget dansk er undervisningssproget dansk.

Udgangspunktet på ungdoms- og voksenuddannelsesområdet inden for Børne- og Undervisningsministeriets område er, at undervisningssproget er dansk. Det er derfor også udgangspunktet, at personer, der ønsker at blive optaget og deltage i undervisningen, skal have tilstrækkeligt med dansk kundskaber for at kunne gennemføre uddannelsen.

Dette indebærer dog ikke, at udbydere af undervisning på ungdoms- og voksenuddannelsesområdet generelt er afskåret fra at tilbyde undervisning på et andet sprog end dansk, ligesom der ikke i uddannelseslovene er fastsat regler om, at undervisningen skal foregå på dansk. Der er således hverken i lov om erhvervsuddannelser, lov om de gymnasiale uddannelser, lov om forberedende grunduddannelse, lov om særlig tilrettelagt undervisning, lov om arbejdsmarkedsuddannelser, lov om almene voksenuddannelser eller lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning fastsat obligatorisk krav om, at undervisningen skal foregå på dansk.

På erhvervsuddannelsesområdet er der heller ikke administrativt fastsat nærmere regler om sprog i undervisningen, og erhvervsskoler kan vælge at udbyde undervisning på et andet sprog end dansk, hvis eksempelvis elevgrundlaget taler for det. Udbyder erhvervsskolen undervisning på andet sprog end dansk til elever, der ikke forstår dansk, skal skolen gøre alle oplysninger, som en elev er berettiget til at modtage, tilgængelig på det sprog, som undervisningen udbydes på. Erhvervsskoler er ikke forpligtet til at udbyde undervisning på andet sprog end dansk.

På de gymnasiale uddannelser er udgangspunktet også, at der undervises på dansk. Af § 15 i bekendtgørelsen om de gymnasiale uddannelser fremgår, at institutionen i særlige tilfælde med godkendelse fra Styrelsen for Undervisning og Kvalitet kan beslutte, at den i nærmere bestemt omfang anvender engelsk, fransk, tysk eller flere af disse sprog som undervisningssprog.

På arbejdsmarkedsuddannelser (AMU) fremgår det af § 17, stk. 6, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at der kan udbydes fag på andre sprog end dansk. Dette gælder dog ikke, hvis myndighedskrav til adgang til et erhverv er til hinder for det.

For almene voksenuddannelser fremgår det af § 36 i bekendtgørelse om almen voksenuddannelse (avu-bekendtgørelsen), at undervisningssproget er dansk, men at børne- og undervisningsministeren kan godkende, at undervisningssproget er engelsk, tysk eller fransk.

Der er ikke fastsat nærmere regler om undervisningssproget for de øvrige uddannelser, men i praksis foregår undervisningen som ovenfor nævnt på dansk. Der er dog ikke noget til hinder for, at undervisningen kan foregå på f.eks. engelsk eller ukrainsk, hvis institutionen har undervisere med de fornødne kompetencer hertil.

2.8.1.2. Regler for fjernundervisning

Den almindelige undervisning i folkeskolen, herunder aktiviteter mv. i skolefritidsordningen, baserer sig på, at eleverne/børnene er fysisk til stede. Gældende lovgivning på Børne- og Undervisningsministeriets område indeholder ikke bestemmelser, som giver mulighed for at tilrettelægge den almindelige undervisning i folkeskolen, herunder aktiviteter mv. i skolefritidsordningen, som fjernundervisning.

Skolelederen skal bl.a. påse, at eleverne deltager i undervisningen og registrere årsagen til udeblivelse fra undervisningen. Gældende lovgivning på Børne- og Undervisningsministeriets område indeholder ikke bestemmelser, som giver mulighed for at tilrettelægge den almindelige undervisning i folkeskolen som fjernundervisning. Fjernundervisning kan efter omstændighederne anvendes som led i sygeundervisningen i henhold til folkeskolelovens § 23. Der henvises til aftale af 11. marts 2022 mellem regeringen og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance om forlængelse af visse udvidede frihedsgrader på folkeskoleområdet i skoleåret 2022/23 og mulighed for at anvende fjernundervisning i grundskolen. Børne- og undervisningsministeren forventes på baggrund af aftalen den 28. april 2022 at fremsætte lovforslag, som vil indeholde forslag om at indføre en adgang til i begrænset omfang at benytte fjernundervisning i bl.a. folkeskolen fra og med skoleåret 2022/23.

Herudover giver folkeskoleloven muligheder for at tilrettelægge undervisningen på andre måder end ved elevernes fremmøde til undervisning på skolen. Det gælder folkeskolelovens § 3, stk. 4 og 5, om åben skole og § 16 c om ekskursioner og lejrskoler mv.

De almindelige regler for undervisningens tilrettelæggelse mv. fremgår af folkeskolelovens § 18 og § 19, stk. 1. Efter folkeskolelovens § 18, stk. 1, skal undervisningens tilrettelæggelse, herunder valg af undervisnings- og arbejdsformer, metoder, undervisningsmidler og stofudvælgelse, i alle fag leve op til folkeskolens formål, mål for fag samt emner og varieres, så den svarer til den enkelte elevs behov og forudsætninger. Det følger af folkeskolelovens § 18, stk. 2, at det påhviler skolelederen at sikre, at det undervisende personale, der er tilknyttet klassen, planlægger og tilrettelægger undervisningen, så alle elever udvikler sig fagligt

og alsidigt, herunder socialt, og trives i skolens faglige og sociale fællesskaber. Efter folkeskolelovens § 18, stk. 3, skal undervisningens indhold i de fag, hvor der er prøver, jf. § 14, desuden fastlægges således, at kravene i de enkelte fag ved prøverne kan opfyldes.

Efter folkeskolelovens § 19, stk. 1, skal de nødvendige undervisningsmidler stilles vederlagsfrit til rådighed for eleverne. Dette gælder dog ikke instrumenter og udstyr, som anvendes ved undervisning i fritiden efter § 3, stk. 6, og som hjemtages af eleverne til eget brug.

Det følger af folkeskolelovens § 52, 2. pkt., at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om skolernes tilsyn med eleverne i skoletiden. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 703 af 23. juni 2014 om tilsynet med folkeskolens elever i skoletiden. Det følger af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, at det i undervisningstiden påhviler det undervisende personale at føre tilsynet med de elever, som skal undervises. Efter bekendtgørelsens § 5, stk. 2, kan tilsynet, hvis eleverne i en klasse undervises i forskellige lokaler, udøves gennem bl.a. forudgående instruktion.

Tilsvarende gælder, når en elev som led i undervisningen forlader skolens område. Det fremgår af bekendtgørelsens § 5, stk. 3, at der kun, hvis vægtige grunde taler herfor, kan gives en elev tilladelse til at forlade skolens område i undervisningstiden. Efter bekendtgørelsens § 7, stk. 3, kan skolens leder, hvor hensynet til det forsvarlige ikke taler imod, efter et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde give en elev tilladelse til at forlade skolens område. Herudover fremgår det af bekendtgørelsens § 8, at tilsynet omfatter elevernes deltagelse i ekskursioner, virksomhedsbesøg, idrætsarrangementer, badning og lignende, der arrangeres eller formidles af skolen. Tilsynet omfatter endvidere lejrskoleophold og skolerejser, der indgår i skolens virksomhed, eller hvor skolen er arrangør.

Den almindelige undervisning i friskoler og private grundskoler baserer sig på, at eleverne er fysisk til stede i undervisningen. Der er ikke på friskoler eller private grundskoler regulering om undervisningens tilrettelæggelse, denne tilkommer skolerne.

Undervisningen på friskoler og private grundskoler skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om friskoler og private grundskoler m.v., at friskoler og private grundskoler inden for rammerne af lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lovgivningen i øvrigt kan give undervisning, der stemmer med skolernes egen overbevisning, og tilrettelægge undervisningen i overensstemmelse hermed. Skolerne afgør inden for de samme rammer frit hvilke elever, de vil have på skolerne. Inden for rammerne af det eksisterende lovgrundlag er der ikke mulighed for at blive godkendt som fri- og privatskole eller at opnå tilskud til en skole, som udelukkende er onlinebaseret. Det er således en forudsætning, at der er tale om en fysisk skole, hvor undervisningen udelukkende finder sted ved elevernes fysiske fremmøde på skolen. Bag-

grunden herfor er, at en fri- og privatskole ifølge fri- og privatskolelovens § 1, stk. 2, 1. pkt., skal give en undervisning inden for børnehaveklasse og 1.-9. klassetrin, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen (Stå mål med-kravet). Folkeskoleloven indeholder i henhold til gældende ret ikke hjemmel til, at undervisningen kan gennemføres som virtuel undervisning. Hertil kommer, at stå mål med-kravet også omhandler elevernes alsidige og sociale udvikling, demokratiske dannelse mv., som indgår i målene for folkeskolen. En fri- og privatskoles efterlevelse af dette aspekt af stå mål med-kravet forudsætter fysisk tilstedeværelse i undervisningen. Derfor vil en skoles undervisning, som udelukkende eller primært er baseret på online-undervisning, ikke leve op til stå mål med-kravet. En onlinebaseret skole kan derfor ikke opnå tilskud efter fri- og privatskoleloven.

Herudover indeholder fri- og privatskoleloven en række bestemmelser, der viser, at det i lovgivningen er forudsat, at en fri- og privatskole er en fysisk skole. Loven indeholder således bestemmelser om en skoles bygninger, som regulerer, hvorvidt en fri grundskole kan opnå tilskud. Dette gælder kravet om geografisk nærhed, jf. lovens § 5, stk. 6, bestemmelsen om bygningstilskud, jf. lovens § 12, samt kravet om bygnings- og brandmyndighedernes godkendelse af skolens bygninger, jf. lovens § 18, stk. 7. Efter § 6, stk. 2, påser skolens leder, at undervisningspligtige elever deltager i undervisningen og kan forlange, at forældrene giver skolen skriftlig oplysning om grunden til en elevs udeblivelse fra undervisningen.

Den almindelige undervisning på efterskoler og frie fagskoler baserer sig på, at eleverne er fysisk til stede i undervisningen. Efterskoler og frie fagskoler er kendetegnet ved, at størstedelen af eleverne bor på skolen under kurset. Det fremgår af § 4 i lov om efterskoler og frie fagskoler, at skolerne kan optage elever, der under kurset ikke skal bo på skolen. Det fremgår af § 1, stk. 1, 3. pkt., at skolernes virksomhed skal tilrettelægges ud fra deres værdigrundlag. Det fremgår af § 2, stk. 1, at såfremt en skole optager elever, der er undervisningspligtige i henhold til folkeskoleloven, skal skolen tilbyde disse elever en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Skolen fastsætter for disse elever slutmål for de fagområder, som folkeskolens fagkreds naturligt kan opdeles i, og for folkeskolens obligatoriske emner.

Det fremgår af stk. 2, at hvis skolen tilbyder undervisning for elever på 8. klassetrin, fastsætter den for sådanne elever på 8. klassetrin mål for undervisningen i geografi, biologi og fysik/kemi (delmål). Af stk. 3 følger, at i det omfang skolen ikke har fastsat slutmål, jf. stk. 1, og delmål, jf. stk. 2, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, gælder de kompetencemål og færdigheds- og vidensområder (Fælles Mål), der er fastsat for undervisning i folkeskolen. I henhold til stk. 4 kan undervisningen på 10. klassetrin tilbydes som 10. klasse. Tilbuddet skal stå mål med kravene til undervisningen i de obligatoriske fag, selvvalgt opgave, uddannelsesplan og vejledning i folkesko-

lelovens § 19 c, stk. 2, 3, 5 og 6. Skolen skal tilbyde prøver i de obligatoriske fag. Desuden skal eleverne deltage i brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv efter folkeskolelovens § 19 c, stk. 4. Elever i 10. klasse kan indstille sig til prøver efter folkeskolelovens § 19 f, hvis skolen tilbyder en undervisning i prøvafagene, der står mål med undervisningen i folkeskolen. Af stk. 5 fremgår, at skolen regelmæssigt skal underrette undervisningspligtige elever og deres forældre om sit syn på elevernes udbytte af skolegangen. Af stk. 6 fremgår, at skolen som led i undervisningen mindst en gang årligt skal foretage evaluering af elevernes udbytte af undervisningen. Evalueringen danner grundlag for, at undervisningen tilrettelægges, så den svarer til den enkelte elevs behov og forudsætninger, med det formål at eleven så vidt muligt tilegner sig de kundskaber og færdigheder, der følger af de fastsatte mål. Det følger af stk. 7.

Den almindelige undervisning i ungdomsskolen baserer sig på, at eleverne er fysisk tilstede ved undervisningen.

Den almindelige undervisning på kommunale internationale grundskoler baserer sig på, at eleverne er fysisk til stede i undervisningen. Kommunale internationale grundskoler optager undervisningspligtige børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold her i landet på grundlag af beskæftigelse, og hvis forældre ønsker dem optaget i skolen. Det fremgår af § 4, stk. 1, i lov om kommunale internationale grundskoler, at kommunale internationale grundskoler giver undervisning inden for børnehaveklasse og 1.-9. klassetrin, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Det fremgår af stk. 2, at kommunale internationale grundskoler i samarbejde med forældrene skal give eleverne kundskaber og færdigheder, der forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere. Skolerne skal efter deres formål og i hele deres virke forberede eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikle og styrke elevernes kendskab til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene. Det fremgår af § 13, stk. 2, 1. pkt., at skolens leder påser, at alle elever, der er optaget i skolen, deltager i undervisningen, og kan forlange, at forældrene giver skolen skriftlig oplysning om grunden til en elevs udeblivelse fra undervisningen.

Der er i dag hjemmel i uddannelseslovgivningen på ungdoms- og voksenuddannelsesområdet til at gennemføre fjernundervisning i forskelligt omfang.

Det fremgår således af § 2, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser, at der kan gennemføres ordninger, hvorefter dele af skoleundervisningen kan tilrettelægges som fjernundervisning efter regler fastsat efter § 4. Det følger af § 19, stk. 4, at der kan fastsættes særskilte takster for fjernundervisning på de årlige finanslove. Det er i § 18, stk. 4, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser fastsat, at skolen i dele af skoleundervisningen kan anvende fjernundervisning, hvorved en lærer ved brug af digitale medier underviser online eller asynkront uden lærerens og elevens og lærlinges samtidige

fysiske tilstedeværelse. Skolen fastsætter rammerne herfor i sin lokale undervisningsplan inden for de almindelige regler for undervisningens tilrettelæggelse.

På gymnasieområdet fremgår det af § 2 i bekendtgørelse om de gymnasiale uddannelser, at institutionen kan anvende dele af undervisningstiden til undervisning, som foregår virtuelt uden samtidig fælles fysisk tilstedeværelse af lærer og elever (virtuel undervisning). I studieretningsforløbet kan det være op til 20 pct. af uddannelsestiden i hvert fag.

Efter § 29, stk. 2, i lov om forberedende grunduddannelse kan børne- og undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om it i undervisningen, herunder om virtuelle undervisningsformer og fjernundervisning. Det følger nærmere af § 7 i bekendtgørelse om forberedende grunduddannelse, at institutionen kan anvende fjernundervisning i dele af undervisningen, hvorved en lærer ved brug af digitale medier underviser online eller asynkront uden lærers og elevs samtidige fysiske tilstedeværelse. For elever med særlige behov herfor kan institutionen efter aftale med kommunalbestyrelsen tilrettelægge størstedelen af skoleundervisningen som fjernundervisning.

Det fremgår af § 11, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, at arbejdsmarkedsuddannelser kan tilrettelægges som fjernundervisning. Der er fastsat nærmere regler herom i amu-bekendtgørelsen, herunder at reglerne om fjernundervisning finder anvendelse på undervisning, der som udgangspunkt ikke forudsætter, at kursister og lærer i normale tilfælde uden brug af tekniske hjælpemidler kan se eller høre hinanden.

Inden for almen voksenuddannelse er der mulighed for, at indtil 80 pct. af et fag eller fagelements uddannelsestid kan foregå som undervisning, der ikke forudsætter samtidig tilstedeværelse af lærer og kursist (virtuel undervisning), jf. avu-bekendtgørelsens § 13.

Der er endelig i § 8 i bekendtgørelse om forberedende undervisning fastsat, at FVU-undervisningen kan tilrettelægges som fjernundervisning.

2.8.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Elever i folkeskolen og ungdomsskolen modtager undervisning på dansk. Undervisningssproget på friskoler og private grundskoler samt på ungdoms- og voksenuddannelsesområdet er som udgangspunkt dansk. Der er ikke krav om dansk som undervisningssprog på efterskoler og frie fagskoler. Undervisningssproget i en kommunal international grundskole er efter kommunalbestyrelsens bestemmelse enten engelsk, tysk eller fransk. I faget dansk er undervisningssproget dansk.

Den almindelige undervisning på Børne- og Undervisningsministeriets område baserer sig på, at eleverne er fysisk til stede i undervisningen. Der er i dag hjemmel til på ung-

doms- og voksenuddannelsesområdet at gennemføre fjernundervisning i forskelligt omfang.

Der henvises for så vidt angår fjernundervisning til aftale af 11. marts 2022 mellem regeringen og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance om forlængelse af visse udvidede frihedsgrader på folkeskoleområdet i skoleåret 2022/23 og mulighed for at anvende fjernundervisning i grundskolen. Der forventes på baggrund af aftalen fremsat et lovforslag af børne- og undervisningsministeren den 28. april 2022 som vil indeholde forslag om at indføre en adgang til i begrænset omfang at benytte fjernundervisning i bl.a. folkeskolen fra skoleåret 2022/23.

Der er endvidere den 21. april 2022 indgået aftale mellem regeringen og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Nye Borgerlige, Liberal Alliance, Alternativet og Kristendemokraterne om øget fleksibilitet i modtagelsen af fordrevne børn og unge fra Ukraine på børne- og undervisningsområdet. Det fremgår bl.a. af aftalen, at Danmark som følge af krigen i Ukraine står foran en ekstraordinær stor tilstrømning af fordrevne, og en stor del af disse forventes at være børn og unge. Det fremgår videre, at kommunerne har brug for øget fleksibilitet til at imødekomme de særlige udfordringer, som det øgede antal fordrevne børn og unge fra Ukraine vil medføre i den enkelte kommune. Det er på den baggrund Børne- og Undervisningsministeriets opfattelse, at der er særligt behov for at skabe nogle rammer, som giver fordrevne børn og unge fra Ukraine de forudsætninger, de skal have for at lykkes, uanset om de snart kan vende tilbage til Ukraine, eller deres ophold måtte blive af længere varighed. De fordrevne børn og unge skal have gode muligheder for at indgå i det danske samfund i den tid, de er her i landet uden at give afkald på deres tilknytning til ukrainsk sprog, kultur og identitet.

For at imødekomme den særlige situation med ekstraordinær stor tilstrømning af fordrevne lægges der med nærværende forslag op til, at fordrevne fra Ukraine kan undervises på engelsk og ukrainsk samt at der kan gøres brug af fjernundervisning i undervisningen.

Ved fjernundervisning forstås en undervisningsform, hvor lærer og elev ikke er fysisk til stede på samme sted, men hvor det fysiske frem-møde erstattes af undervisning via digitale medier.

Fjernundervisning vil for eksempel kunne anvendes i situationer, hvor eleverne er samlet og modtager undervisning fra en lærer, der ikke er til stede fysisk. Der vil også være tale om fjernundervisning i tilfælde, hvor nogle elever, på baggrund af en pædagogisk vurdering, kan være hjemme og modtage virtuel undervisning og lave selvstændige opgaver, gruppearbejde med videre, mens andre elever modtager fysisk undervisning. Fjernundervisning vil endvidere kunne anvendes som led i variationen af undervisning eller som led

i et projektforbånd, temauger eller lignende, hvor det fagligt og pædagogisk vurderes hensigtsmæssigt.

Adgangen til at tilrettelægge undervisningen som fjernundervisning vil gælde for alle skoler og institutioner på børne- og undervisningsministeriets område, herunder for modtageklasser i folkeskolen samt for særlige tilbud om grundskoleundervisning til tosprogede elever. Skolerne og institutionerne vil fortsat have pligt til at føre fornødent tilsyn med eleverne i skoletiden, jf. bekendtgørelse nr. 703 af 23. juni 2014 om tilsynet med folkeskolens elever i skoletiden, som er omtalt ovenfor under pkt. 2.8.1, over for eleverne, når der gøres brug af fjernundervisning. Det betyder i praksis, at fjernundervisning kun undtagelsesvist vil kunne anvendes i forhold til de yngre elever. Fjernundervisning vil derudover kun kunne anvendes i et vist omfang i forhold til ældre elever.

Fjernundervisning vil f.eks. kunne anvendes i situationer, hvor nogle af eleverne, som kan og vil, kan være hjemme og modtage virtuel undervisning og lave selvstændige opgaver, gruppearbejde eller lektier/fordybelse, mens andre elever er på skolen og modtager fysisk undervisning. Fjernundervisning vil endvidere kunne anvendes som led i variationen af undervisning eller som led i et projektforbånd, temauger eller lignende, hvor det vurderes hensigtsmæssigt. Det er derimod ikke hensigten, at det skal være muligt at benytte fjernundervisning i den almindelige undervisning af ressource- og kapacitetsmæssige grunde mv., f.eks. ved sygdom blandt det undervisende personale eller lokalemæssige begrænsninger.

Formålet med at give mulighed for, at fordrevne fra Ukraine kan blive undervist på engelsk og ukrainsk samt ved brug af fjernundervisning, er at give fleksibilitet til kommunernes og institutionernes tilrettelæggelse af undervisning til fordrevne børn og unge fra Ukraine, således at gruppen får mest muligt ud af undervisningen. Den store migration af børn og unge fra Ukraine medfører, at der vil være et elevgrundlag, der giver mulighed for, at modtageklasser kan bestå udelukkende af børn og unge fra Ukraine. Henset til hertil vil modtageklasserne have en særlig sammensætning med sammenfald af kultur og sprog samtidig med, at gruppen består af børn i en krigsramt situation, der især vil kunne drage fordel af undervisning på ukrainsk.

Fleksible sprogmuligheder både på engelsk og ukrainsk kan efter omstændighederne bidrage til en tilrettelæggelse af undervisningen, der giver bedre vilkår for læring og en mere stabil hverdag. Brug af fjernundervisning vil også give mulighed for at benytte undervisningsmateriale fra ukrainske aktører, herunder det materiale, der er udsendt fra Ukraines undervisningsministerium og derfor målrettet den omfattede gruppe. Disse muligheder vurderes samlet at bidrage til at de fordrevne børn og unge fra Ukraine får bedre muligheder for at indgå i det danske samfund i den tid, de er her i landet uden at give afkald på deres tilknytning til ukrainsk sprog, kultur og identitet. Der ændres således ikke på målene med undervisningen. Der er alene tale om fleksible rammer for

at organisere og tilrettelægge undervisningen på den mest hensigtsmæssige måde.

Beslutning om brug af engelsk og ukrainsk samt fjernundervisning vil skulle træffes lokalt ud fra en saglig skønsvurdering af, hvordan der i overensstemmelse med lokale prioriteringer, ønsker og behov bedst kan tilrettelægges et tilbud med henblik på at nå målene for undervisningen af denne elevgruppe. Dette indebærer bl.a., at kommunen ikke kan henvise børn og unge til de særlige tilbud, såfremt det vurderes, at de ikke vil drage fordel af mulighederne for undervisning på engelsk og ukrainsk eller af brugen af fjernundervisning.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at pasning af børn i skolealderen og undervisning af børn, unge og voksne med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, uanset bestemmelser på Børne- og Undervisningsministeriets område kan foregå på engelsk eller ukrainsk med undtagelse af undervisningen i faget dansk. Det angår både børn og unge i fritids- og klubtilbud og skolefritidsordning, i folkeskolen og ungdomsskolen, på friskoler og private grundskoler, på efterskoler og frie fagskoler, på kommunale internationale grundskoler, gymnasiale uddannelser, erhvervsuddannelser samt voksenuddannelser. Endvidere kan undervisningen tilrettelægges som fjernundervisning, herunder med brug af fjernundervisning, der stilles til rådighed af det ukrainske undervisningsministerium eller andre ukrainske aktører.

Forslaget vil skabe øget fleksibilitet for kommunernes mulighed for at tilrettelægge de anførte pasningstilbud og undervisningshold, der alene består af børn og unge, der er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, så kommunerne vil have bedre mulighed for at tilbyde fordrevne ukrainske børn og unge et tilpasset og målrettet tilbud.

Som anført vil det foreslåede ikke ændre på de almindelige kvalitetskrav eller ansvars- og tilsynsregler på Børne- og Undervisningsministeriets område. Det er således forudsat, at beslutning om brug af engelsk og ukrainsk samt fjernundervisning alene vil kunne træffes, så længe tilbuddet til enhver tid opfylder folkeskolelovens mål for undervisningen henholdsvis står mål med folkeskolens. Det ændrer ligeledes ikke ved forældrenes almindelige muligheder for at til- og fravælge folkeskolen, herunder ved kommunens mulighed for at henvise til modtageklasser som led i folkeskolens undervisning i dansk som andetsprog. Det bemærkes, at dagtilbud til børn, der endnu ikke er i skolealderen ikke indgår i lovforslaget.

2.9. Boligstøtteleven – lån til betaling af indskud mv. til flygtninge

2.9.1. Gældende ret

Efter gældende regler i lov om individuel boligstøtte finder reglerne i kapitel 11 i boligstøtteleven om lån til betaling af indskud mv. til flygtninge anvendelse på personer, der søger

om boligstøtte inden for de første 3 år efter, at de har fået opholdstilladelse efter de bestemmelser i udlændingeloven, der er nævnt i § 65 i boligstøtteleven, herunder bl.a. konventionsflygtninge og udlændinge med humanitær opholdstilladelse. Kapitel 11 i boligstøtteleven omfatter pligtlån og frivillige lån til privat udlejningsbyggeri til flygtninge, istandsættelsesgaranti og tomgangsleje.

Efter § 62 i lov om almene boliger m.v. finder reglerne om kommunens betaling af leje og garanti for opfyldelse af boligtagerens forpligtigelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning anvendelse ved udlejning til flygtninge omfattet af boligstøttelevens § 65. Kommunerne udgifter hertil refunderes af staten med 100 pct.

Efter § 51 a, stk. 4, i lov om almene boliger m.v. kan kommunalbestyrelsen beslutte, at almene familieboliger, der indrettes som kollektive bofællesskaber, skal udlejes til flygtninge omfattet af boligstøttelevens § 65.

2.9.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den store tilstrømning af fordrevne fra Ukraine betyder, at kommunerne har behov for yderligere redskaber til at fremskaffe boliger til flygtninge, herunder også at kunne udnytte kapaciteten i privat udlejningsbyggeri.

I lyset af udfordringen med boligplacering foreslås det derfor at udvide målgruppen i § 65 i boligstøtteleven, således at reglerne i kapitel 11 i boligstøtteleven også skal finde anvendelse på personer, der søger om boligstøtte inden for de første 3 år efter, at de har fået opholdstilladelse efter §§ 1 og 2 i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og efter §§ 1 og 3 i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Udvidelsen af målgruppen i § 65 i boligstøtteleven vil endvidere indebære, at kommunalbestyrelsen fremover kan beslutte, at ledige almene familieboliger skal udlejes som kollektive bofællesskaber til personer i målgruppen, jf. almenboliglovens § 51 a, stk. 4, og at kommunalbestyrelsens udgifter ved udlejning efter almenboliglovens § 51 a, stk. 5, og 59, stk. 1, til ovennævnte personkreds refunderes af staten med 100 pct.

2.10. Lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag

2.10.1. Gældende ret

Børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag er tilskud, som i særlige tilfælde kan ydes til børn under 18 år. Ydelserne udbetales som udgangspunkt efter ansøgning til Udbetaling Danmark.

Der findes tre slags generelle børnetilskud:

- Ordinært børnetilskud efter lovens § 2, som primært kan ydes til børn af enlige forsørgere, børn af visse indsatte

og børn af forældre, der begge modtager folkepension eller førtidspension efter regler gældende før 1. januar 2003. Satsen for det ordinære børnetilskud er i 2022 på 1.517 kr. pr. kvartal for hvert barn under 18 år.

- Ekstra børnetilskud efter lovens § 3, der sammen med det ordinære børnetilskud kan ydes til enlige forsørgere, der har barnet hos sig. Der ydes kun ét ekstra børnetilskud, uanset antallet af børn. Satsen for ekstra børnetilskud er i 2022 på 1.546 kr. pr. kvartal.
- Særligt børnetilskud efter lovens § 4, som bl.a. kan ydes til børn, hvor den ene eller begge forældre er døde, når faderskabet ikke er fastslået, eller hvis en eller begge forældre modtager folkepension eller førtidspension efter regler gældende før 1. januar 2003. Det særlige børnetilskud er i 2022 på 3.879 kr. pr. kvartal pr. barn plus et tillæg på 501 kr. pr. kvartal. Til børn, som ingen forældre har, ydes der 2 gange særligt børnetilskud og tillæg.

Hertil kommer en række specielle ydelser til særlige grupper. Der er tale om flerbørnstilskud efter lovens § 10 a, adoptionstilskud efter lovens § 10 b og børnetilskud til visse uddannelsessøgende forældre efter lovens § 10 c og d.

Børnetilskud tilkommer som hovedregel barnet eller børnene og udbetales kvartalsvis, første gang for det kvartal, der følger efter det kvartal, i hvilket retten til tilskuddet er erhvervet. Børnetilskud udbetales som hovedregel til moderen.

Herudover kan Udbetaling Danmark udbetale et bidrag til et barns underhold, der er fastsat efter lov om børns forsørgelse, til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat efter § 18, stk. 2, i lov om børns forsørgelse, når bidraget ikke betales på forfaldsdatoen. Udbetaling Danmark indtræder herefter i retten til at indkræve bidraget.

Retten til børnetilskud er efter § 5 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag betinget af, at barnet eller en af forældrene, der har forældremyndigheden over barnet, har dansk indfødsret eller med hensyn til ordinært og ekstra børnetilskud efter lovens §§ 2-3 har haft fast bopæl her i landet i det seneste år og med hensyn til særligt børnetilskud efter lovens § 4 har haft fast bopæl her i landet i de seneste 3 år. Betingelsen om dansk indfødsret gælder dog ikke for udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven.

Retten til flerbørnstilskud, adoptionstilskud og supplerende børnetilskud i visse praktik- og skoleperioder er efter §§ 10 a, 10 b 10 d, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag betinget af, at barnet eller en af forældrene, der har forældremyndigheden over barnet, har dansk indfødsret, har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven eller haft fast bopæl her i landet i 1 år.

Retten til forskudsvis udbetaling af børnebidrag er efter § 12 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børne-

bidrag betinget af, at barnet eller en af forældrene, der har forældremyndigheden over barnet, har dansk indfødsret, har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven eller haft fast bopæl her i landet i en sammenhængende periode af 3 år. Det kan ved overenskomst med andre stater bestemmes, at et udenlandsk bidragsdokument, der i vedkommende land danner grundlag for retslig inddrivelse af et bidrag, kan sidestilles med et dansk bidragsdokument ved forskudsvis udbetaling af bidrag.

Herudover er det efter § 5 a en betingelse for ret til ydelser efter loven, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligt over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse i mindst 6 år her i riget inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører. Hvis bopæls- eller beskæftigelseskravet ikke er opfyldt, udbetales en forholdsmæssig andel af ydelsen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Optjeningsprincippet bopæls- og beskæftigelseskrav indebærer, at der tidligst kan udbetales ydelser efter loven efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år. Efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år kan der udbetales 8,3 pct. af ydelsen stigende til 100 pct. efter 72 måneder (6 år).

Optjeningsprincippet efter lovens § 5 a gælder for alle ydelser efter loven, dvs. både børnestilskud, flerbørnstilskud, adoptionstilskud, supplerende børnetilskud i visse praktik- og skoleperioder og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Optjeningsprincippet gælder dog ikke for borgere fra EU, EØS eller Schweiz, i det omfang disse efter EU-retten er berettiget til ydelsen.

2.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udlændinge, som har fået opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., har efter de gældende regler ikke samme ret til økonomisk hjælp som udlændinge med opholdsret som flygtning efter udlændingelovens §§ 7 eller 8.

Det foreslås derfor, at betingelsen om dansk indfødsret for retten til børnetilskud og flerbørnstilskud ikke skal gælde for udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Der foreslås ikke ændringer i betingelserne om indfødsret f.s.v.a. adoptionstilskud og supplerende børnetilskud i visse praktik- og skoleperioder henset til, at opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., er tidsbegrænset, og det derfor ikke skønnes relevant med disse tilskud.

Ligeledes foreslås der ikke ændringer i betingelserne for retten til forskudsvis udbetaling af børnebidrag, idet der ikke er indgået overenskomst med Ukraine eller Afghanistan om at sidestille bidragsdokumenter fra disse lande med danske bidragsdokumenter ved forskudsvis udbetaling af bidrag. Aktuelt udbetales børnebidrag kun forskudsvist på baggrund af nordisk konvention om social bistand og sociale tjenester.

2.11. Bemyndigelse til at supplere eller fravige visse regler i sundhedsloven

2.11.1. Gældende ret

Udgangspunktet i sundhedsloven er, at personer, der har bopæl i Danmark, har ret til sundhedslovens ydelser, jf. sundhedslovens § 7, stk. 1. Ved bopæl forstås i sundhedslovens forstand folkeregistrering i det Centrale Personregister (CPR), jf. sundhedslovens § 7, stk. 2.

Personer, der ikke har bopæl i Danmark, har under midlertidigt ophold ret til akut og fortsat sygehusbehandling efter sundhedslovens § 80, jf. sundhedslovens § 8, stk. 1, medmindre yderligere rettigheder følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, hertil gennemførelsesforordningen nr. 987/2009 (begge herefter samlet benævnt EU-forordningen), EU-retten i øvrigt, Nordisk Konvention om social sikring, de to aftaler mellem EU og Storbritannien (Brexit udtrædelsesaftale og Handels- og samarbejdsaftalen) eller i øvrigt af Danmark internationale og bilaterale aftaler.

Efter sundhedslovens § 80, stk. 1, yder regionen akut sygehusbehandling til personer, som ikke har bopæl her i landet, men som midlertidigt opholder sig i regionen, ved sit eller ved andre regioners sygehusvæsen. Akut sygehusbehandling ydes i tilfælde af ulykke, pludseligt opstået sygdom og fødsel eller forværring af kronisk sygdom mv., jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 657 af 28. juni 2019 om ret til sygehusbehandling m.v. (herefter sygehusbekendtgørelsen).

Herudover yder regionsrådet efter sundhedslovens § 80, stk. 2, fortsat behandling til disse personer, når det under de foreliggende omstændigheder ikke skønnes rimeligt at henvise personen til behandling i hjemlandet, herunder Færøerne og Grønland, eller personen ikke tåler at blive flyttet til et sygehus i hjemlandet (herefter benævnt fortsat sygehusbehandling).

Regionerne opkræver betaling af patienten for akut og fortsat sygehusbehandling efter sundhedslovens § 80, jf. sundhedslovens § 81, stk. 2. Akut og fortsat sygehusbehandling efter sundhedslovens § 80 er vederlagsfri for personer fra Færøerne og Grønland, jf. sundhedslovens § 81, stk. 3.

Regionen har en skønmæssig adgang til undtagelsesvis at yde behandlingen vederlagsfrit, når det under de foreliggende omstændigheder skønnes rimeligt, jf. sundhedslovens § 81, stk. 2, 2. pkt., og sygehusbekendtgørelsens § 5, stk. 3. Sådanne undtagelsestilfælde kan f.eks. være behandling

af hjemløse, uregistrerede migranter og andre personer, som ikke er i stand til at betale herfor.

Børn og unge under 18 år opkræves ikke betaling, allerede fordi børn og unge under 18 år ikke kan stifte gæld.

For så vidt angår udlændinge omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, dækkes udgifter til nødvendige sundhedsmæssige ydelser af Udlændingestyrelsen. Det er kun de udlændinge, der er registreret af myndighederne og tilknyttet et indkvarteringssted, der i dag er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2. Det er derfor en forudsætning for at være omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, at udlændingens opholdssted er kendt af udlændingemyndighederne, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 3, nr. 3.

Fordrevne personer fra Ukraine, som har fået opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, har ret til sundhedslovens ydelser, jf. sundhedslovens § 7, stk. 1, når de er registreret i CPR og dermed kan få udstedt et sundhedskort.

Fordrevne fra Ukraine, der opholder sig i Danmark, og som har søgt om midlertidig opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, men som endnu ikke har fået opholdstilladelse, har ret til nødvendige sundhedsydelser, jf. bekendtgørelse nr. 442 af 9. april 2022 om adgang til ydelser efter sundhedsloven for personer uden opholdstilladelse fordrevet fra Ukraine. En sundhedsmæssig ydelse eller behandling anses i praksis for nødvendig, hvis den er smertelindrende eller uopsættelig. En behandling anses for uopsættelig, hvis den ikke kan vente, fordi tilstanden ellers kan indebære ikke ubetydelige risici for livsvarige mén, udvikling af svær progression af sygdom eller kronificering af tilstanden. Som eksempel på smertelindrende behandling kan nævnes tandlægebehandling for huller i tænderne.

Ukrainske statsborgere kan have opholdstilladelse på andet grundlag end efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Disse borgere har som beskrevet indledningsvist ret til sundhedslovens ydelser, jf. sundhedslovens § 7, stk. 1, hvis de er folkeregistreret i CPR.

Sundhedsloven fastsætter ansvar og vilkår for, hvordan de forskellige sundhedsydelser leveres. Ansvar for driften af sundhedsvæsenet er regionernes og kommunernes, jf. lovens § 3, stk. 1. Det følger endvidere af lovens § 3, stk. 2, at sundhedsvæsenets opgaver udføres af regionernes sygehusvæsen, praktiserende sundhedspersoner, kommunerne og øvrige offentlige og private institutioner mv. Staten har ikke driftsansvar, men har det overordnede politiske ansvar for sundhedsvæsenet. Lovens §§ 57 og 74 pålægger således regionerne ansvaret for praksissektoren og sygehusvæsenets ydelser til befolkningen. Efter lovens § 57 har regionsrådet f.eks. ansvar for at tilvejebringe og sikre tilbud om behandling hos praktiserende sundhedspersoner efter lovens afsnit

V og har endvidere efter lovens § 74 ansvaret for at varetage sygehusvæsenets opgaver. Der er endvidere fastsat bestemmelser om, at der under visse nærmere definerede omstændigheder kan etableres andre klinikformer med henblik på at sikre tilvejebringelsen af de pågældende ydelser, men regionsrådet har ikke i øvrigt adgang til at etablere tilbud under andre organisationsformer. Derudover indeholder loven en række bestemmelser om kommunernes ansvar for ydelser i det danske sundhedsvæsen. Kommunerne har således ansvaret for en række sundhedsydelser tæt på borgeren bl.a. forebyggelse, behandling og genoptræning. De kommunale sundhedstilbud foregår ofte i tæt samspil med de sociale indsatser og bliver bl.a. varetaget af læger, sygeplejesker, fysioterapeuter, ergoterapeuter, social- og sundhedsassistenter, social- og sundhedshjælpere m.fl. Kommunerne har ikke dog adgang til at etablere tilbud under andre organisationsformer end foreskrevet i sundhedsloven eller regler fastsat medfør heraf.

Sundhedslovens § 233 muliggør, at sundhedsministeren kan fravige sundhedslovens bestemmelser, hvis et regionsråd eller en kommunalbestyrelse ønsker at indføre en forsøgs-mæssig ordning og ansøger om dispensation til dette formål. Bestemmelsen kan ikke anvendes som hjemmel til at ændre i behandlingstilbud mv., hvis behovet er begrundet i ressourcemangel.

Efter lov om klage- og erstatningsadgang behandler Styrelsen for Patientklager klager fra patienter over bl.a. sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-9. Efter loven behandler Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn bl.a. klager fra patienter over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 samt afsnit IV med undtagelse af klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Efter lov om klage- og erstatningsadgang dækker patienterstatningsordningen skader, der er påført ved enhver undersøgelse, behandling eller lignende, som foretages på et behandlingssted i Danmark, det vil sige på sygehus, i almen praksis, i speciallægepraksis osv. Desuden er skader ved enhver undersøgelse, behandling eller lignende, der foretages af en autoriseret sundhedsperson, efter loven omfattet af patienterstatningsordningen. Efter praksis omfatter »undersøgelse« også manglende undersøgelse i de tilfælde, hvor patienten burde være undersøgt, og der er sket en skade.

2.11.2. Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det vides ikke med sikkerhed, hvor mange fordrevne fra Ukraine, der vil komme til Danmark og opnå opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. På nuværende tidspunkt har ca. 5 millioner mennesker forladt Ukraine.

Fordrevne fra Ukraine forventes overordnet set at have et sygdomsbillede, som – med enkelte undtagelser – ikke af-

viger markant fra den danske befolkning. Sammensætning og lokal fordeling af gruppen indebærer dog, at der ventes en uensartet påvirkning af sundhedsvæsenets tilbud. Det aktuelle billede er mange kvinder og børn, og i mindre grad socialt udsatte samt ældre personer, hvilket kan ændre sig på et senere tidspunkt.

Sygdomme såsom kræft, diabetes og KOL, som også er repræsenteret i den danske befolkning, ses også blandt fordrevne fra Ukraine. Blandt de kvinder, som ankommer til landet, forventes nogle af disse at være gravide. Fælles for alle fordrevne er, at de har været tæt på krig og kan have behandlingskrævende traumer.

Det kan ikke på nuværende tidspunkt vurderes, hvor mange fordrevne fra Ukraine, som vil ankomme til landet, samt hvor eller hvordan sundhedsvæsenet nærmere måtte kunne blive udfordret.

Sundhedsvæsenet forventes dog i første omgang at se en efterspørgsel i det primære sundhedsvæsen, navnlig almen praksis og kommunale sundhedsydelser som f.eks. sundhedsplejerske til mindre børn, støtte til mental sundhed og lettere psykiske lidelser samt tandpleje til børn og unge.

Det vurderes derudover, at der kan komme øget efterspørgsel i den regionale voksenpsykiatri og børne- og ungepsykiatrien, til psykologbehandling efter psykologordningen, hvilket dog er et skøn med en vis usikkerhed, samt på fødeområdet.

Disse områder har i forvejen lille ledig kapacitet. Der kan også komme efterspørgsel på behandling og nye lægemidler, f.eks. til behandling af multiresistent tuberkulose eller kendte lægemidler, der vil blive yderligere efterspurgt, f.eks. til behandling af HIV.

Generelt vil opgavevaretagelsen i regioner, kommuner og almen praksis blive påvirket i takt med, at antallet af personer, der henholdsvis ansøger om og opnår opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og disses eventuelle komplekse helbredsproblemer stiger.

Dette vil på tværs af områder kunne påvirke ventetiderne til sundhedsvæsenets ydelser, herunder efterlevelse af patientrettigheder. Der kan også være lokale udfordringer, hvis personer, der opnår opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, koncentrerer sig i enkelte kommuner/boligområder.

Ovenstående er alene udtryk for en foreløbig vurdering. Det er fortsat uklart, hvor mange der vil søge om ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og hvordan helbredstilstanden vil være for denne gruppe i den kommende tid.

Sundhedsministeriet vurderer på den baggrund, at der kan opstå behov for at foretage tilpasninger i sundhedsvæsenet for at kunne løfte opgaven. Der vurderes endvidere behov

for at sikre, at niveauet for sundhedsydelse aktivt kan tilpasses i forhold til de tilgængelige ressourcer, samt at foretage de nødvendige prioriteringer og omlægninger af de til enhver tid værende ressourcer i sundhedsvæsenet, herunder med henblik på håndtering af særlige, lokale udfordringer.

Belastningen af sundhedsvæsenet vurderes endvidere at kunne skifte alt efter, hvilke persongrupper der kommer til landet.

Gældende lovgivning på sundhedsområdet indeholder ikke bestemmelser, der gør det muligt at supplere eller fravige sundhedslovens bestemmelser om organisering, tilrettelæggelse mv. af virksomhed og indsatser på sundhedsområdet, eller retten til ydelser efter loven i en situation som den foreliggende med en større tilstrømning på kort tid af tredjelandsstatsborgere.

Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at give sundhedsministeren de foreslåede bemyndigelser til at tilpasse organisationsformer for sundhedsydelse og niveauet for sundhedsydelse. Med bemyndigelserne vil sundhedsministeren dels smidigt kunne muliggøre de tilpasninger mv. af sundhedsvæsenets organisering og tilrettelæggelse, der måtte vise sig behov for, dels efter behov kunne tilpasse visse bestemmelser om ret til ydelser for de fordrevne fra Ukraine.

På den anførte baggrund foreslås det, at sundhedsministeren for personer, der er meddelt eller har ansøgt om opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, bemyndiges til at fastsætte regler, der enten i sig selv supplerer eller fraviger lovens bestemmelser, eller som sætter regionsråd og kommunalbestyrelser i stand hertil, om dels regionsråds, kommunalbestyrelser, private virksomheders, herunder sådanne virksomheders varetagelse af opgaver mv. for offentlige myndigheder, sundhedspersoners og sundhedstjenesteyderes gennemførelse, organisering, tilrettelæggelse og planlægning af virksomhed og indsatser på sundhedsområdet, dels retten til ydelser efter loven for personer, som benytter til sådanne sundhedstilbud. Sidstnævnte omfatter ikke akut og fortsat sygehusbehandling efter lovens § 80 og behandling af livstruende sygdomme efter lovens § 88, ligesom lovens bestemmelser om informeret samtykke, selvbestemmelsesret, aktindsigt, tavshedspligt og videregivelse og indhentelse af oplysninger og om sundhedspersoners ansvar ikke kan suppleres eller fraviges.

Den foreslåede bemyndigelse vil alene kunne anvendes i forhold til fordrevne fra Ukraine.

Bemyndigelsen har til hensigt at gøre det muligt for ministeren at supplere eller fravige sundhedslovens regler inden for den skitserede ramme, herunder både for at understøtte bedst mulig anvendelse af ressourcer og kapacitet i sundhedsvæsenet, men også for at understøtte størst muligt lokal fleksibilitet i forhold til organisering og tilrettelæggelse, ved at sundhedsministeren vil kunne give mulighed for, at kom-

muner og regioner lokalt kan beslutte at etablere nye eller tilpassede sundhedstilbud for fordrevne fra Ukraine.

Den foreslåede bemyndigelse tilsigter således navnlig at muliggøre lokal fleksibilitet. Sundhedsministeren vil kunne fastsætte regler, som sætter regioner og kommuner i stand til selv at beslutte at etablere særlige tilbud og særlige organiseringsformer, når det lokalt skønnes nødvendigt som følge af tilstrømningen af fordrevne fra Ukraine, herunder at ministeren kan give mulighed for, at disse tilbud kan være af en anden karakter end sædvanlige tilbud og organiseringsformer, f.eks. med færre sundhedstilbud og rettigheder.

Sundhedsministeren vil bl.a. kunne give mulighed for, at regioner og kommuner lokalt kan beslutte at oprette nye sundhedstilbud og organiseringsformer og ændre i rettigheder, herunder udredningsretten og udvidet frit sygehusvalg, eller ved meget stort pres på sygehuskapaciteten justere eller suspendere det udvidede frie sygehusvalg i en afgrænset periode for den omfattede målgruppe.

Dette kan eksempelvis betyde, at det lokalt kan besluttes at oprette alternative almenmedicinske tilbud og/eller andre sundhedstilbud, som udføres efter overenskomst mellem Regionernes Lønnings og Takstnævn og organisationer af sundhedspersoner, f.eks. tilskudsberettiget fysioterapi og psykologbehandling, til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Det vil endvidere kunne betyde, at dette sker ved anvendelse af nye eller tilpassede organiseringsformer.

Med lovforslaget ændres der ikke på de rettigheder, der følger af EU-forordningen og EU-retten generelt, herunder Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, samt Danmarks internationale og bilaterale aftaler.

Efter EU-forordningen har EU/EØS/schweiziske statsborgere, der er offentligt sygesikrede i et EU-/EØS-land eller Schweiz, og deres medforsikrede familiemedlemmer ret til den behandling, der bliver nødvendig under ophold i et andet EU-/EØS-land. Den behandlende læge foretager en vurdering af, hvorvidt behandling er nødvendig set i forhold til, hvor længe den pågældende opholder sig midlertidigt i landet af anden årsag end at modtage den omhandlede behandling. Hensigten er, at borgeren ikke skal være tvunget til at afbryde et ophold og tage til hjemlandet for at modtage en nødvendig behandling. Borgere, der ikke er offentligt sygesikrede i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien, eller kommer fra andre tredjelande har ret til akut og fortsat sygehusbehandling efter sundhedslovens § 80 – som udgangspunkt mod betaling.

For nærmere om den foreslåede bemyndigelse henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 31 c i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

3. FNs verdensmål

Lovforslagets muligheder for at afbøde effekter af krigen i Ukraine for de berørte børn, unge, elever, kursister og delta-

gere vurderes at understøtte delmål 4.1, hvorefter det inden 2030 skal sikres, at alle piger og drenge gennemfører gratis, inkluderende grundskoleundervisning og ungdomsuddannelse i høj kvalitet, der fører til relevante og effektive læringsresultater, delmål 4.2, hvorefter det inden 2030 skal sikres, at alle piger og drenge har adgang til dagtilbud mv. af høj kvalitet, så de er klar til grundskolen, delmål 4.4, hvorefter det inden 2030 skal sikres, at antallet af unge og voksne, der har relevante færdigheder, herunder tekniske og erhvervsrettede færdigheder og kompetencer, for beskæftigelse, gode job og iværksætteri, øges væsentligt og delmål 4.6, hvorefter det inden 2030 skal sikres, at alle unge og en væsentlig del af voksne, både mænd og kvinder, have opnået færdigheder i at læse og regne.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Situationen i Ukraine udvikler sig løbende og med stor hast, hvorfor de økonomiske konsekvenser er behæftet med væsentlig usikkerhed. Det er beregningsteknisk lagt til grund, at 20.000 personer vil være omfattet af den i lovforslaget foreslåede ordning svarende til den beregningstekniske forudsætning i L 145 Forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, der blev vedtaget af Folketinget den 16. marts 2022.

4.1. Økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for staten

Lovforslaget vurderes på det foreliggende grundlag at medføre statslige merudgifter svarende til 33,2 mio. kr. i 2022, 35,7 mio. kr. i 2023 og 34,0 mio. kr. i 2024 efter skat og tilbageløb.

Udgifterne i 2022 finansieres af de generelle reserver, herunder den reserve, der er afsat som led i nationalt kompromis for dansk sikkerhedspolitik. Udgifterne i 2022 vil blive optaget på lov om tillægsbevilling for finansåret 2022. De resterende udgifter i 2023 og frem er håndteret inden for de overordnede økonomiske rammer og vil konkret være afspejlet på regeringens forslag til finanslov for 2023.

Den del af lovforslaget, der omhandler, hvornår kommunen overtager ansvaret for personer, der får opholdstilladelse efter særloven, vurderes på Udlændinge- og Integrationsministeriets område ikke at have økonomiske og implementeringskonsekvenser for staten.

Den del af lovforslaget der omhandler forlængelse af suspensionen af kommunens forpligtelser vurderes på Udlændinge- og Integrationsministeriets område ikke at have økonomiske og implementeringskonsekvenser for staten.

Den del af lovforslaget, der vedrører fravigelse af bygge-lovgivningen ved midlertidig brug af lokaler for dagtilbud, skoler, institutioner og lignende vurderes på Indenrigs- og Boligministeriets område ikke at have økonomiske og implementeringskonsekvenser for staten.

Den del af lovforslaget, der vedrører netværkspleje vurderes på Social- og Ældreministeriets område ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for staten.

Den del af lovforslaget, der vedrører etablering af hjemmelsgrundlag til, at kommunerne kan tilbyde fordrevne personer fra Ukraine indkvartering og forplejning forud for en eventuel opholdstilladelse vurderes på Indenrigs- og Boligministeriets område ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for staten.

Den del af lovforslaget, der vedrører kommunernes nye muligheder for at tilrettelægge undervisningen i folkeskolen og aktiviteter i fritids- og klubtilbud og skolefritidsordning, vurderes ikke at have økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for staten. Tilsvarende vurderes lovforslaget ikke at have økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for ungdoms- og voksenuddannelserne på børne- og undervisningsområdet ud over det niveau, der fremgik af de økonomiske bemærkninger til lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Den del af lovforslaget, der omhandler tilpasning mv. af sundhedsvæsenets ressourcer og visse rettigheder for fordrevne fra Ukraine, hvor sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler vurderes på Sundhedsministeriets område ikke i sig selv at indebære økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for staten, men eventuelle forskrifter fastsat med hjemmel i den foreslåede bestemmelse vil kunne medføre konsekvenser. Det er p.t. ikke muligt at kvantificere det mulige omfang heraf, da det vil afhænge af udviklingen og den eller de konkrete situation(er).

Den del af lovforslaget, der omhandler lov om individuel boligstøtte, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og anvisning af bolig til familiesammenførte til fordrevne ukrainere, vurderes med betydelig usikkerhed på Beskæftigelsesministeriets område at medføre afledte offentlige udgifter på 33,6 mio. kr. i 2022, 36,8 mio. kr. i 2023 og 34,6 mio. kr. i 2024 før skat og tilbageløb svarende til 33,2 mio. kr. i 2022, 35,7 mio. kr. i 2023 og 34,0 mio. kr. i 2024 efter skat og tilbageløb.

Table 1. Samlede offentlige udgifter på Beskæftigelsesministeriets område

Mio. kr. (2022 pl)	2022	2023	2024	2025	2026
Beskæftigelsesministeriet	33,6	26,8	34,6	0,0	0,0

§ 17.61.01. Ordinært børnetilskud	0,9	1,3	0,0	0,0	0,0
§ 17.61.02. Ekstra børnetilskud	0,4	0,6	0,0	0,0	0,0
§ 17.61.03. Særligt børnetilskud	0,3	2,9	2,6	0,0	0,0
§ 17.62.04. Tab på garantier for flygtninges fraflytningsudgifter mv.	32,0	32,0	32,0	0,0	0,0

Det foreslås, at betingelsen om dansk indfødsret for retten til børnetilskud og flerbørnstilskud ikke skal gælde for udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v. Dette vil betyde, at den omfattede persongruppe ikke længere vil være omfattet af bopælskravet (for personer uden indfødsret) på henholdsvis ét og tre år, som er en betingelse for at opnå ret til børnetilskud. Ved 20.000 fordrevne personer fra Ukraine skønnes med betydelig usikkerhed at medføre øgede merudgifter på samlet set 1,3 mio. kr. i 2022 og 1,9 mio. kr. i 2023.

Derudover skønnes det, at der vil være merudgifter til det særlige børnetilskud på 0,3 mio. kr. i 2022, 2,9 mio. kr. i 2023 og 2,6 mio. kr. i 2024. I skønnet indgår der både de skønnede udgifter til en udvidelse af undtagelserne for indfødsret for retten til det særlige børnetilskud og de økonomiske konsekvenser af, at de fordrevne fra Ukraine vil få ret til det særlige børnetilskud, da der ikke var taget højde for sidstnævnte i de økonomiske bemærkninger til lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdsgrundlag for personer, der er fordrevet fra Ukraine. Udgifterne til børnetilskud er 100 pct. statsligt finansieret.

Det foreslås dertil, at udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., bliver omfattet af boligstøttelovens kapitel 11 om lån til betaling af indskud mv. til flygtninge. Det vurderes på baggrund af de historiske erfaringer fra flygtningestrømmen i 2015, at en tilstrømning fra Ukraine vil medføre øgede udgifter til dækning af tab på de kommunale garantier på boligstøtteområdet. Med en antagelse om årlige udgifter, der er proportionale i forhold til antallet af flygtninge (husstande), antages det med betydelig usikkerhed, at der vil være et merbevillingsbehov på 32 mio. kr. årligt i perioden 2022-2024 ved 20.000 fordrevne ukrainere. Skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed. Staten yder 100 procent i refusion af kommunernes udgifter.

Derudover vil forslaget om at omfatte den pågældende persongruppe af boligstøttelovens kapitel 11 medføre en stigning i antallet af statslige udlån til forudbetaling af leje, indskud, depositum mm. Det vurderes, at nogle af lånene

sandsynligvis ikke vil kunne tilbagebetales, men det er forbundet med markant usikkerhed at skønne over, hvor store tabene vil være.

4.2. Økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for kommuner og regioner

Situationen i Ukraine udvikler sig løbende og med stor hast, hvorfor de økonomiske konsekvenser er behæftet med væsentlig usikkerhed.

Udgangspunktet er, at regler mv. skal DUT-forhandles. Der lægges imidlertid op til, at det aftales med KL og DR, at økonomien for 2022 håndteres i forbindelse med forhandlingerne om kommunernes og regionernes økonomi for 2023 i tråd med Aftale om modtagelse af fordrevne ukrainere af 11. marts 2022, således at mer- og mindreudgifter betragtes samlet. Finansministeren har d. 6. april sendt brev til KL og DR, hvor det i forlængelse af aftalen d. 11. marts understreges, at regeringen er indstillet på at sikre, at kommunerne under ét får dækket nettomerudgifter, der vedrører fordrevne fra Ukraine, og at regionerne tilsvarende kompenseres for nettomerudgifter.

Det vurderes endvidere, at lovforslaget efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget vurderes samlet at have begrænsede konsekvenser for erhvervslivet.

Der foreslås på Sundhedsministeriets område en bemyndigelse for sundhedsministeren til at fastsætte regler om, at regionsråd og kommuner kan organisere sundhedsydelse friere, og at tilbud om sundhedsydelse kan tilpasses. Denne del af lovforslaget vil således ikke i sig selv indebære økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv., men eventuelle forskrifter fastsat med hjemmel i den foreslåede bestemmelse vil kunne medføre konsekvenser for almen praksis mv. Det er p.t. ikke muligt at kvantificere det mulige omfang heraf, da det vil afhænge af udviklingen og den eller de konkrete situation(er).

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes samlet at have begrænsede konsekvenser for borgerne.

Der foreslås på Sundhedsministeriets område en bemyndigelse for sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler. Denne del af lovforslaget vil således ikke i sig selv indebære administrative konsekvenser for borgerne, men eventuelle forskrifter fastsat med hjemmel i den foreslåede bestemmelse vil kunne medføre konsekvenser for borgerne. Det er p.t. ikke muligt at kvantificere det mulige omfang heraf, da det vil afhænge af udviklingen og den eller de konkrete situation(er). Det bemærkes dog i denne henseende, at det foreslåede delvist tager sigte på gennem smidige tilpasninger at kunne imødegå uhensigtsmæssige konsekvenser for borgerne af en større belastning af sundhedsvæsenet, som kunne være en konsekvens, hvis smidige tilpasninger ikke bliver mulig.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 25. april 2022 til den 26. april 2022 været sendt i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer mv. Den korte høringsperiode skal ses i lyset af den aktuelle situation, som er baggrunden for fremsættelsen af lovforslaget.

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademikernes Centralorganisation (AC), Amnesty Nu, Amnesty International, Ankestyrelsen, AOF Danmark, Arbejdsløshedskassen ASE, Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring, Astra – Center for Læring i Natur, Teknik og Sundhed, Asylret, ATP, Bedre Psykiatri, Bedsteforældre for Asyl, Beskæftigelsesrådet (BER), Boligselskabernes Landsforening, Business Danmark, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL) – Lederforening, Børnenes Bureau, Børnerådet, Børns Vilkår, Børnesagens Fællesråd, Børne- og Kulturchefforeningen (BKF), Cabi, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Center for Rusmiddelforskning, Center for Sund Aldring – KU, CEPOS, CEVEA, Danes Worldwide, Danmarks Almene boliger, Danmarks Frie Fagforening, Danmarks Lejerforeninger, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Artistforbund, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Handicapforbund, Dansk Industri (DI), Dansk Journalistforbund (DJ), Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske A-kasser, Danske Advokater, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danske Professionshøjskoler, Danske

Regioner, Danske revisorer, Danske Rederier, Datatilsynet, Daghøjskoleforeningen, Daginstitutionernes Lands-Organisation (DLO), Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Lærerforening, Danmarks Private Skoler – grundskoler og gymnasier, Danmarks Vejlederforening, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Rederiforening, Dansk Blindsamfund, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Da Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Gymnastik- og Idrætsforening, Dansk Handicap Forbund, Dansk Magisterforening, Dansk Metal, Dansk Oplysnings Forbund, Dansk Skoleidræt, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier - bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier – Lederne, Danske Forlag, Danske Gymnasier, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske HF og VUC – Bestyrelserne, Danske HF og VUC – Lederne, Danske Landbrugsskoler, Danske Musik- og Kulturskoler, Danske Skoleelever, Danske SOSU-skoler, Danske SOSU-skoler – Bestyrelserne, Danske Undervisningsorganisationers Samråd, Danske Patienter, Dansk Selskab for Patientsikkerhed, Danner, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Sygeplejeråd, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Faglige Hus, De Private Sociale Tilbud (LOS), Den uvildige konsulentordning på handicapområdet (DUKH), Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, De Anbragtes Vilkår, Den Sociale Udviklingsfond (SUF), Det Kriminalpræventive Råd, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dignity – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Domstolsstyrelsen, Efterskoleforeningen, EGV, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsstyrelsen, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Fag og Arbejde (FOA), Fagligt Fælles Forbund, FGU Danmark, Finans Danmark, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), Finanstilsynet, Firmaidrætten, Flygtningenævnet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Folkeligt Oplysnings Forbund, Fora, Forbundet af Offentlige Ansatte, FOBU, Foreningen af Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Foreningen af Døgn og Dagtilbud for udsatte børn og unge (FADD), Foreningen af katolske skoler i Danmark, Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af Kristne Friskoler, Foreningen af forstandere og direktører ved AMU-centrene, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen for Forældre til Elever i Fri- og Privatskoler, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningsfællesskabet Ligeværd, Forhandlingsfællesskabet, Forsikrings- og Pension, Forældrenes Landsorganisation (FOLA), Frie Skolers Lærerforening, Friskolerne, Frie Funktionærer, Frivilligrådet, FSD - Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, FSR – danske revisorer, Færøernes landsstyre, Forening for Ledere af Offentlige Rusmiddelcentre (FLOR), Funktionærernes og Tje-

nestemændenes Fællesråd (FTF), Gadejuristen, Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere (GLS-A), Gymnasier- nes Bestyrelsesforening, Gymnasieskolernes Lærerforening, Handelsskolernes Lærerforening, HK Kommunal, HK Stat, HK Privat, ICORN, IFFD – Idræts- og Fritidsfaciliteter i Danmark, Institut for Menneskerettigheder (IMR), Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandrer- rådgivningen, International Organization for Migration (IOM), Jobrådgivernes Branche-forening, Justitia, KFUMs Sociale Arbejde, KFUK's Sociale Arbejde, Kirkernes In- tegrationstjeneste, Klagenævnet for Specialundervisning, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Arbejdsgiverforening (KA), Kristelig Fagbevægelse (KRIFA), Kraka, Kvindernes Inter- nationale Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), Kvin-fo, Københavns Byret, Landsforeningen Ældresagen, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen ”Et barn To forældre”, Landsforeningen af Forsvarsadvo- kater, Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykia- tribrugere (LAP), Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), LandboUngdom, Landbrug & Fødevarer, Land- distrikternes Fællesråd, Landsforeningen af 10. klassesko- ler i Danmark, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere, Landsforeningen for Socialpædagoger, Landsorganisationen Danske Daginstitutioner, Landssammenslutningen af Han- delsskoleelever, Børnepassere, Landssamråd for PPR- chefer, Landslægen på Færøerne, Landsforeningen SIND, Lands- foreningen af Socialpædagoger (LFS), Landsforeningen af tidligere og nuværende Psykiatribrugere (LAP), Lederfor- eningen for VUC, Ledersamrådet, Lederne, Lilleskolerne, LOF, Lægevidenskabelige selskaber, Lægeforeningen, Læ- rernes Centralorganisation, Mellempøkeligt Samvirke, Mino Danmark, Modstrøm - Foreningen for FGU-elever og unge omkring FGU, Mødrehjælpen, Naalakkersuisut (Grønlands landsstyre), Netværket for kostafdelinger, Offerrådgivningen

i Danmark, OpenDenmark, Ordblindeforeningen, Patientfor- eningen i Danmark, Plejefamiliernes Landsforening, PLO, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (Tidl. Freds- fonden), Praktiserende Lægers Organisation, Producentfor- eningen, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsi- denten for Østre Landsret, Red barnet, RED Rådgivning, Reden Stop Kvindehandel, Refugees Welcome, Retspoli- tisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Psykisk Sår- bare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, Rådet for Børns Læring, Rådet for de Grundlæggende Erhvervs- rettede Uddannelser (REU), Rådet for Voksen og Efter- uddannelse (VEU- Rådet), Samarbejdsgruppen om Børne- konventionen, Sammenslutningen af Unge Med Handicap, Selveje Danmark, Selvejende og private institutioners for- ening (Spifo) , SIND, SMV Danmark, Skolelederforenin- gen, Skole og Forældre, Socialpædagogernes Landsforbund, Socialtilsyn Nord (Hjørring Kommune), Socialtilsyn Midt (Silkeborg Kommune), Socialtilsyn Syd (Faaborg-Midtfyn Kommune), Socialtilsyn Øst (Holbæk Kommune), Socialtil- syn Hovedstaden (Frederiksberg Kommune), Socialt Leder- forum, SOS Racisme, Statsforvaltningsdirektørerne, Studie- valg Danmark, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutte- ring, TAT (Foreningen af tekniske og administrative tjene- stemænd), Team Danmark, Tekniq, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, Uddannelseslederne, Udlændingen- ævnet, UNHCR (Regional Representation for Northern Europe), United Nations Childrens Fund (UNICEF), Ung- domsringen, Ungdomsskoleforeningen, Ungdomsuddannel- sernes Vejlederforening, Ungdommens Røde Kors, VIVE, Ægteskab uden grænser, Ældre Sagen, Aarhus kommune – Socialforvaltningen, 3 F, 3F Privat Service, Hotel og Restau- ration (3F PSHR).

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes på det forelig- gende grundlag at medføre statslige merudgifter svarende til 33,2 mio. kr. i 2022, 35,7 mio. kr. i 2023 og 34,0 mio. kr. i 2024 efter skat og tilbage- løb. Udgifterne i 2022 finansieres af de generelle reserver. De resterende ud-

		gifter i 2023 og frem er håndteret inden for de overordnede økonomiske rammer.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vurderes samlet at have begrænsede konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til § 20 a

Kommunerne kan inden for kommunalfuldmagten etablere og drive vandrerhjem (inkl. forplejningsmuligheder) mod at opkræve betaling (kostprisen). Kommunerne har ikke inden for kommunalfuldmagtens rammer hjemmel til at udvide vandrerhjemskapaciteten eller på andet grundlag skaffe overnatnings/boligfaciliteter med henblik på at tilvejebringe kost og logi til fordrevne fra Ukraine, fordi kommunen herved ville varetage en boligforsyningsopgave samt forplejning af enkeltpersoner. Kommunerne har derfor ikke en generel hjemmel til at tilbyde kost og logi til personer i Danmark, der er fordrevet fra Ukraine.

På baggrund af situationen i forbindelse med Ruslands invasion af Ukraine blev der med aktstykke nr. 213 tiltrådt den 10. marts 2022, aktstykke nr. 219 tiltrådt den 16. marts 2022 og aktstykke nr. 232 tiltrådt den 4. april 2022 etableret midlertidig hjemmel til, at kommunerne kan tilvejebringe og yde indkvartering og forplejning til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Efter aktstykkerne er der afsat penge til at dække kommunale udgifter under ét til at tilvejebringe og yde indkvartering og forplejning af personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Konservative, Liberal Alliance og Kristendemokraterne indgik den 1. april 2022 aftale om, at kommunerne fortsat skal have mulighed for at tilbyde fordrevne fra Ukraine indkvartering og forplejning forud for en eventuel opholdstilladelse, og at der snarest muligt skal etableres lov hjemmel hertil.

På denne baggrund foreslås der indsat et nyt *kapitel 4 a* om kommunal indkvartering og forplejning i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine (herefter særloven). Kapitlet har til hensigt at lovfæste en ordning, hvorefter kommunerne kan tilbyde indkvartering og forplejning til fordrevne fra Ukraine, mens de afventer udlændingemyndighedernes afgørelse om opholdstilladelse efter særloven.

Efter det foreslåede § 20 a, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen efter reglerne i dette kapitel tilbyde indkvartering og forplejning, jf. dog stk. 3 og 4, til en udlænding, der har indgivet eller inden for fem hverdage indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov, og som ikke er undergivet Udlændingestyrelsens forsøgelse efter kapitel 4 eller udlændingelovens § 42 a, indtil der er truffet endelig afgø-

relse om ansøgningen. Adgangen til at modtage kommunal indkvartering og forplejning gælder dog ikke, hvis udlændingen åbenbart ikke er omfattet af §§ 1 eller 2.

Efter det foreslåede § 20 a, stk. 2, kan en udlænding som nævnt i stk. 1, der er blevet meddelt opholdstilladelse efter denne lov, efter reglerne i dette kapitel tilbydes indkvartering og forplejning af kommunalbestyrelsen, indtil det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. § 30, stk. 2.

De foreslåede bestemmelser vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan tilbyde indkvartering og forplejning til udlændinge, der er fordrevet fra Ukraine, og som har indgivet eller inden for fem hverdage indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter særloven, frem til, at ansvaret for den pågældende udlænding ved meddelelse af opholdstilladelse overgår til kommunalbestyrelsen efter særlovens § 30, stk. 2.

Den personkreds, som kommunalbestyrelsen vil kunne tilbyde indkvartering og forplejning, er udlændinge, der opholder sig her i landet og har indgivet eller inden for fem hverdage indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter særloven, og som ikke er undergivet Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter kapitel 4 eller udlændingelovens § 42 a, indtil ansvaret for den pågældende udlænding ved meddelelse af opholdstilladelse overgår til kommunalbestyrelsen efter særlovens § 30, stk. 2, eller der meddeles afslag.

Det betyder, at fordrevne fra Ukraine, der ikke har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter særloven eller som ikke inden for fem hverdage indgiver en sådan ansøgning, således ikke vil være omfattet af ordningen.

Det bemærkes i den forbindelse, at det vil være udlændingens eget ansvar at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter særloven, herunder at dette sker inden for fem hverdage.

Ved hverdage forstås alle dage med undtagelse af helligdage, søndage og lørdage. Grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag ligestilles i den sammenhæng med helligdage.

Fristen for indgivelse af ansøgning løber fra den dag, hvor udlændingen lader sig indkvartere og modtager forplejning af kommunalbestyrelsen. Hvis en udlænding lader sig indkvartere og modtager forplejning af kommunalbestyrelsen en søndag, vil udlændingen senest om fredagen ugen efter skulle have indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter særloven, hvis udlændingen fortsat skal kunne være omfattet af den kommunale indkvartering og forplejning.

Hvis kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at udlændingen ikke rettidigt inden for fem hverdage har indgivet ansøgning efter særloven, vil kommunalbestyrelsen ikke længere have mulighed for at dække udgifterne til den pågældendes underhold. Det bemærkes i den forbindelse, at kommunen ikke er afskåret fra at opfordre udlændingen til straks at indgive ansøgning, og at kommunalbestyrelsen

efter det foreslåede § 20 b, jf. længere nedenfor, i øvrigt vil kunne medvirke til indgivelse af ansøgning.

Det betyder endvidere, at udlændinge, der benytter sig af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter særlovens kapitel 4 eller udlændingelovens § 42 a, ikke også vil kunne benytte sig af den foreslåede ordning. Det tilsigtes hermed, at de pågældende udlændinge rent faktisk ikke er undergivet statslig forsørgelse efter særlovens kapitel 4 eller udlændingelovens § 42 a. Det bemærkes i den forbindelse, at det faktum, at de pågældende udlændinge opfylder betingelserne for at være undergivet Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter de nævnte bestemmelser, ikke bevirker, at den pågældende personkreds ikke er omfattet af det foreslåede § 20 a, stk. 1 eller 2, så længe de pågældende har valgt ikke at benytte sig af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter de nævnte bestemmelser.

Det vil være frivilligt for de pågældende kommunalbestyrelser, hvorvidt de ønsker at tilbyde indkvartering og forplejning efter den foreslåede ordning. Den enkelte kommunalbestyrelse vil således kunne beslutte, om kommunen ønsker at medvirke til indkvartering og forplejning af personer, der er fordrevet fra Ukraine, og i hvilket omfang og på hvilken måde kommunen ønsker at medvirke hertil.

Kommunalbestyrelserne skal i sin administration af ordningen overholde almindelige grundsætninger om saglighed og lighed.

Beslutning om indkvartering og forplejning af en udlænding, der har indgivet eller inden for fem hverdage indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov sker på kommunalbestyrelsens eget initiativ og forudsætter ikke nogen særskilt ansøgning herom.

Det bemærkes, at når de foreslåede bestemmelser slår fast, at kommunalbestyrelsen vil kunne tilbyde indkvartering og forplejning, indebærer det i overensstemmelse med den terminologi, der normalt anvendes i opgavelovgivning, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for opgaven. Kommunalbestyrelsen kan i overensstemmelse med almindelige regler om intern delegation i kommunen frit overlade opgaver vedrørende indkvartering og forplejning og beslutninger herom til et kommunalt udvalg eller til den kommunale forvaltning.

Det vil ligeledes være frivilligt for udlændingen, hvorvidt denne ønsker at modtage indkvartering og forplejning efter den foreslåede ordning. Det vil således stå enhver udlænding, der er omfattet af ordningen, frit for at sige nej til kommunens tilbud. Såfremt pågældende ønsker offentlig forsørgelse, må denne i stedet henvises til at benytte sig af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter særlovens kapitel 4 eller udlændingelovens § 42 a, hvis vedkommende opfylder betingelserne herfor.

De ydelser, som kommunalbestyrelsen vil kunne tilbyde efter de foreslåede bestemmelser, er indkvartering og forplejning. Herved forstås bl.a. kost og logi, inkl. køkken- og badefaciliteter, men også andre ydelser, der har naturlig

sammenhæng med forplejning, f.eks. hygiejneartikler, vil kunne være omfattet. Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der afgør, hvilke ydelser der er behov for at tilbyde.

Ydelser efter anden lovgivning, f.eks. efter sundheds- og sociallovgivningen er ikke omfattet af bestemmelserne. Om sådanne ydelser kan tilbydes persongruppen, afhænger af reglerne i den pågældende lovgivning.

Efter det foreslåede § 20 a, stk. 3, gælder stk. 1 og 2 ikke for udlændinge, der har indgået ægteskab med en herboende person eller som mindreårig er indkvarteret privat hos herboende forældre, medmindre særlige grunde foreligger.

Den foreslåede undtagelse skyldes, at de pågældende personer er undergivet en offentligretlig forsørgelsespligt fra vedkommendes ægtefælle eller forældre.

Den foreslåede undtagelse svarer til den tilsvarende undtagelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 3, nr. 2 og 5.

Efter det foreslåede § 20 a, stk. 4, gælder stk. 1 og 2 ikke i det omfang, udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse i kommunen efter anden lovgivning.

Det er alene i det omfang, de pågældende har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning, at de pågældende udlændinge ikke vil være omfattet af muligheden for at modtage kommunal indkvartering og forplejning. Hvis den hjælp til forsørgelse, som de pågældende har ret til efter anden lovgivning, kun dækker dele af de ydelser, kommunalbestyrelsen kan tilbyde efter den foreslåede § 20 a, vil kommunalbestyrelsen kunne tilbyde øvrige ydelser efter den foreslåede § 20 a.

Det vil alene være ret til hjælp til forsørgelse i kommunen efter anden lovgivning, der bevirker, at det foreslåede § 20 a, stk. 4, finder anvendelse. Den foreslåede bestemmelse gælder enhver anden lovgivning end særloven og udlændingeloven og enhver form for hjælp til forsørgelse i form af en økonomisk ydelse og/eller i form af indkvartering, indlæggelse eller frihedsberøvelse. Der skal dog være tale om en forsørgelsesydelse og ikke om en ydelse, der udbetales som et supplement hertil.

Det må i øvrigt bero på reglerne om forsørgelse i den pågældende lovgivning, i hvilket omfang de pågældende har ret til hjælp til forsørgelse.

Efter det foreslåede § 20 a, stk. 5, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 1 og 2 skal henvises til Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. § 14. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 2 skal henvises til forsørgelse af den kommune, hvortil udlændingen er visiteret efter § 30, stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med eller efter en henvisning bestemme, at den kommunale indkvartering og forplejning ophører.

Den foreslåede mulighed for at henvise udlændinge omfattet

af stk. 1 og 2 til Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter særlovens kapitel 4 hænger sammen med, at den foreslåede ordning efter særlovens kapitel 4 a skal ses som et supplement til Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter de nævnte bestemmelser.

Henvisning til Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse vil kunne ske til enhver tid, og således både i indledningen af den pågældende udlændings kontakt med kommunen og senere i forløbet.

Kommunalbestyrelsen vil for så vidt angår udlændinge omfattet af stk. 2 også kunne vælge at henvise til den kommune, hvortil udlændingen er visiteret efter særlovens § 30, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen vil i forbindelse med eller efter en sådan henvisning kunne beslutte, at indkvartering og forplejning ophører fra kommunens side.

Til § 20 b

Efter det foreslåede § 20 b kan kommunalbestyrelsen medvirke til indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov.

Det er valgfrit for kommunalbestyrelsen, hvorvidt og på hvilken måde kommunalbestyrelsen ønsker at medvirke. Kommunalbestyrelsens medvirken vil f.eks. kunne ske i form af vejledning om, hvor og hvordan udlændingen kan indgive ansøgning efter særloven, herunder ved hjælp til at indhente og udfylde et ansøgningsskema, ligesom kommunalbestyrelsen bl.a. vil kunne udlevere ansøgningsskemaer til de pågældende.

Til § 20 c

Efter det foreslåede § 20 c kan kommunalbestyrelsens indkvartering og forplejning efter § 20 a tilvejebringes i samarbejde med private aktører eller andre myndigheder, herunder ved oprettelse og drift af indkvarteringssteder. Dette kan ske ved udbetaling af kontante ydelser. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte retningslinjer for kommunalbestyrelsens indkvartering og forplejning og samarbejde med private aktører eller andre myndigheder efter dette kapitel.

Det vil være valgfrit for kommunalbestyrelsen, om og i hvilket omfang kommunalbestyrelsens indkvartering og forplejning efter § 20 a tilvejebringes i samarbejde med private aktører eller andre myndigheder. Med udtrykket "private aktører" forstås enhver privat fysisk eller juridisk person.

Kommunalbestyrelsen vil, hvis kommunalbestyrelsen finder dette relevant, kunne fastsætte generelle retningslinjer for kommunalbestyrelsens indkvartering og forplejning efter § 20 a og for samarbejdet med private aktører og andre myndigheder efter § 20 b. Dette gælder såvel ydelsernes indhold og omfang, fremgangsmåden for udbetalingen af ydelserne og for samarbejdet med andre, herunder afregningsform.

Kommunalbestyrelserne vil således inden for rammerne af det foreslåede kapitel 4 a og eventuelle fastsatte regler af udlændinge- og integrationsministeren, jf. den foreslåede bestemmelse i § 20 d, kunne vælge forskellige ordninger for kommunes tilbud om indkvartering og forplejning til udlændinge, der er fordrevet fra Ukraine.

Kommunalbestyrelsens eventuelle erstatningsansvar over for private i forbindelse med indkvartering af personer i henhold til det foreslåede kapitel 4 a, vil skulle afgøres efter lovgivningens almindelige regler om erstatning inden for og uden for kontrakt.

Til § 20 d

Efter det foreslåede § 20 d kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsernes indkvartering og forplejning og samarbejde med private aktører og andre myndigheder efter dette kapitel.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at udlændinge- og integrationsministeren i takt med, at situationen i Ukraine, og dermed også i Danmark, udvikler sig, vil kunne fastsætte nærmere regler, som er tilpasset den til enhver tid aktuelle situation om kommunalbestyrelsens indkvartering og forplejning og om kommunalbestyrelsernes samarbejde med andre myndigheder og private aktører.

Der vil således som følge af antallet af fordrevne personer fra Ukraine og persongruppens aktuelle sammensætning i forhold til f.eks. ressourcetsvage, aldersgrupper mv. kunne opstå behov for, at der fastsættes nærmere regler for den kommunale indkvartering.

Udlændinge- og integrationsministeren vil efter den foreslåede bestemmelse bl.a. kunne fastsætte regler om omfang og indhold af de ydelser, som kan tilbydes personer, der har indgivet eller inden for fem hverdage indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter særloven. Ministeren vil efter bestemmelsen endvidere kunne fastsætte regler om, hvilken fremgangsmåde, der skal benyttes for udbetalingen af ydelserne. Herudover vil der bl.a. kunne fastsættes regler om, hvordan samarbejdet med private aktører og andre myndigheder skal udmøntes, herunder hvilken afregningsform, der kan eller skal benyttes.

Til nr. 2 og 3

Det fremgår af § 30, stk. 2, 1. pkt., i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, at ansvaret efter integrationslovens § 4, stk. 1, for personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov, påhviler kommunalbestyrelsen senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1.

Det foreslås, at i § 30, stk. 2, 1. pkt., ændres »4 dage fra« til: »4 hverdage efter«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at ansvaret for den

pågældende person, der er fordrevet fra Ukraine, overgår til den pågældende kommune senest fire hverdage efter, at Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om opholdstilladelse og visitering. Det betyder f.eks., at hvis Udlændingestyrelsen – i en almindelig uge uden helligdage – træffer afgørelse om visitering på en tirsdag, så vil den pågældende person overgå til den kommune, som den pågældende er visiteret til, senest om mandagen. Det betyder endvidere, at hvis Udlændingestyrelsen – i en almindelig uge uden helligdage – træffer afgørelse om visitering om mandagen, så vil den pågældende overgå til den kommune, som den pågældende er visiteret til, senest om fredagen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer, at ændringen ikke vil medføre et indgreb i forhold til den enkelte person, som ændringen vedrører, idet ændringen alene har betydning for beregningen af antal dage, der går fra Udlændingestyrelsens afgørelse om opholdstilladelse og visitering og indtil den enkelte person overgår til visiteringskommunen, og derfor reelt alene vedrører forholdene mellem Udlændingestyrelsen og visiteringskommunen. Den foreslåede ændring vil i visse tilfælde i stedet være til gavn for den enkelte person, idet visiteringskommunen med den foreslåede ændring vil have bedre mulighed for at tilrettelægge modtagelsen af den pågældende person, hvilket må anses at være til gavn for den pågældende persons videre forløb i visiteringskommunen.

Det bemærkes, at reglerne om, at tidspunktet for ansvarets overgang ikke kan falde i en weekend eller på en helligdag, fortsat vil være gældende.

Det bemærkes endvidere, at når kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den enkelte, der er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, vil det fortsat være integrationslovens regler om, hvilke opgaver kommunalbestyrelsen har over for flygtninge, der finder anvendelse for de pågældende personer, idet de pågældende er omfattet af integrationslovens regler som flygtninge, jf. integrationslovens § 2, stk. 2, nr. 6.

Det følger af den foreslåede ændring i § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, at ansvaret for de familiesammenførte, som meddeles opholdstilladelse efter loven, men som har indgivet ansøgning uden for landet, påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i CPR som tilflyttet kommunen.

Det kan være i tilfælde, hvor f.eks. en ægtefælle får opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, mens pågældende opholder sig i udlandet, og først indrejser på et senere tidspunkt.

Den foreslåede ændring vil indebære, at familiesammenførte, der får opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, fortsat vil indgå i den særskilte fordeling til kommunerne og blive visiteret til en kommune i forbindelse

med meddelelsen af opholdstilladelsen. Men i de tilfælde, hvor personen har ansøgt om opholdstilladelse fra udlandet vil ansvaret for den pågældende først overgå til kommunalbestyrelsen, når den pågældende er indrejst i Danmark.

Til nr. 4

Lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine indeholder ikke særlige regler om boligplacering af de fordrevne. Det betyder, at det er integrationslovens regler om boligplacering af flygtninge, herunder integrationslovens § 12, der finder anvendelse.

Det fremgår af integrationslovens § 12, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen skal anvise et midlertidigt opholdssted til en flygtning, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen efter § 10, jf. dog stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i stedet anvise en bolig til en flygtning, som er omfattet af 1. pkt., jf. § 12, stk. 1, 2. pkt.

Overstiger lejen halvdelen af husstandsindkomsten, kan fuld boligstøtte i medfør af § 15 i lov om individuel boligstøtte ikke nægtes, jf. § 12, stk. 1, 3. pkt.

Ifølge integrationslovens § 12, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen ikke anvise et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger mv.

Ifølge § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. forstås ved et udsat boligområde et område, hvor mindst to af følgende kriterier er opfyldt:

- 1) Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarked eller uddannelse, overstiger 40 pct. opgjort som gennemsnittet over de seneste 2 år.
- 2) Andelen af beboere dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer udgør mindst tre gange landsgennemsnittet opgjort som gennemsnittet over de seneste 2 år.
- 3) Andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grundskoleuddannelse, overstiger 60 pct.
- 4) Den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusive uddannelsessøgende udgør mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

Det foreslås at indsætte § 30 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, hvorefter kommunalbestyrelsen uanset integrationslovens § 12, stk. 2, kan anvise personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov, et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke i øvrigt er mulighed for at anvise midlertidige opholdssteder eller boliger, der ikke er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen vil kunne anvise personer, der meddeles opholdstilladelse efter lov om

midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.

Det vil dog forudsætte, at kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke i øvrigt er mulighed for at anvise midlertidige opholdssteder eller boliger i kommunen, der ikke er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.

Der er ikke fastsat krav til standarden eller karakteren af et midlertidigt opholdssted. Indkvarteringen skal dog være lovlig. Det betyder, at bygge- og

planlovgivningen skal være overholdt, og at stedet skal være godkendt til beboelse, herunder i forhold til sikkerhed, brandforskrifter, sanitære forhold m.v. Det bemærkes, at byggeloven ikke finder anvendelse på eksisterende bygninger og transportable konstruktioner, som tages midlertidigt i brug til indkvartering af fordrevne fra Ukraine, jf. § 31, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Kommunen har inden for disse rammer mulighed for at beslutte, hvordan en midlertidig indkvartering skal finde sted. Der kan f.eks. være tale om indkvarteringssteder, der oprettes særligt med henblik på at kunne fungere som midlertidigt opholdssted, f.eks. omdannelse af eksisterende bygninger, herunder tidligere plejecentre eller skoler, privat indkvartering og indkvartering på hoteller, i ledige ældreboliger eller lignende.

Lejeloven finder ikke anvendelse i forbindelse med indkvartering på midlertidige opholdssteder. Det betyder f.eks., at den pågældende ikke kan påberåbe sig lejelovens opsigelsesregler. I forhold til privat indkvartering vil det være kommunen, der udlejer opholdsstedet til flygtningen, som dernæst betaler et bestemt lejeløb. Kommunen vil ved midlertidig indkvartering være ansvarlig for lejemålet, herunder skulle hæfte for eventuelle skader på boligen mv.

Forslaget ændrer ikke på integrationslovens § 12, stk. 1, 1. og 2. pkt., hvorefter kommunalbestyrelsen alene har pligt til at anvise et midlertidigt opholdssted til en flygtning, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen efter § 10, og har mulighed for i stedet for et midlertidigt opholdssted at anvise en bolig.

Kommunalbestyrelsen vil kun kunne anvise et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke i øvrigt er mulighed for at anvise midlertidige opholdssteder eller boliger, der ikke er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.

Det betyder, at kommunalbestyrelsen i hvert konkret tilfælde skal vurdere, om der findes andre midlertidige opholdssteder eller boliger i kommunen, som ikke er beliggende i et udsat

boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., og som vil kunne anvises til den boligsøgende.

I vurderingen vil indgå, hvor mange ledige pladser, der findes på anvisningstidspunktet. Det omfatter både midlertidige opholdssteder og boliger, som kommunalbestyrelsen får stillet til rådighed efter almenboliglovens regler herom.

Forslaget forventes at give kommunalbestyrelsen bedre muligheder for at opfylde sin pligt efter integrationslovens § 12, stk. 1.

Til nr. 5, 6, 7 og 8

Til § 31, stk. 2

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 9 ændres, således at der i overskriften efter »indkvartering« indsættes »m.v.«

Det betyder, at kapitlets anvendelsesområde vil udvides til også at kunne omfatte bl.a. eksisterende bygninger og transportable konstruktioner til dagtilbud, skoler, institutioner og lignende.

De gældende regler i byggeloven, samt regler fastsat i medfør af byggeloven, herunder bygningsreglementet, skal som udgangspunkt overholdes ved nyopførelse af byggeri, samt ved anvendelsesændringer, der er væsentlige set i forhold til loven.

Der kan dispenseres fra de materielle bestemmelser, når dispensationen skønnes forenelig med de hensyn, der ligger til grund for de enkelte bestemmelser. Dispensationsadgangen omfatter ikke funktionskrav, hvor hensynet bag er brand- eller sikkerhedshensyn. Der kan ikke efter gældende ret dispenseres fra de formelle krav, herunder kravet om byggetilladelse.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 2* i § 31, således at byggeloven ikke finder anvendelse på eksisterende bygninger og transportable konstruktioner, som tages midlertidigt i brug til dagtilbud, skoler, institutioner og lignende for fordrevne fra Ukraine. Det betyder, at bebyggelse til dette formål kan tages i brug uden ansøgning om byggetilladelse.

Til § 31, stk. 3

Det foreslås, at der i § 31, stk. 2, som bliver *stk. 3*, indsættes »eller 2«.

Det betyder, at bygningen på tilsvarende vis, som ved midlertidig indkvartering efter bestemmelsens anvendelsesområde, vil skulle frembyde tilfredsstillende tryghed i brand- og konstruktionsmæssig henseende, og der skal indhentes en udtalelse fra kommunalbestyrelsen forud for ibrugtagning.

Formålet med de foreslåede bestemmelser er, at der med kort varsel og uden ansøgning om byggetilladelse skal kunne etableres midlertidige dagtilbud, skoler, institutioner og lignende for fordrevne fra Ukraine, f.eks. i erhvervsjendomme, nedlagte skoler, sygehuse, kaserner eller nedlagte

plejehjem. Bestemmelsen finder endvidere anvendelse på transportable konstruktioner, såsom telte og pavilloner, og kan anvendes af kommuner, udlændingemyndigheder, organisationer mv.

Til § 31, stk. 4

Det foreslås, at der § 31 indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter kommunalbestyrelsen skal orientere redningsberedskaberne, når der gives udtalelse efter stk. 3 til mere end 50 personer eller 10 sovepladser. Kommunalbestyrelsen skal anmode redningsberedskaberne om at gennemføre vejledende og in-formerende besøg i det omfang, det findes nødvendigt.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at brandforholdene fortsat er opretholdt i den tid, som bygningen er brug.

Til nr. 9

Til nyt kapitel 9 a (§ 31 a)

Det fremgår af servicelovens § 66 b, stk. 1, at netværksplejefamilier skal være godkendt som konkret egnede i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune. Efter § 66 b, stk. 2, skal den kommunalbestyrelse, der godkender netværksplejefamilien som konkret egnet, jf. stk. 1, i forbindelse med godkendelsen tilbyde plejefamilien et grundkursus i at være plejefamilie. Afgørelser om godkendelse som netværksplejefamilie for et bestemt barn eller en bestemt ung kan i henhold til § 66 b, stk. 3, ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Efter § 66 b, stk. 4, skal den kommunalbestyrelse, der har godkendt netværksplejefamilien, ud over godtgørelse for kost og logi, jf. § 55, stk. 4, dække netværksplejefamiliens øvrige og ekstraordinære omkostninger ved at have barnet eller den unge boende. Op til 20.000 kr. pr. barn eller ung årligt kan dækkes som øvrige omkostninger uden forevisning af dokumentation. Netværksplejefamilier kan efter en konkret vurdering desuden få hel eller delvis hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste.

Efter § 66 b, stk. 5, kan afgørelser om dækning af øvrige og ekstraordinære omkostninger og om dækning af tabt arbejdsfortjeneste påklages efter reglerne i kapitel 10 i retssikkerhedsloven. Social- og ældreministeren kan efter § 66 b, stk. 7, fastsætte nærmere regler om godkendelse, jf. § 66 b, stk. 1, om grundkursus til netværksplejefamilier, om dækning af netværksplejefamiliens omkostninger ved at have et barn eller en ung boende og om beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste til netværksplejefamilier, jf. § 66 b, stk. 4. Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler om netværksplejefamilier, herunder om godkendelse, grundkursus, efteruddannelse, supervision, faglig støtte, intensiv støtte i begyndelsen af en anbringelse, tabt arbejdsfortjeneste mv. i plejefamiliebekendtgørelsen.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *kapitel 9 a* om særlige

bestemmelser på social- og ældreområdet indeholdende forslag til et § 31 a.

Det foreslås med bestemmelsen i § 31 a, at kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om anbringelsessted for et barn eller en ung, der skal anbringes efter §§ 52 eller 58 i lov om social service, kan godkende en netværksplejefamilie efter § 66 b, stk. 1, i lov om social service som konkret egnet til et bestemt barn eller en bestemt ung, der er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, hvis netværksplejefamilien deler et kulturelt og sprogligt fællesskab med barnet eller den unge.

Bestemmelsen vil medføre, at der vil ske en udvidelse af den personkreds, efter hvilken kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune vil kunne godkende en netværksplejefamilie som konkret egnet til et bestemt barn eller en bestemt ung, der har fået meddelt ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Kommunalbestyrelsen i den kommune, der vil skulle træffe afgørelse om anbringelsessted for et barn eller en ung, der skal anbringes efter §§ 52 eller 58 i lov om social service, vil kunne godkende en netværksplejefamilie efter § 66 b, stk. 1, i serviceloven som konkret egnet til et bestemt barn eller en bestemt ung, der er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, hvis netværksplejefamilien deler et kulturelt og sprogligt fællesskab med barnet eller den unge.

Med kriteriet ”kulturelt og sprogligt fællesskab” vil der kunne lægges vægt på hensynet til, at der vil kunne skabes tryghed i form af, at barnet eller den unge vil kunne kommunikere med netværksplejefamilien på sit eget sprog samtidig med, at det vil kunne sikres, at netværksfamilien vil kunne møde barnet eller den unge med en forståelse for deres kulturelle ophav. Hermed vil de ukrainske børn og unges kultur og sprog samt deres sproglige udvikling kunne blive understøttet af familien. Det vil som udgangspunkt være tilstrækkeligt, at én netværksplejeforælder opfylder det anførte kriterie om et kulturelt og sprogligt fællesskab med barnet eller den unge. Kommunalbestyrelsens godkendelse vil derudover fortsat bero på en konkret og samlet vurdering af netværksplejefamilien egnethed i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung.

Det fremgår af forarbejderne til servicelovens § 66 b, at i kommunens vurdering af, om der er tale om en netværksplejefamilie eller eksempelvis en almen plejefamilie, der skal generelt godkendes af socialtilsynet, er det afgørende, at der lægges vægt på den personlige relation mellem plejefamilien og barnet eller den unge, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 8 som fremsat, side 18. Den foreslåede bestemmelse i § 31 a vil dermed indebære, at kriteriet om en personlig relation mellem plejefamilien og barnet eller den unge vil kunne fraviges i kommunalbestyrelsens godkendelse af en netværksplejefamilie. Kriteriet for godkendelse vil efter den foreslåede bestemmelse blive udvidet til, at der i stedet vil kunne blive lagt vægt på et kulturelt og sprogligt fællesskab mellem familien og barnet eller den unge. Såfremt det kulturelle og sproglige fællesskab mellem familien og barnet

eller den unge vil være afgørende for, at denne familie vælges som anbringelsessted, vil der således være tale om en netværksanbringelse.

Det fremgår videre af forarbejderne til servicelovens § 66 b, at kriteriet for, at en netværksplejefamilie vil kunne godkendes er, at familien har de fornødne ressourcer til at give det konkrete barn eller den unge den støtte og omsorg, som barnet eller den unge vil have behov for, evt. suppleret med den nødvendige professionelle behandling udefra. Dette vil fortsat være en betingelse for godkendelse. Netværksplejefamilier vil derfor ikke kunne godkendes til børn og unge med så omfattende støtte- eller behandlingsbehov, at de vil være omfattet af målgruppen af børn og unge, der vil skulle anbringes på en specialiseret døgninstitution eller opholdssted. En netværksplejefamilie vil godt kunne godkendes til flere børn samtidig, f.eks. søskende. Netværksplejefamilien vil i de tilfælde skulle have en godkendelse for hvert enkelt barn, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 8 som fremsat, side 19.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 31 a er at fastholde kulturen, sproget og den sproglige udvikling for et barn eller en ung, der har fået meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Formålet med bestemmelsen er endvidere at understøtte et godt match mellem barnet eller den unges behov og netværksplejefamilien kompetencer. Ministeriet vurderer, at et kulturelt og sprogligt fællesskab mellem netværksplejefamilien og det konkrete barn eller den konkrete unge vil understøtte den nødvendige tryghed, forståelse og omsorg for barnet eller den unge.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.2.1.

Til nyt kapitel 9 b (§ 31 b)

Elever i folkeskolen og ungdomsskolen modtager undervisning på dansk. Undervisningssproget på friskoler og private grundskoler er som udgangspunkt dansk. Der er ikke krav om dansk som undervisningssprog på efterskoler og frie fagskoler. Undervisningssproget i en kommunal international grundskole er efter kommunalbestyrelsens bestemmelse enten engelsk, tysk eller fransk. I faget dansk er undervisningssproget dansk.

Den almindelige undervisning på Børne- og Undervisningsministeriets område baserer sig på, at eleverne er fysisk til stede i undervisningen.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *kapitel 9 b* om særlige bestemmelser på børne- og undervisningsområdet indeholdende forslag til et § 31 b.

Efter det foreslåede § 31 b, kan pasning af børn i skolealderen og undervisning af børn, unge og voksne med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, uanset bestemmelser på Børne- og Undervisningsministeriets område foregå på en-

gelsk eller ukrainsk med undtagelse af undervisningen i faget dansk. Endvidere kan undervisningen tilrettelægges som fjernundervisning, herunder med brug af fjernundervisning, der stilles til rådighed af det ukrainske undervisningsministerium eller andre ukrainske aktører.

For at imødekomme den særlige situation med ekstraordinær stor tilstrømning af fordrevne lægges der med nærværende forslag op til, at fordrevne fra Ukraine med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, kan undervises på engelsk og ukrainsk samt at der kan gøres brug af fjernundervisning i undervisningen.

Ved fjernundervisning forstås en undervisningsform, hvor lærer og elev ikke er fysisk til stede på samme sted, men hvor det fysiske fremmøde erstattes af undervisning via digitale medier.

Fjernundervisning vil for eksempel kunne anvendes i situationer, hvor eleverne er samlet og modtager undervisning fra en lærer, der ikke er til stede fysisk. Der vil også være tale om fjernundervisning i tilfælde, hvor nogle elever, på baggrund af en pædagogisk, kan være hjemme og modtage virtuel undervisning og lave selvstændige opgaver, gruppearbejde med videre, mens andre elever modtager fysisk undervisning. Fjernundervisning vil endvidere kunne anvendes som led i variationen af undervisning eller som led i et projektføreløb, temauger eller lignende, hvor det fagligt og pædagogisk vurderes hensigtsmæssigt.

Adgangen til at tilrettelægge undervisningen som fjernundervisning vil gælde for alle skoler og institutioner på børne- og undervisningsministeriets område, herunder for modtageklasser i folkeskolen samt for særlige tilbud om grundskoleundervisning til tosprogede elever. Skolerne og institutionerne vil fortsat have pligt til at føre fornødent tilsyn med eleverne i skoletiden, jf. bekendtgørelse nr. 703 af 23. juni 2014 om tilsynet med folkeskolens elever i skoletiden, som er omtalt i de almindelige bemærkninger pkt. 2.8.1.2 tilsynsforpligtelsen over for eleverne, når der gøres brug af fjernundervisning. Det betyder i praksis, at fjernundervisning kun undtagelsesvist vil kunne anvendes i forhold til de yngre elever. Fjernundervisning vil derudover kun kunne anvendes i et vist omfang i forhold til ældre elever.

Fjernundervisning vil f.eks. kunne anvendes i situationer, hvor nogle af eleverne, som kan og vil, kan være hjemme og modtage virtuel undervisning og lave selvstændige opgaver, gruppearbejde eller lektier/fordybelse, mens andre elever er på skolen og modtager fysisk undervisning. Fjernundervisning vil endvidere kunne anvendes som led i variationen af undervisning eller som led i et projektføreløb, temauger eller lignende, hvor det vurderes hensigtsmæssigt. Det er derimod ikke hensigten, at det skal være muligt at benytte fjernundervisning i den almindelige undervisning af ressource- og kapacitetsmæssige grunde mv., f.eks. ved sygdom blandt det undervisende personale eller lokalemæssige begrænsninger.

Forslaget vil give mulighed for, at fordrevne fra Ukraine med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, kan blive undervist på engelsk og ukrainsk samt ved brug af fjernundervisning. Herved gives der en fleksibilitet til kommunernes og institutionernes tilrettelæggelse af undervisning til fordrevne børn og unge fra Ukraine, således at gruppen kan få mest muligt ud af undervisningen. Den store migration af børn og unge fra Ukraine vil betyde, at der vil være et elevgrundlag, der giver mulighed for, at modtageklasser kan bestå udelukkende af børn og unge fra Ukraine. Henset hertil vil modtageklasserne have en særlig sammensætning med sammenfald af kultur og sprog samtidig med, at gruppen består af børn i en krigsramt situation, der især vil kunne drage fordel af undervisning på ukrainsk.

Fleksible sprogmuligheder både på engelsk og ukrainsk kan efter omstændighederne bidrage til en tilrettelæggelse af undervisningen, der giver bedre vilkår for læring og en mere stabil hverdag. Brug af fjernundervisning vil også give mulighed for at benytte undervisningsmateriale fra ukrainske aktører, herunder det materiale, der er udsendt fra Ukraines undervisningsministerium og derfor målrettet den omfattede gruppe. Disse muligheder vurderes samlet at bidrage til de fordrevne børn og unge fra Ukraine får bedre muligheder for at indgå i det danske samfund i den tid, de er her i landet, uden at give afkald på deres tilknytning til ukrainsk sprog, kultur og identitet. Der ændres således ikke på målene med undervisningen. Der er alene tale om fleksible rammer for at organisere og tilrettelægge undervisningen på den mest hensigtsmæssige måde.

Dette vil betyde, at de fleksible muligheder vil skulle benyttes således, at niveauet for undervisningen fortsat står mål med den undervisning, der gives i et tilsvarende tilbud. Dette indbefatter også, at undervisningen ikke udelukkende eller primært kan være baseret på fjernundervisning, hvor eleverne ikke er fysisk til stede.

Beslutning om brug af de engelsk og ukrainsk samt fjernundervisning skal træffes lokalt ud fra en saglig skønsvurdering af, hvordan der i overensstemmelse med lokale prioriteringer, ønsker og behov bedst kan tilrettelægges et tilbud med henblik på at nå målene for undervisningen af denne elevgruppe. Dette indebærer bl.a., at kommunen ikke kan henvise børn og unge til de særlige tilbud, såfremt det vurderes, at de ikke vil drage fordel af mulighederne for undervisning på engelsk og ukrainsk eller af brugen af fjernundervisning.

Som anført vil det foreslåede ikke ændre på de almindelige kvalitetskrav eller ansvars- og tilsynsregler på Børne- og Undervisningsministeriets område. Det er således forudsat, at beslutning om brug af engelsk og ukrainsk samt fjernundervisning vil alene kunne træffes, så længe tilbuddet til enhver tid opfylder folkeskolelovens mål for undervisningen henholdsvis står mål med folkeskolens. Det ændrer ligeledes ikke ved forældrenes almindelige muligheder for at til- og fravælge folkeskolen, herunder ved kommunens mulighed

for at henvise til modtageklassers om led folkeskolens undervisning i dansk som andetsprog.

Forslaget vil medføre, at hvis fritids- og klubtilbud eller skolefritidsordninger har pasningstilbud, herunder opdelt hold inden for en institution, hvor der alene er elever med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, kan tilbuddene lade pasningen foregå på engelsk og ukrainsk.

Det foreslås dertil, at for så vidt angår elever med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, kan undervisningen foregå på engelsk og ukrainsk med undtagelse af undervisning i faget dansk, som fortsat skal foregå på dansk. Det vil være muligt at lade dele af undervisningen foregå virtuelt, evt. ved brug af materiale fra det ukrainske undervisningsministerium eller andre ukrainske aktører.

Det foreslås videre, at friskoler og private grundskoler, som alene har optaget elever med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, i særlige tilbud om grundskole-undervisning til visse tosprogede elever kan lade undervisningen foregå på engelsk og ukrainsk med undtagelse af undervisning i faget dansk, som fortsat skal foregå på dansk.

Det foreslåede vil videre medføre, at hvis efterskoler og frie fagskoler har bestemte kurser og undervisningstilbud, som alene har optaget elever med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, kan skolen lade undervisningen foregå på engelsk og ukrainsk med undtagelse af undervisning i faget dansk, som fortsat skal foregå på dansk.

Det foreslås dertil, at hvis ungdomsskolen har undervisningstilbud, der er omfattet af lov om ungdomsskoler, og hvor der alene optages elever med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, kan ungdomsskolen lade undervisningen foregå på engelsk og ukrainsk med undtagelse af undervisning i faget dansk, som fortsat skal foregå på dansk.

Det foreslås endvidere, at kommunale internationale grundskoler kan lade undervisningen foregå på engelsk og ukrainsk, hvis skolen kun har elever med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, i en klasse. Forslaget omfatter også kommunale internationale grundskoler, der har fået godkendt tysk eller fransk som undervisningssprog, således at de skoler kan lade undervisningen foregå på engelsk og ukrainsk.

Forslaget vil indebære, at administrativt fastsatte bestemmelser om undervisningssproget på det gymnasiale område og for almene voksenuddannelser ikke vil omfatte undervisning af personer, der har midlertidig opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Bekendtgørelserne forventes justeret i overensstemmelse hermed.

Det foreslåede vil på det øvrige ungdoms- og voksenuddannelsesområde betyde, at uddannelsesinstitutionerne vil kunne tilbyde undervisningen på engelsk eller ukrainsk, hvis der er de fornødne lærerkompetencer og et elevgrundlag for det. Forslaget vil ikke i øvrigt indebære ændringer i de pågældende personers adgang (adgangskrav og -forudsætninger) til uddannelserne eller tilrettelæggelse og indhold af uddannelserne.

Det vil efter det foreslåede 2. pkt. være muligt for undervisningstilbud på børne- og undervisningsministeriets område, hvor der alene undervises elever med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, at lade dele af undervisningen foregå som fjernundervisning, evt. ved brug af materiale fra det ukrainske undervisningsministerium. Det vil være den enkelte skole og institution, der træffer beslutning om, hvorledes undervisningen skal tilrettelægges med hensyn til f.eks. vægtning af engelsk, ukrainsk og evt. brug af materiale fra ukrainske undervisningsministerium. Undervisningen skal følge hhv. stå mål med undervisningen i folkeskolen. På ungdoms- og voksenuddannelsesområdet vil det forudsætte som efter gældende regler, at den konkrete undervisning ikke forudsætter fysisk tilstedeværelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets bemærkninger.

Til nyt kapitel 9 c (§ 31 c)

Det fremgår af § 7 i sundhedsloven, at personer, der har bopæl her i landet, har ret til ydelser efter sundhedsloven. Dette vil eksempelvis være sygehusbehandling og adgang til et almen medicinsk tilbud. For nærmere beskrivelse af ovenstående, henvises til de almindelige bemærkninger.

Personer, der er fordrevet fra Ukraine, og som har fået ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, opfylder betingelsen om bopæl i sundhedslovens § 7, når de er folkeregistreret i CPR og dermed kan få et sundhedskort. Personer, der er fordrevet fra Ukraine, der har ansøgt om – men endnu ikke fået - opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, har ret til nødvendige sundhedsydelser, jf. bekendtgørelse nr. 442 af 9. april 2022 om adgang til ydelser efter sundhedsloven for personer uden opholdstilladelse fordrevet fra Ukraine. En sundhedsmæssig ydelse eller behandling anses i praksis for nødvendig, hvis den er smertelindrende eller uopsættelig. En behandling anses for uopsættelig, hvis den ikke kan vente, fordi tilstanden ellers kan indebære ikke ubetydelige risici for livsvarige mén, udvikling af svær progression af sygdom eller kronificering af tilstanden. Som eksempel på smertelindrende behandling kan nævnes tandlægebehandling for huller i tænderne.

Sundhedslovens § 233 muliggør, at sundhedsministeren kan fravige sundhedslovens bestemmelser, hvis et regionsråd eller en kommunalbestyrelse ønsker at indføre en forsøgs-

mæssig ordning og ansøger om dispensation til dette formål. Bestemmelsen kan imidlertid ikke anvendes som hjemmel til at ændre i behandlingstilbud mv., hvis behovet er begrundet i ressourcemangel.

Efter lov om klage- og erstatningsadgang behandler Styrelsen for Patientklager klager fra patienter over bl.a. sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-9. Efter loven behandler Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn bl.a. klager fra patienter over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 samt afsnit IV med undtagelse af klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Efter lov om klage- og erstatningsadgang dækker patienterstatningsordningen skader, der er påført ved enhver undersøgelse, behandling eller lignende, som foretages på et behandlingssted i Danmark, det vil sige på sygehus, i almen praksis, i speciallægepraksis osv. Desuden er skader ved enhver undersøgelse, behandling eller lignende, der foretages af en autoriseret sundhedsperson, efter loven omfattet af patienterstatningsordningen. Efter praksis omfatter »undersøgelse« også manglende undersøgelse i de tilfælde, hvor patienten burde være undersøgt, og der er sket en skade.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *kapitel 9 c* om særlige bestemmelser på sundhedsområdet indeholdende forslag til et § 31 c.

Det følger af den foreslåede § 31 c, stk. 1, at sundhedsministeren for fordrevne fra Ukraine, der har ansøgt eller er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, eller som er blevet folkeretregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), når dette er nødvendigt for at fastholde eller sikre effektive rammer, kapacitet eller fleksibilitet i de samlede sundhedstilbud, kan fastsætte regler, som supplerer eller fraviger sundhedslovens bestemmelser, om følgende:

- 1) Regionsråds, kommunalbestyrelses, private virksomheders, herunder sådanne virksomheders varetagelse af opgaver m.v. for offentlige myndigheder, sundhedspersoners og sundhedstjenesteyderes gennemførelse, organisering, tilrettelæggelse og planlægning af virksomhed og indsatser på sundhedsområdet.
- 2) Retten til ydelser efter sundhedsloven for personer, som benytter sundhedstilbud efter nr. 1. 1. pkt. omfatter ikke sygehusbehandling efter sundhedslovens § 80 og behandling af livstruende sygdomme efter sundhedslovens § 88. Sundhedslovens bestemmelser om informeret samtykke, selvbestemmelsesret, aktindsigt, tavshedspligt og videregivelse og indhentelse af oplysninger og om sundhedspersoners ansvar kan ikke suppleres eller fraviges.

Det følger af den foreslåede § 31 c, stk. 2, at sundhedsministeren kan fastsætte regler, som sætter regionsråd og kommunalbestyrelser i stand til at gennemføre de foranstaltninger, der er omfattet af stk. 1.

Det følger af den foreslåede § 31 c, stk. 3, at regler fastsat i medfør af stk. 1 kan fravige lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og bestemmelser fastsat i medfør heraf.

Formålet med den foreslåede ændring er overordnet at give sundhedsministeren mulighed for at sikre den bedst mulige prioritering af ressourcerne i et i forvejen udfordret sundhedsvæsen, som følge af den nuværende og forventede fortsatte betydelige ankomst til landet af fordrevne fra Ukraine.

Den foreslåede bemyndigelse tilsigter navnlig at muliggøre lokal fleksibilitet, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til at fastholde eller sikre effektive rammer, kapacitet eller fleksibilitet i de samlede sundhedstilbud.

Den foreslåede bemyndigelse i § 31 c, stk. 1, vil alene kunne anvendes i forhold til fordrevne fra Ukraine.

Den foreslåede ændring i § 31 c, stk. 1, vil bl.a. medføre, at sundhedsministeren vil kunne fastsætte regler, som bemyndiger regioner og kommuner til at beslutte, at der lokalt etableres særlige tilbud, herunder med ny eller tilpassede organisationsformer, for den omfattede målgruppe, når det lokalt skønnes nødvendigt som følge af tilstrømningen af fordrevne fra Ukraine, herunder at tilbuddene kan være af en anden karakter end sædvanlige tilbud, f.eks. med færre behandlingsmuligheder.

Den foreslåede ændring i § 31 c, stk. 1, vil endvidere kunne medføre, at sundhedsministeren fastsætter regler, der muliggør og kan foranledige ændringer og/eller oprettelse af nye til sundhedstilbud, herunder under anvendelse af nye eller tilpassede organisationsformer, specifikt målrettede personer, der er fordrevet fra Ukraine med ophold i Danmark.

Dette vil også gælde i tilfælde, hvor problemet ikke er landsdækkende, men begrænset til en region eller kommune. Det vil således også være muligt at give regioner og kommuner mulighed for efter egen beslutning at indgå aftale om lokale løsninger, såfremt det er nødvendigt for at sikre kvaliteten i det sundhedsfaglige tilbud til gavn for alle.

Regulering forventes at kunne blive relevant i tilfælde, hvor det vurderes at sundhedsvæsenet eller sundhedstilbuddet bliver udfordret i en grad, således at det kan gå ud over såvel tilgængeligheden til som den sundhedsfaglige kvalitet i tilbuddet.

Det er ikke p.t. muligt fuldt ud at konkretisere omfanget eller det nærmere indhold af, hvilke tilpasninger der kan vise sig behov for at iværksætte efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse. Den nærmere udmøntning vil afhænge af udviklingen, antallet af fordrevne fra Ukraine, deres konkrete sygdomsbillede og i øvrigt karakteren af de udfordringer, der måtte opstå i den kommende tid.

Det er Sundhedsministeriets vurdering, at fordrevne fra Ukraine generelt må forventes at have behov for sundhedsydelser svarende til den danske befolknings.

Sundhedsvæsenet forventes dog at ville se øget efterspørgsel i det primære sundhedsvæsen, navnlig almen praksis og kommunale sundhedsydelser som f.eks. sundhedsplejerske til mindre børn, støtte til mental sundhed og lettere psykiske lidelser samt tandpleje til børn og unge. Der vurderes ligeledes at kunne komme øget efterspørgsel i den regionale voksenpsykiatri og børne- og ungespsykiatrien, til psykologbehandling efter psykologordningen, hvilket dog er et skøn med en vis usikkerhed, samt på fødeområdet.

Hertil vurderes der at kunne komme øget efterspørgsel med hensyn til udsatte grupper, såsom uledsagede mindreårige og gravide, akutte infektioner, mulig øget risiko for post-traumatisk stress (PTSD), øget forekomst af visse smitsomme sygdomme (f.eks. tuberkulose, hiv og mæslinger), lav vaccinationstilslutning hos børn med fokus på vaccinerne i børnevaccinationsprogrammer og for voksne særligt vaccination mod covid-19 og evt. andre relevante vacciner. Derudover kroniske og andre sygdomme, som har været utilstrækkeligt behandlet grundet konflikten.

Det foreslåede vil eksempelvis kunne anvendes til, at der i de omhandlede tilfælde (men ikke nødvendigvis udelukkende) lokalt træffes beslutning om, at sundhedstilbud i relation hertil vil blive indskrænket eller helt bortfalde på grund af prioritering af ressourcer.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere kunne anvendes til, at sundhedstilbud for den omfattede målgruppe gives et andet sted eller i en anden form end almindeligvis. En stor koncentration af fordrevne fra Ukraine på få steder vil eksempelvis kunne gøre det nødvendigt at anvende bemyndigelsen til, at der lokalt kan træffes beslutning om at oprette særlige almen medicinske tilbud i tilknytning til særligt oprettede faciliteter for fordrevne fra Ukraine, fordi det kan være nødvendiggjort af selve opgavens omfang og karakter, eller der kan være udtalt mangel på ledig kapacitet hos alment praktiserende læger i området.

Tilsvarende vil det foreslåede kunne anvendes til, at det for den omfattede målgruppe ikke vil være muligt at vælge såkaldt egen læge, at f.eks. børne- og ungdomstandpleje, hjemmesygepleje, kommunal genoptræning og sundhedspleje, i et lokalområde, som er udfordret på kapaciteten mv., vil kunne omlægges, tilpasses, indskrænkes mv., eller at adgang til kommunale forebyggende tilbud som rygestop vurderes mere nøje.

Herunder følger en række ikke-udtømmende eksempler på, hvad ovenstående vil kunne indebære, hvis den foreslåede bemyndigelse udnyttes.

Tilbud vil kunne justeres og tilpasses lokalt, så de f.eks. først startes op, når nybagt mor har fået tildelt midlertidigt ophold og dermed en blivende bopælskommune med sigte på at undgå start-stop situationer. Kommunerne vil kunne give nødvendigt tilbud efter konkret vurdering, snarere end efter fast model.

Sundhedspleje i regi af dagtilbud og folkeskole vil kunne

tilrettelægges målrettet fordrevne fra Ukraine på både anden vis og på andet niveau end rutinetjek fra skole-sundhedsplejersken. Kommunerne vil kunne tilpasse tilbuddets intensitet afhængig af vurdering af behov, muligheder, timing mv.

Henvielse til genoptræning og rehabilitering efter sygehusindlæggelse, herunder de faciliteter, der stilles til rådighed i hjemmet, vil kunne ske med større fleksibilitet med hensyn til timing og tilrettelæggelse, f.eks. baseret på, om de fordrevne fra Ukraine har eller ikke har fået blivende bopælskommune. Med hensyn til indkvarteringsfaciliteter, der for fordrevne fra Ukraine ikke nødvendigvis vil være sammenlignelige med eget hjem, vil kommunerne kunne give andre rammer for træning mv.

Endelig vil det foreslåede kunne anvendes til, at den enkelte region lokalt vil kunne beslutte at ændre i andre rettigheder efter sundhedsloven, herunder udredningsretten og udvidet frit sygehusvalg, eller ved meget stort pres på sygehuskapaciteten justere eller suspendere det udvidede frie sygehusvalg i en afgrænset periode for den omfattede målgruppe.

Det forudsættes tilstrækkeligt, at risikoen for, at tilgængeligheden til eller den sundhedsfaglige kvalitet i tilbud er udfordret, er til stede, for at den foreslåede bemyndigelse vil kunne udnyttes. Dette vil betyde, at kvaliteten ikke de facto vil skulle være forringet, inden bemyndigelsen vil kunne bringes i anvendelse. Det vil dog være en forudsætning, at risikoen vil skulle have en sådan karakter, at kriteriet om, at tiltag er nødvendige af hensyn til at fastholde eller sikre effektive rammer, kapacitet eller fleksibilitet i de samlede sundhedstilbud, er opfyldt.

På den anden side vil det foreslåede krav om, at foranstaltninger vil skulle være nødvendige af hensyn til at fastholde eller sikre effektive rammer, kapacitet eller fleksibilitet i de samlede sundhedstilbud, samtidig indebære, at iværksættelse af de konkrete foranstaltninger mv., alene vil kunne ske på baggrund af en proportionalitetsvurdering af, om disse står i rimelig forhold til det, der begrunder foranstaltningen. Det bemærkes herved, at regler, som tilsigter at sætte regioner og kommuner i stand til at foretage tilpasninger mv., således vil kunne udstedes relativt tidligt, men at de konkrete foranstaltninger mv., som regioner og kommuner måtte ønske at sætte i værk, vil skulle overholde det foreslåede nødvendighedskrav, inden de konkret føres ud i livet.

Den foreslåede formulering i § 31 c, stk. 1, hvorefter sundhedslovens bestemmelser vil kunne »suppleres eller fraviges« vil medføre, at eksisterende bestemmelser i loven vil kunne suppleres eller fraviges. Det foreslåede vil endvidere medføre, at der vil kunne fastsættes bestemmelser i bekendtgørelse, som ikke i dag er beskrevet i loven, forudsat dette ligger inden for kriteriet om, at iværksættelse af tiltag er nødvendigt af hensyn til at fastholde eller sikre effektive rammer, kapacitet eller fleksibilitet i de samlede sundhedstilbud.

Med hensyn til det foreslåede § 31 c, stk. 3, bemærkes ind-

ledningsvis, at den foreslåede bemyndigelse i det foreslåede stk. 1 materielt set alene vil kunne anvendes med hensyn til sundhedsloven.

Således er det ikke hensigten, at patientrettigheder efter klage- og erstatningsloven på sundhedsområdet skal kunne fraviges med den foreslåede bemyndigelse. Tilsvarende gælder for autorisationsloven.

Lovforslaget vil på den baggrund ikke indebære ændringer med hensyn til, at fordrevne fra Ukraine, uanset deres opholdsgrundlag i Danmark, vil være omfattet af patienterstatningsordningen ved opståede patientskader. Det bemærkes dog hertil, at der i tilfælde, hvor sundhedstilbud efter det foreslåede § 31 c, stk. 1, ved lokal beslutning måtte blive indskrænket eller bortfalde på grund af prioritering af ressourcer, og der sker en patientskade, imidlertid ikke vil være noget erstatningsansvar. Er en patient, der ikke var akut syg eller ikke led af en livstruende sygdom, f.eks. ikke blevet henvist til behandling i det offentlige sundhedssystem eller på privathospital, fordi ressourcerne efter det foreslåede § 31 c, stk. 1, lokalt måtte være blevet prioriteret anderledes, og der er sket en skade, vil der ikke være noget erstatningsansvar.

Lovforslaget vil endvidere ikke indebære ændringer med hensyn til eksisterende klagemuligheder i forbindelse med udførelse af behandling mv., der gives til fordrevne fra Ukraine. Fordrevne fra Ukraine, som modtager behandling mv. vil – uanset om dette sker i det almindelige sundhedssystem eller i et særligt tilbud oprettet eller tilrettelagt lokalt i medfør af det foreslåede stk. 1 – således for denne behandling mv. opretholde de klagemuligheder, der gælder efter klage- og erstatningsloven.

Det er derimod ikke hensigten med lovforslaget, at eventuelle lokale tilpasninger af sundhedstilbud og organiseringsformer eller ændring i rettigheder skal kunne udløse klageadgang vedrørende sådanne tilpasninger eller omlægninger i sig selv eller vedrørende manglende behandling mv., som lokalt måtte være indskrænket eller bortfaldet på grund af prioritering af ressourcer.

Det foreslåede § 31 c, stk. 3, vil indebære, at det i regler, som måtte blive udstedt i medfør af det foreslåede § 31 c, stk. 1, vil kunne fastsættes, at muligheden for at klage efter klage- og erstatningsloven ikke omfatter klage over oprettelse eller tilrettelæggelse af sundhedstilbud efter det foreslåede § 31 c, stk. 1, nr. 1, eller indskrænkning eller bortfaldt retten til ydelser efter § 31 c, stk. 1, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1, 2, 3, 4 og 5

Efter gældende regler i lov om individuel boligstøtte finder reglerne kapitel 11 om lån til betaling af indskud mv. til

flygtninge anvendelse på personer, der søger om boligstøtte inden for de første 3 år efter, at de har fået opholdstilladelse efter de bestemmelser i udlændingeloven, der er nævnt i § 65 i boligstøtteloven, herunder bl.a. konventionsflygtninge og udlændinge med humanitær opholdstilladelse. Kapitel 11 i boligstøtteloven omfatter pligtlån og frivillige lån til privat udlejningsbyggeri mv. til flygtninge, istandsættelsesgaranti og tomgangsleje.

§ 66 i boligstøttelovens kapitel 11 omfatter pligtlån til betaling af beboerindskud til alle almene boliger uanset opførelsestidspunkt, med og uden køkken, herunder også ungdomsboliger uden eget køkken.

Efter § 67 i boligstøttelovens kapitel 11 skal pligtlån endvidere ydes til forudbetaling af leje, indskud, depositum eller lignende i ikke-almene byggeri, typisk privat eller kommunalt udlejningsbyggeri.

Ifølge § 68 i boligstøttelovens kapitel 11 kan kommunen yde frivillige lån til betaling af indskud mv. til alt byggeri.

Efter § 70 i boligstøttelovens kapitel 11 gælder, at når en person opnår lån eller garanti for lån efter § 67 eller opnår lån eller garanti for lån efter § 68 i andet byggeri end det i § 66, stk. 1, nævnte, yder kommunen efter ansøgning garanti for opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for udlejeren til at istandsætte boligen ved fraflytning.

Af § 71 fremgår, at såfremt en beboelseslejlighed af ejeren stilles til rådighed for kommunen til brug for de i § 65 nævnte personer, og accepteres tilbuddet, betaler kommunalbestyrelsen lejen fra det tidspunkt, fra hvilket lejligheden er til rådighed, og indtil udlejning sker.

Statens refusion for kommunens udgifter efter kapitel 11 fremgår af § 75 i boligstøttelovens kapitel 14.

I Lov om almene boliger m.v. henvises til § 65 i lov om individuel boligstøtte.

Det fremgår af almenboliglovens § 51 a, stk. 1-3, at kommunalbestyrelsen og boligorganisationen skal aftale, hvorledes udlejningen af almene familieboliger, der mærkes som almene familieboligbofællesskaber, herunder kollektive bofællesskaber, skal udlejes.

Det fremgår af almenboliglovens § 51 a, stk. 4, at kommunalbestyrelsen uanset bestemmelserne i § 51 a, stk. 1-3, kan beslutte, at almene familieboliger, der indrettes som kollektive bofællesskaber, jf. § 3, stk. 2, 5 og 6, efter den 1. juli 2016, skal udlejes til flygtninge, jf. § 65 i lov om individuel boligstøtte.

Det fremgår af almenboliglovens § 51 a, stk. 5, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen anviser til alle ledige værelser. Det fremgår af almenboliglovens § 51 a, stk. 5, 2. og 3. pkt., at kommunalbestyrelsen betaler lejen fra det tidspunkt, hvor det ledige værelse er til rådighed for kommunalbestyrelsen, og indtil udlejning sker, og kommunalbestyrelsen garanterer

for lejerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser til at istandsætte værelset ved fraflytning. Det fremgår af almenboliglovens § 51 a, stk. 5, 4. pkt., at kommunalbestyrelsen beslutter, hvordan udlejningen i øvrigt finder sted.

Det fremgår af almenboliglovens § 62, stk. 1, 1. pkt., at såfremt en almen boligorganisation stiller ledige familieboliger eller ledige ungdomsboliger til rådighed for flygtninge, jf. § 65 i lov om individuel boligstøtte, finder reglerne i § 59, stk. 1, vedrørende kommunens betaling af leje og garanti for opfyldelse af boligtagerens forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning tilsvarende anvendelse. Det fremgår af almenboliglovens § 62, stk. 1, 2. pkt., at overdragelsen skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

Det fremgår af almenboliglovens § 62, stk. 2, at reglerne i § 61 om klageadgang finder tilsvarende anvendelse på flygtninge, som afvises i medfør af almenboliglovens § 62, stk. 1.

Det fremgår af almenboliglovens § 62, stk. 3, at kommunens udgifter ved udlejning til flygtninge i medfør af almenboliglovens § 62, stk. 1, § 51 a, stk. 5, og § 59, stk. 1, refunderes af staten med 100 pct. Refusionen udbetales kvartalsvis bagud på grundlag af en opgørelse over kommunens afholdte udgifter.

Det fremgår af almenboliglovens § 62, stk. 4, at flygtninge tilbagebetaler skyldige beløb i medfør af almenboliglovens § 62, stk. 1, § 51 a, stk. 5, og § 59, stk. 1, til kommunalbestyrelsen i løbet af højst 5 år, idet tilbagebetalingen afpasses efter den pågældendes økonomiske forhold.

Det foreslås, at i *overskriften* til kapitel 11 ændres »flygtninge« til »flygtninge m.v.«.

Forslaget vil indebære, at overskriften afspejler, at kapitel 11 ikke kun vedrører flygtninge, men også andre udlændinge der får opholdstilladelse.

Det foreslås, at i § 65, nr. 4, ændres »til en sådan person, eller« til: »til en sådan person,«.

Det foreslås herudover, at i § 65, nr. 8, ændres »efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller« til: »efter udlændingelovens § 7 eller 9 c,«.

Det foreslås endvidere, at i § 65, nr. 9, ændres »efter udlændingelovens § 7.« til: »efter udlændingelovens § 7,«.

Ændringerne er af teknisk karakter og skal ses i sammenhæng med forslaget om indsættelsen af nr. 10 og 11 i § 65.

Det foreslås, at der i § 65 i boligstøtteleven indsættes et nr. 10 og 11, således at reglerne i kapitel 11 i boligstøtteleven også skal finde anvendelse på personer, der søger om boligstøtte inden for de første 3 år efter, at de har fået opholdstilladelse efter §§ 1 og 2 i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og efter §§ 1 og

3 i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Forslaget vil indebære, at personerne også bliver omfattet af kapitel 11 i boligstøtteleven og dermed af retten til pligtlån til privat udlejningsbyggeri og frivillige lån samt kommunernes garanti over for udlejeren til at istandsætte boligen ved fraflytning, tomgangsleje, dvs. den leje kommunen betaler fra det tidspunkt, fra hvilket lejligheden er til rådighed, og indtil udlejningen sker og refusion fra staten efter § 75 i boligstøtteleven.

Den foreslåede ændring af boligstøttelevens § 65 vil betyde, at bestemmelserne i almenboliglovens § 51 a, stk. 4, og § 62 også omfatter personer, der har fået opholdstilladelse efter lov nr. 2055 af 16. november 2021 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., og efter lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine

Den foreslåede ændring vil betyde bl.a., at kommunalbestyrelsen fremover kan beslutte, at ledige almene familieboliger skal udlejes til personer i ovennævnte personkreds, jf. almenboliglovens § 51 a, stk. 4.

Den foreslåede ændring vil endvidere betyde, at kommunalbestyrelsens udgifter ved udlejning efter almenboliglovens § 51 a, stk. 5, og § 59, stk. 1, til ovennævnte personkreds refunderes af staten med 100 pct.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Efter gældende regler vil udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., tidligst kunne opnå ret til ordinært og ekstra børnetilskud efter 1 års bopæl, særligt børnetilskud efter 3 års bopæl og flerbørnstilskud efter 1 års bopæl her i riget.

Udlændinge med opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens §§ 7 og 8 kan opnå ret til børnetilskud på tidspunktet for opholdstilladelsen, hvis de øvrige betingelser i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetalt børnebidrag i øvrigt er opfyldt. Disse udlændinge er dog omfattet af optjeningsprincippet i § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag således, at der tidligst kan udbetales ydelser efter loven efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år. Efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år kan der udbetales 8,3 pct. af ydelsen stigende til 100 pct. efter 72 måneder (6 år).

Det foreslås, at der i § 5, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., og § 10 a, stk. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag indsættes en henvisning til lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Med forslaget vil udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., kunne opnå ret til børnetilskud og flerbørnstilskud på tidspunktet for opholdstilladelsen dog således, at de, som udlændinge med ophold efter udlændingelovens §§ 7 og 8, omfattes af optjeningsprincippet i § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. De vil med forslaget tidligst kunne få udbetalt børnetilskud efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år. Efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år kan der udbetales 8,3 pct. af ydelsen stigende til 100 pct. efter 72 måneder (6 år).

Ukrainere og afghanere med andet opholdsgrundlag i Danmark, eksempelvis en arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, vil fortsat tidligst kunne opnå ret til ordinært og ekstra børnetilskud efter 1 års bopæl, særligt børnetilskud efter 3 års bopæl og flerbørnstilskud efter 1 års bopæl her i riget.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af integrationslovens § 4 b, stk. 1, at integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., suspenderes i 3 måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen efter integrationslovens § 4, stk. 2, eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, jf. dog stk. 3.

Det foreslås i § 4 b, stk. 1, at ændre »jf. dog stk. 3« til: »jf. dog stk. 2 og 3«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 5, nr. 2, hvori det foreslås at ændre integrationslovens § 4 b, stk. 2, om forlængelse af suspensionsordningen for kommunerne.

Ændringen vil medføre, at der i integrationslovens § 4 b, stk. 1, henvises til den foreslåede fravigelse i § 4 b, stk. 2.

Til nr. 2

Det fremgår af integrationslovens § 4 b, stk. 2, at i tilfælde af massetilstrømning kan suspensionsperioden i § 4 b, stk. 1, forlænges i yderligere op til tre måneder.

Det foreslås at affatte § 4 b, stk. 2, således »Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om forlængelse af suspensionsperioden som anført i § 4 b, stk. 1, for en bestemt periode, når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsernes arbejde med modtagelsen af nyankomne udlændinge. Regler udstedt i medfør af 1. pkt. skal ophæves, når der ikke længere er grundlag for at forlænge suspensionsperioden efter 1. pkt.«

Den foreslåede ændring vil indebære, at udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte regler i bekendtgørelse om forlængelse af suspensionsperioden. Det forudsættes i den forbindelse, at der bl.a. vil blive fastsat regler om, hvor længe suspensionsperioden skal forlænges, om forlængelsen skal gælde for samtlige kommuner, eller kun enkelte samt om der kan ske forlængelse af flere omgange.

Med betingelsen om, at regler i medfør af den foreslåede § 4 b, stk. 2, 1. pkt., alene kan fastsættes for en bestemt periode, stilles der krav om, at bekendtgørelse udstedt i medfør af bestemmelsen skal indeholde en solnedgangsklausul, eller en anden form for begrænsning, således at det sikres, at suspensionen efter § 4 b, stk. 1, ikke opretholdes i længere tid end nødvendigt. Dette krav vil ikke være til hinder for, at udlændinge- og integrationsministeren på baggrund af en ny vurdering kan beslutte at forlænge en bekendtgørelse udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse, så længe også en forlængelse er afgrænset til en nærmere bestemt periode.

Med betingelsen om, at suspensionsperioden alene kan forlænges, når det som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsernes arbejde med modtagelse af nyankomne udlændinge, afgrænses anvendelsesområdet til de situationer med ekstraordinært pres, hvor tilstrømningen af fordrevne udlændinge fra Ukraine medfører eller risikerer at medføre en sådan belastning for kommunerne i forhold til bl.a. de krav, der stilles til tilrettelæggelsen af integrationsindsatsen, som kommunerne ikke vil kunne honorere

Det følger af den foreslåede § 4 b, stk. 2, 2. pkt., at regler udstedt i medfør af den foreslåede § 4 b, stk. 2, 1. pkt., skal ophæves, når der ikke længere er grundlag for at forlænge suspensionen af integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5 og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Herved understreges det, at regler udstedt i medfør af den foreslåede § 4 b, stk. 2, 1.

pkt., uanset fastsat begrænsning, ikke må opretholdes, når det ikke længere er nødvendigt.

Den foreslåede ændring vil ikke indebære en ændring i forhold til, hvilke dele af integrationsloven eller lov om dansk-uddannelse til voksne udlændinge m.fl. der kan suspenderes fra.

Den foreslåede ændring ændrer heller ikke på, at det fortsat er udgangspunktet, at kommunerne skal tilvejebringe tilbud efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5, såfremt kommunerne fortsat har kapacitet hertil. Dette fremgår tillige af § 4 b, stk. 3, der fortsat er gældende.

Det bemærkes, at reglerne om suspension i integrationslovens § 4 b fortsat gælder i forhold til alle nyankomne udlændinge under integrationslovens program.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af integrationslovens § 12, stk. 2, at kommunalbestyrelsen ikke kan anvise et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.

Det foreslås i integrationslovens § 12, stk. 2, at indsætte », jf. dog § 30 a i lov nr. 324 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.« efter »i lov om almene boliger m.v.«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, hvori det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, hvorefter kommunen kan anvise personer, der meddeles opholdstilladelse efter den lov, et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke i øvrigt er mulighed for at anvise midlertidige opholdssteder eller boliger, der ikke er beliggende i et udsat boligområde.

Ændringen vil medføre, at der i integrationslovens § 12, stk. 2, henvises til den foreslåede undtagelsesbestemmelse i § 30 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Der henvises til pkt. 2.2 i lovforslagets bemærkninger samt § 1, nr. 4, oven for.

Til nr. 4

Det fremgår af overskriften til kapitel 12, at kapitlet vedrører definitioner.

Da kapitlet imidlertid indeholder øvrige regler, foreslås det i *overskriften* at indsætte ”m.v.” for at tydeliggøre, at kapitlet har et bredere indhold.

Til nr. 5

Det er i integrationslovens kapitel 3 om boligplacering af flygtninge forudsat, at familiesammenførte til flygtninge, jf. integrationslovens § 2, stk. 3 eller 4, som altovervejende hovedregel ikke fordeles til en kommune og ikke omfattes af kommunalbestyrelsens boliganvisningsforpligtelse efter integrationslovens § 12, da den familiesammenførte forventes at tage ophold hos den person, der er sket familiesammenføring til.

Med de ændringer, der blev foretaget i integrationsloven i forbindelse med indførelsen af lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, defineres alle udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter loven som flygtninge i integrationslovens forstand, jf. integrationslovens § 2, stk. 2, nr. 6. Det betyder, at familiesammenførte, der meddeles opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine som altovervejende hovedregel indgår i de forholdsmæssige kommunetal og fordeles til en kommune, som samtidig får boliganvisningsforpligtelsen efter integrationslovens § 12.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 5, i integrationsloven, en udlænding, som meddeles opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, ikke skal anvises et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter § 12. Udlændingestyrelsen kan dog, hvis der foreligger ganske særlige personlige forhold, træffe afgørelse om, at en udlænding omfattet af 1. pkt., skal anvises et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter § 12.

I enkelte tilfælde, hvor den pågældende ikke har mulighed for at tage ophold hos den herboende på grund af ganske særlige personlige forhold, vil den pågældende således undtagelsesvist kunne blive omfattet af kommunernes boliganvisningsforpligtelse efter integrationsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke ændre ved, at familiesammenførte, der meddeles opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, fortsat skal fordeles til en kommune og dermed indgå i de forholdsmæssige kommuneandele for fordelingen af personer, der meddeles opholdstilladelse efter loven.

Men med forslaget vil disse personer som altovervejende hovedregel afskæres fra adgangen til at få anvist et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter integrationslovens regler, når de pågældende meddeles opholdstilladelse som familiesammenførte efter § 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Baggrunden herfor er, at den familiesammenførte forventes at tage ophold hos den person, der er sket familiesammenføring med. Den foreslåede ændring sikrer samtidig en videreførelse af de regler om kommunernes boliganvisningsforpligtelse efter integrationsloven, som i dag gælder

for familiesammenførte, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven.

Den foreslåede nye bestemmelse indebærer således, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med en afgørelse om boligplacering skal beslutte, dels hvilken kommune, der skal have ansvaret for den pågældende. Dels vurdere, om der foreligger sådanne ganske særlige personlige forhold, at den pågældende undtagelsesvist skal have anvist et sted at bo i medfør af integrationslovens regler, og at kommunalbestyrelsen herefter skal anvise et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter integrationslovens § 12.

Til § 5

Det foreslås i § 5, stk. 1, at lovforslaget træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-5.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af den fortsat ekstraordinære situation og behovet for at tilpasse lovgivningen hertil, som er baggrunden for fremsættelsen af lovforslaget. Der er derfor behov for, at de foreslåede bestemmelser i lovforslaget træder i kraft hurtigst muligt efter stadfæstelse og bekendtgørelse i Lovtidende.

Det foreslås i § 5, stk. 2, at § 20 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, også finder anvendelse for udlændinge, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden modtager indkvartering og forplejning efter aktstykke nr. 232. For disse udlændinge gælder fristen i § 20 a, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, om inden for fem hverdage at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, fra tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunalbestyrelsens fortsat kan yde indkvartering og forplejning for udlændinge, som allerede er undergivet kommunalbestyrelsens forplejning efter aktstykke nr. 232.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at udlændinge, som allerede er undergivet kommunalbestyrelsens forplejning efter aktstykke nr. 232 og endnu ikke har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse for personer, som er fordrevet fra Ukraine, vil skulle indgive ansøgning inden for fem hverdage efter lovens ikrafttræden, såfremt de ønsker fortsat at modtage kommunal indkvartering og forplejning.

Det foreslås med § 5, stk. 3, at § 31, stk. 4, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, også finder anvendelse for kommunalbestyrelsens udtalelser efter § 31, stk. 2, i lov nr. 324 af 16. marts 2022, der er afgivet før lovens ikrafttræden. For udtalelser afgivet før lovens ikrafttræden orienteres redningsberedskabet senest 14 dage efter lovens ikrafttræden.

Det betyder, at særlovens § 31, stk. 4, også skal gælde for allerede etablerede indkvarteringssteder, hvor kommunalbestyrelsen har afgivet en udtalelse efter særlovens § 31 inden lovens ikrafttræden. For udtalelser afgivet før lovens ikrafttræden vil redningsberedskabet skulle orienteres senest 14 dage efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås med § 5, stk. 4, at § 31 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, ophæves den 17. marts 2024.

Det foreslås således, at § 31 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine alene finder anvendelse indtil den 17. marts 2024, idet opholdstilladelser efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine er tidsbegrænset til den 17. marts 2024, jf. § 3, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Der vil således efter denne dato ikke kunne ske anbringelse af børn i netværkspleje efter de særlige regler i den foreslåede bestemmelse i § 31 a. Børn, der er anbragt i netværkspleje på tidspunktet for den foreslåede ophævelse af § 31 a vil have dannet en sådan relation til netværksplejefamilien, at netværksplejen vil kunne videreføres efter de almindelige regler i serviceloven.

Der foreslås i § 5, stk. 5, at § 31 c i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, ophæves den 17. marts 2024, jf. dog 2. pkt. Sundhedsministeren kan forlænge bemyndigelsen til den 17. marts 2025, hvis udlændinge- og integrationsministeren efter § 3 i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, fastsætter regler om, at opholdstilladelse meddelt efter loven forlænges til den 17. marts 2025.

Den foreslåede har sammenhæng med, at opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, meddeles tidsbegrænset til den 17. marts 2024, dog således at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om, at opholdstilladelse kan forlænges til den 17. marts 2025.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at § 31 c i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine maksimalt vil kunne finde anvendelse indtil den 17. marts 2025. Der vil derfor ikke efter denne dato kunne udstedes nye regler i medfør af § 31 c i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Regler udstedt efter bemyndigelsen vil således også maksimalt kunne finde anvendelse frem til 17. marts 2025.

Det bemærkes for så vidt angår de øvrige ændringer af lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, af lov om individuel boligstøtte, af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag samt af integrationsloven, at disse efter deres indhold naturligt

har en midlertidig karakter frem til senest den 17. marts 2025, hvor opholdstilladelser meddelt efter lov om midlertidig opholdstilladelse for personer, der fordrevet fra Ukraine, senest vil ophøre, jf. lovens § 3.

Til § 6

Lov om midlertidig opholdstilladelse for personer, der er fordrevet fra Ukraine, gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 42, stk. 1. Lovens §§ 1-34 kan ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne og i Grønland, med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. § 42, stk. 2.

Integrationsloven, lov om individuel boligstøtte og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag gælder ikke for Færøerne og Grønland, ligesom lovene heller ikke vil kunne sættes i kraft ved kongelig anordning.

Det foreslås i § 6, *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i § 6, *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 1-3 og nr. 6-8,

og § 31 c i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Det betyder, at de nævnte ændringer af lov om midlertidig opholdstilladelse for personer, der er fordrevet fra Ukraine – i overensstemmelse med hvad der gælder for hovedloven – ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at disse bestemmelser dog ved kongelig anordning helt eller delvist vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Det betyder endvidere, at lovens ændringer af integrationsloven, lov om individuel boligstøtte og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag ikke vil gælde for Færøerne og Grønland og heller ikke vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da de pågældende hovedlove ikke gælder og heller ikke vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Kommunal indkvartering og forplejning m.v.

§ 20 a. Kommunalbestyrelsen kan efter reglerne i dette kapitel tilbyde indkvartering og forplejning, jf. dog stk. 3 og 4, til en udlænding, der har indgivet eller inden for fem hverdage indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov, og som ikke er undergivet Udlændingestyrelsens forsørgelse efter kapitel 4 eller udlændingelovens § 42 a, indtil der er truffet endelig afgørelse om ansøgningen. Adgangen til at modtage kommunal indkvartering og forplejning gælder dog ikke, hvis udlændingen åbenbart ikke er omfattet af §§ 1 eller 2.

Stk. 2. En udlænding som nævnt i stk. 1, der er blevet meddelt opholdstilladelse efter denne lov, kan efter reglerne i dette kapitel tilbydes indkvartering og forplejning af kommunalbestyrelsen, indtil det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. § 30, stk. 2.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for udlændinge, der har indgået ægteskab med en herboende person eller som mindreamig er indkvarteret privat hos herboende forældre, medmindre særlige grunde foreligger.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 gælder ikke i det omfang, udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse i kommunen efter anden lovgivning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 1 og 2 skal henvises til Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. § 14. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 2 skal henvises til forsørgelse af den kommune, hvortil udlændingen er visiteret efter § 30, stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med eller efter en henvisning bestemme, at den kommunale indkvartering og forplejning ophører.

§ 20 b. Kommunalbestyrelsen kan medvirke til indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov.

§ 20 c. Kommunalbestyrelsens indkvartering og forplejning efter § 20 a kan tilvejebringes i samarbejde med private aktører eller andre myndigheder, herunder ved oprettelse og drift af indkvarteringssteder. Dette kan ske ved udbetaling af kontante ydelser. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte retningslinjer for kommunalbestyrelsens indkvartering og

§ 30. ---

Stk. 2. Ansvar efter integrationslovens § 4, stk. 1, for personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov, påhviler kommunalbestyrelsen senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvarets overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag.

Stk. 3-6 ---

Kapitel 9. Mulighed for etablering af midlertidig indkvartering

§ 31. Byggeloven finder ikke anvendelse på eksisterende bygninger og transportable konstruktioner, som tages midlertidigt i brug til indkvartering af fordrevne fra Ukraine.

Stk. 2. En bygning eller transportabel konstruktion omfattet af stk. 1 skal frembyde tilfredsstillende tryghed i brand- og konstruktionsmæssig henseende. Der skal inden ibrugtagning indhentes en udtalelse herom fra den relevante kommunalbestyrelse.

forplejning og samarbejde med private aktører eller andre myndigheder efter dette kapitel.

§ 20 d. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsernes indkvartering og forplejning og samarbejde med private aktører eller andre myndigheder efter dette kapitel.«

2. I § 30, stk. 2, 1. pkt., ændres »4 dage fra« til: »4 hverdage efter«.

3. I § 30, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Ansvar efter integrationslovens § 4, stk. 1, for personer, der meddeles opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, på baggrund af en ansøgning indgivet uden for landet, påhviler uanset 1. pkt. kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen.«

4. Efter § 30 indsættes i kapitel 8:

»§ 30 a. Kommunalbestyrelsen kan uanset integrationslovens § 12, stk. 2, anvise personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov, et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke i øvrigt er mulighed for at anvise midlertidige opholdssteder eller boliger, der ikke er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.«

5. I *overskriften* til kapitel 9 indsættes efter »indkvartering«: »m.v.«

6. I § 31 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Byggeloven finder ikke anvendelse på eksisterende bygninger og transportable konstruktioner, som tages midlertidigt i brug til dagtilbud, skoler, institutioner og lignende for fordrevne fra Ukraine.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

7. I § 31, stk. 2, som bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »eller 2«.

8. I § 31 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Kommunalbestyrelsen skal orientere redningsberedskabet, når der gives udtalelser efter stk. 3 til mere end 50 personer eller 10 sovepladser. Kommunalbestyrelsen skal anmode redningsberedskaberne om at gennemføre vejleden-

de og informerende besøg, i det omfang det findes nødvendigt.«

9. Efter kapitel 9 indsættes:

»Kapitel 9 a

Særlige bestemmelser på social- og ældreområdet

§ 31 a. Kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om anbringelsessted for et barn eller en ung, der skal anbringes efter §§ 52 eller 58 i lov om social service, kan godkende en netværksplejefamilie efter § 66 b, stk. 1, i lov om social service som konkret egnet til et bestemt barn eller en bestemt ung, der er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, hvis netværksplejefamilien deler et kulturelt og sprogligt fællesskab med barnet eller den unge.

Kapitel 9 b

Særlige bestemmelser på børne- og undervisningsområdet

§ 31 b. Pasning af børn i skolealderen og undervisning af børn, unge og voksne med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, kan uanset bestemmelser på Børne- og Undervisningsministeriets område foregå på engelsk eller ukrainsk med undtagelse af undervisningen i faget dansk. Endvidere kan undervisningen tilrettelægges som fjernundervisning, herunder med brug af fjernundervisning, der stilles til rådighed af det ukrainske undervisningsministerium eller andre ukrainske aktører.

Kapitel 9 c

Særlige bestemmelser på sundhedsområdet

§ 31 c. Sundhedsministeren kan for fordrevne fra Ukraine, der har ansøgt om eller er meddelt opholdstilladelse efter denne lov eller er blevet folkeregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), når dette er nødvendigt for at fastholde eller sikre effektive rammer, kapacitet eller fleksibilitet i de samlede sundhedstilbud, fastsætte regler, som supplerer eller fraviger sundhedslovens bestemmelser, om følgende:

1) Regionsråds, kommunalbestyrelses, private virksomheders, herunder sådanne virksomheders varetagelse af opgaver m.v. for offentlige myndigheder, sundhedspersoners og sundhedstjenesteyderes gennemførelse, organisering, tilrettelæggelse og planlægning af virksomhed og indsatser på sundhedsområdet.

2) Retten til ydelser efter sundhedsloven for personer, som benytter sundhedstilbud efter nr. 1. 1. pkt. omfatter ikke sygehusbehandling efter sundhedslovens § 80 og behandling af livstruende sygdomme efter sundhedslovens § 88. Sundhedslovens bestemmelser om informeret samtykke, selvbestemmelsesret, aktindsigt, tavshedspligt og videregivelse og

Kapitel 11. Lån til betaling af indskud m.v. til flygtninge

§ 65. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på personer, der søger om boligstøtte inden for de første 3 år efter, at de har fået opholdstilladelse efter en af følgende bestemmelser: 1-3) ---

4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan tilbageføres til en sådan person, eller

5-7) ---

8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller

9) udlændingelovens § 9 c eller § 9 e efter at være meddelt afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. 2. I § 65, nr. 4, ændres »til en sådan person, eller« til: »til en sådan person, «.

§ 5. Børnetilskud kan endvidere kun udbetales, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Barnet eller en af forældrene, der har forældremyndigheden over barnet, har dansk indfødsret eller med hensyn til børnetilskud efter §§ 2-3 har haft fast bopæl her i landet i det seneste år og med hensyn til børnetilskud efter § 4 har

indhentelse af oplysninger og om sundhedspersoners ansvar kan ikke suppleres eller fraviges.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan fastsætte regler, som sætter regionsråd og kommunalbestyrelser i stand til at gennemføre de foranstaltninger, der er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan fravige lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og bestemmelser fastsat i medfør heraf.«

§ 2

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften til kapitel 11 ændres »flygtninge« til: »flygtninge m.v.«

2. I § 65, nr. 4, ændres »til en sådan person, eller« til: »til en sådan person,«.

3. I § 65, nr. 8, ændres »efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller« til: »efter udlændingelovens § 7 eller 9 c,«.

4. I § 65, nr. 9, ændres »efter udlændingelovens § 7.« til: »efter udlændingelovens § 7,«.

5. I § 65 indsættes som nr. 10 og 11:

»10) §§ 1 og 2 i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller

11) §§ 1 og 3 i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.«

§ 3

I lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., indsættes efter »udlændingeloven«: », efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.«

haft fast bopæl her i landet i de seneste 3 år. En ret, der er erhvervet ved fast bopæl, bevares uanset senere fravær, når pågældende på ny får fast bopæl her. Betingelsen om dansk indfødsret gælder dog ikke for udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven.

2-5) ---

Stk. 2-4. ---

§ 10 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Medmindre barnet eller en af forældrene, der har forældremyndigheden over barnet, har dansk indfødsret eller har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven, forudsætter udbetaling af flerbørnstilskud fast bopæl her i landet i 1 år.

§ 4 b. Denne lovs bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., suspenderes i 3 måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen efter denne lovs § 4, stk. 2, eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. I tilfælde af massetilstrømning kan suspensionsperioden som anført i stk. 1 forlænges i yderligere op til 3 måneder.

Stk. 3. ---

§ 12. ---.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan ikke anvise et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.

Stk. 3-8. ---

Kapitel 12. Definitioner

§ 57. ---

Stk. 2-4. ---

2. I § 10 a, stk. 4, indsættes efter »udlændingeloven«: », efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.«

§ 4

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret senest ved § 35 i lov nr. 324 af 16. marts 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 b, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 3« til: »jf. dog stk. 2 og 3«.

2. § 4 b, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om forlængelse af suspensionsperioden som anført i stk. 1 for en bestemt periode, når dette, som følge af en større tilstrømning til landet, er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsernes arbejde med modtagelsen af nyankomne udlændinge. Regler udstedt i medfør af 1. pkt. skal ophæves, når der ikke længere er grundlag for at forlænge suspensionsperioden efter 1. pkt.«

3. I § 12, stk. 2, indsættes efter »i lov om almene boliger m.v.«: », jf. dog § 30 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.«

4. I overskriften til kapitel 12 indsættes efter »Definitioner«: »m.v.«

5. I § 57 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. En udlænding, som meddeles opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, skal ikke anvises et midlerti-

digst opholdssted eller en bolig efter § 12. Udlændingestyrelsen kan dog, hvis der foreligger ganske særlige personlige forhold, træffe afgørelse om, at en udlænding omfattet af 1. pkt. skal anvises et midlertidigt opholdssted eller en bolig efter § 12.«